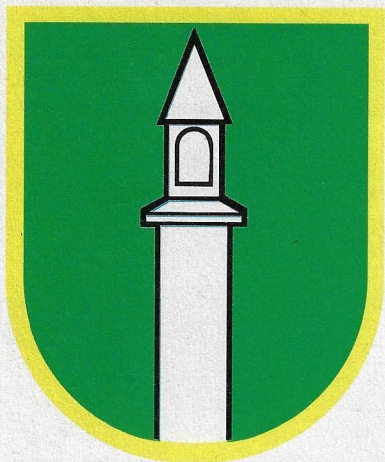

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
Številka 4 letnik 4 april 1998

STUDIO
MARKELJ
FOTO • VIDEO • OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27
1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Najlepši mesec maj nam ponuja lep pogled na prebujajočo se naravo, vendar nas vsakdanjik opomni tudi na kaj drugega. Novica o zaprtju stehanske komunalne deponije je vroča tema pogovorov med našimi občani. Po pogodbi naj bi se deponija z zadnjim dnev aprila zaprla, vendar prostor in večji del lastnikov dopušča možnost enoletnega podaljšanja uporabe. Med tem časom pa bi se uredili vsi pogoji za pričetek uporabe komunalne deponije na novi lokaciji v Špaji dolini. A kaj ko v demokraciji vzamejo v roke pravico do odločanja skupine občanov, ki se čutijo bolj prizadete od prizadetih.

Pri vpeljevanju aktivnosti odvoza komunalnih odpadkov po vsej občini so bili izraženi pomisleki, da naša gospodinjstva ne proizvajajo tako velikih količin le-teh. Po nekaj dneh zamude pri odvozu pa smo že vsi založeni z neuglednimi kupi na naših vogalih. Fizična zapora smetišča predstavlja skrajni ukrep in mogoče preverjanje količine odpadkov in nujnosti odvoza. Krivda bo gotovo padla na vse odgovorne, čeprav ni bilo pogovora, ki bi ne nudil pomislekov in odpora. Krajani še niso rekli zadnje besede, ki pa bo zagotovo v prid 28.000 občanom. Tudi renta bo poštena. Ekologije se že vsi dobro zavedamo.

Red mora biti. Nekaj dneve izkušnje ob vpeljavi novega zakona o varnosti v cestnem prometu so več kot presenetljive. Kar naenkrat se nam ne mudi, voziti znamo počasi, alkohol vljudo odklanjamo. Zadovoljno opazujemo udeležence v prometu in varno pridemo do cilja. Da bi le dolgo trajalo!

Težave so lahko velike, vendar nam je bilo z najhujšim prizanešeno. Mati Zemlja je v Posočju pokazala svojo moč in našo človeško nemoč. Pomagajmo si po najboljših močeh.

Če je bilo izrečenih nekaj krepkih besed na rovaš ministrstva za šolstvo in njegovega neizpolnjevanja finančnih obveznosti ob gradnji višnjegorske šole, bo letošnji predvideni program skoraj v celoti izpolnjen. Večji del državnih sredstev bo v programu zagotovljen prihodnje leto.

O nadaljevanju gradnje avtoceste sem že večkrat spregovoril, sedaj bo menda res šlo zares. Roki razpisov za oddajo nekaterih del na tem velikem projektu se iztekajo, postavljeni so tudi roki dokončanja.

Naše občinsko središče je že prav znano po večiniom zaprtih železniških zapornicah na glavnem križišču v Ivančni Gorici. Pogovori potekajo, zaenkrat z ne prevelikim uspehom, saj bi dobre rešitve zahtevale večja finančna sredstva, ki jih železničarji nimajo. Še nevarnejši so železniški prehodi brez zapornic, ki jih je na našem delu proge 13.

Seznajeni ste z bogatim koledarjem kulturnih prireditev v naši občini. Pred dopusti imamo kar nekaj pomembnih prireditev. Organizatorji se trudijo, priprave so v polnem teku, sponzorji, bodite darežljivi, saj se vsak tolar, vložen v ta namen, dobro obrne.

Župan Jernej

**Vsem občankam in občanom čestitamo
ob prazniku občine v želji,
da bi znali vzljubiti ta naš lep košček zemlje
in si urediti bivalno okolje tako,
da bomo ob sosеду zadovoljni tudi sami.**

Župan Jernej Lampret, Občinski svet in Klasje

Na letošnji kolesarski dirki po Sloveniji, so kolesarji kar precej kilometrov prevozili po cestah ivanške občine. (Foto: Markelj)

Tudi to se zgodi

V zadnji številki Klasja smo objavili novico, da bo pri nas nastopal znani hrvaški tenisač Goran Ivanišević.

Verjemite ali ne, tej prvoaprilski potegavščini, je naselil tudi urednik. Še posebej, ker naj bi igral devetega maja. Pravilo časopisnih prvoaprilskih potegavščin pa je, da naj bi se te zgodile prvega aprila.

Če je poleg urednika naselil še kdo, se mu opravičujemo.

Uredništvo

Ta ljubi kruhek. Več o letošnjem Jurjevem sejmu na Muljavi lahko preberete na 11. strani.

5. OBČINSKO TEKMOVANJE KOSCEV

TURISTIČNO DRUŠTVO
GRČA
LUČARJEV KAL

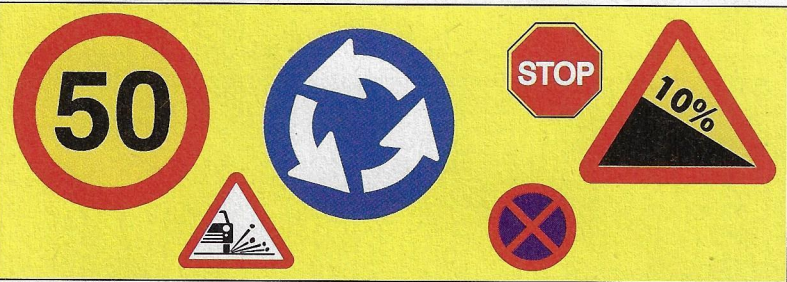
Na Lučarjevem Kalu se že pripravljajo na letošnje tekmovanje koscev. Ker je bilo doslej vsako leto več udeležencev, jih letos pričakujejo kar rekordno število. Govori se, da se nekaterih krajevnih skupnostih in posameznih vaseh že kar pridno pripravljajo na ta praznik koscev.

Tekmovanje bo letos v nedeljo, 31. maja, začelo pa se bo ob 13. uri.

Letos prvič pa prireditelj Turistično društvo Grča - Lučarjev Kal, skupaj z delavci Zavoda za gozdove Slovenije, iz Zagradca, pripravljajo prvič tudi tekmovanje v sečnji z motorno žago.

Prireditelji pričakujejo kar številno udeležbo tudi na tem tekmovanju, saj je motorna žaga že dolgo nepogrešljivo orodje na vsaki kmetiji.

Tudi letos so povabili na tekmovanje župane sosednjih občin, pa še nekaj znanih ljudi iz občine.

Nov prometni zakon je že pokazal zobe pa tudi pozitivne učinke. O novih določilih, posebej o kaznih, ste gotovo že seznanjeni. O tem govorijo in pišejo vsi mediji. Kako so ga sprejeli naši občani in še posebej kako se ga držijo, še ni podatkov.

Je pa še kar precej nejasnosti. Posebej o hitrostih na posameznih cestah. Tudi v naši občini. No, o tem bomo pisali v naslednji številki. Do takrat se bo, upajmo, že marsikaj izbistrilo. Pa tudi "juha" ne bo več tako vroča. Velja pa tudi za ta zakon, da ni izgovora, da ga nisi uspel prebrati.

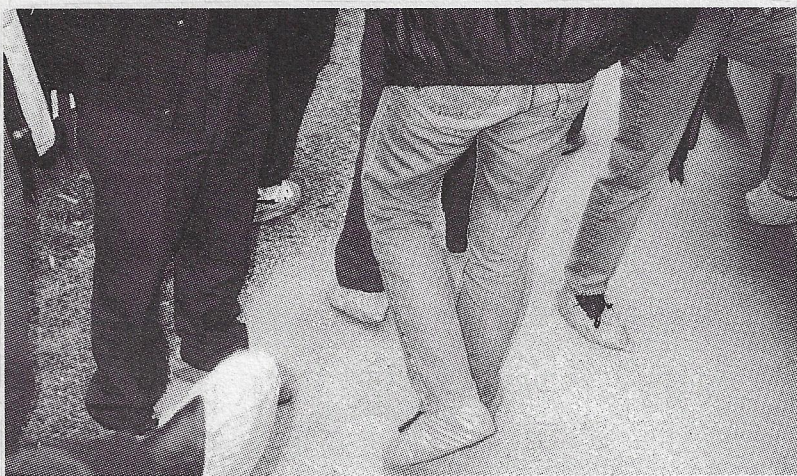
Velja, kar je v zakonu napisano, pa pika!

računalniški inženiring d.o.o.
Cesta II. g. odredov 17, Iv. Gorica
tel. : 769-040, fax : 769-045
GSM : 041 / 612-923, 661-972

LaMaS

RAČUNALNIKI: Pentium 150-300 Mhz
TISKALNIKI: InkJet, laserski, matrični
MULTIMEDIA: CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki
PROGRAMSKA OPREMA: Komericalna, uporabna

STROJNI KROŽEK KMETOVALEC V PRVIH MESECIH LETOŠNJEGA LETA

Strojni krožek v obvezni opremi pred vstopom...

Članstvo v SK KMETOVALEC je vsako leto številčnejše. Od ustanovitve v letu 1994, ko je krožek štel devetintrideset članov, pa do občnega zbora v marcu 1998 na Vidmu, ki se ga je udeležilo več kot trideset članov od petinsedemdesetih. Kot hvale vreden običaj smo tudi na letošnjem občnem zboru sprejeli kar nekaj novih članov in smatramo, da ima naš krožek bodočnost, ker so ga ljudje sprejeli za svojega. Največ dela imajo seveda tisti člani krožka, ki so lastniki strojev, ki jih sicer na kmetijah ni ali pa jih je premalo: pnevmatska sejalnica za koruzo, sejalnica za travo, balirke in ovijalke valjastih bal (siliranje trave) ter tudi balirke sena. Malce me žalosti dejstvo, da se kmetje včlanjujejo, ker nimajo svojih strojev, manj pa zato, da bi nudili svoje usluge. Še vedno se ne zavedamo, da je amortizacija lastnih strojev strošek za kmetijo, posebno še, če ti stroji stojijo v garažah.

Nekaj o občnem zboru. Program za letos predvideva že lani obljubljeno izobraževalno ekskurzijo v tujino in predvsem že uveljavljeno prireditev Predstavitev SK Kmetovalec, ki bo letos v Dobropolju (predvidoma v juliju), pa še soorganizacijo tečaja Varno delo z motorno žago v sodelovanju z našo terensko gozdarsko službo. Ta tečaj ima že določen termin, in sicer 12. in 13. maja 1998 v prostoru Kmetijske svetovalne službe, Cesta na Krko 1b, Grosuplje. Vsem tistim, ki v tem terminu ne bodo prišli na vrsto, naj v tolažbo povem, da se bo možno dogovoriti tudi za kasnejši datum. To, da so člani krožka pripravljeni pomagati pri opravih na polju in na domačiji, pa tako že

veste. Obljubljamo tudi, da bo v kratkem pripravljen informativni list krožka, v katerem bodo objavljeni vsi podatki, ki vas zanimajo.

V preteklem letu so zagnani člani uspešno izvedli predstavitev SK Kmetovalec na Škrjančah in mislim, da nikomur, ki se je te prireditve udeležil, ni bilo žal. Zadovoljni so tudi tisti, ki so se posluževali storitev članov krožka; želeli bi samo, da bi bilo takih čimveč pa tudi čimveč članov, ki bi nudili svoje usluge. Delaven je bil krožek tudi na področju izobraževanja. V tem sklopu so člani dobili informacije o sortimanu Pioneerjevih hibridov ter izvedli tudi primerjalni poljski poskus različnih hibridov koruze za silažo na njivi koordinatorja Antona Permeta. Tudi v bodoče člani SK Kmetovalec pričakujejo dobro sodelovanje z občinami, iz katerih prihajajo, saj je od posluha občinskih struktur do tovrstne dejavnosti v kmetijstvu marsikdaj odvisna izvedba načrtovanih akcij.

V marcu pa so se člani krožka

...v tale hlev.

udeležili enodnevnih ekskurzij na Bavarsko, in sicer pod strokovnim "poveljstvom" gospe Ivanke Bizjak. Pot do univerzitetnega inštituta Grub je bila sicer dolga, pa vendar zelo prijetna, saj nam je naša vodička spotoma marsikaj povedala o zgodovini pokrajin, skozi katere nas je vodila pot. Strokovno osebje inštituta nas je zelo lepo sprejelo in nas popeljalo na ogled posestva, kjer je bilo marsikaj dobrega za naša ušesa, oči in nenazadnje tudi za želodec. Navdušil nas je predvsem dokaj velik objekt - hlev lesene konstrukcije, ki je bil po dolžini pred zunanjimi vplivi zavarovan s posebno mrežo, ki je onemogočala kakršenkoli preprih, hkrati pa omogočala v hlevu klimo, ki si jo rejec lahko samo želi. Živali so bile videti v odlični kondiciji, krmiljene predvsem s travno silažo in minimalno količino (1,5 kg) sena ter z dodatkom močne krme v količini, ki je posamezni kravi pripadala glede na njeno proizvodnjo. Dodatek močne krme je avtomatiziran - računalniško voden. Variantno izvedbo istega hleva smo si nato ogledali še na kmetiji, ki redi 50 krav molznic s povprečno mlečnostjo 6500 l. Gospodar te kmetije nam je zatrdil, da tudi zimske razmere ne vplivajo bistveno na počutje in proizvodnjo živali. Marsikaj smo zvedeli tudi o organizaciji strojnega krožka, katerega član je tudi sam, vendar v krožku dela le z dvema strojema.

Po obisku na tej kmetiji smo se odpravili proti domu, in lahko bi rekli, da je bila pot domov še lepša kot sam prihod, predvsem zaradi pevcev, ki so se sicer dolgo uglasjevali, pa vendar zapeli kot slavčki.

Pripravila: Ana Pavčič

AKTUALNE NOVICE Z ODBORA ZA KMETIJSTVO

Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo je na svoji 16. redni seji 15. 4. 1998 obravnaval sprejeta proračunska sredstva za kmetijstvo po posameznih postavkah in sprejel naslednje:

- Višina regresa za mlado pitano govedo znaša za proizvajalce naše občine 15,00 SIT/kg mesa (uveljavljanje regresa je kot običajno preko zadruga in svetovalne službe).
- Najkasneje do 30. maja 1998 morajo vsi trgovci v občini, ki prodajajo semensko koruzo, oddati podpisane sezname kupcev in račune o nabavljenih hibridih koruze na občino. Višina regresa bo odvisna od količine prodane koruze.
- Subvencioniranje zavarovanja krav molznic bo v višini 2000 tolarjev na kravo. Regres vam bo upošteval zavarovalni agent pri obračunu zavarovalne premije.
- Zavarovanje plemenjakov se bo sofinanciralo v višini 50 % od plačane premije.
- Umetno osemenjevanje bo sofinancirano v višini 800 tolarjev na kravo za prvo osemenitev.
- Sofinanciranje zatiranja mastitisa pri kravah bo potekalo v višini 50 % od stroškov zdravljenja.
- Sofinanciranje ekološko sprejemljivejših škropiv se bo po seznamih izvedlo jeseni po končani sezoni.
- Dvema čebelariskima društvoma se bo sofinanciralo zdravljenje čebel (varooza).
- V Klasju bo objavljen razpis za agromelioracijska dela. Interesenti bodo vloge oddali na Županstvo.
- Sofinancirala se bo ureditev gozdnih vlak (informacije revirni gozdarji).
- Razpis za enkratno pomoč za izobraževanje s področja kmetijstva bo jeseni objavljen v časopisu Klasje.
- Posebne strokovne naloge kmetijske svetovalne službe (predavanja, testiranja škroplnic, molznih strojev, tečaji, analize zemlje in krme, demonstracijski poskusi, strokovne ekskurzije itd.).
- Posebne strokovne naloge gozdarske službe (krojenje lesa, predavanja, tečaji, strokovne ekskurzije itd.). Za informacije se obrnite na revirne gozdarje.

Za odbor za kmetijstvo in gozdarstvo
Milena Vrhovc

OBISK POLJSKE TV NA NAŠEM OBMOČJU

Ker so tudi za poljske razmere slovenske kmetije zanimive, so v marcu prišli s poljske TV posnet del oddaje o slovenskem kmetijstvu na naše območje. Zanimale so jih dopolnilne dejavnosti, še posebej takšne, ki so povezane z neposredno prodajo na domu. Obiskali so kmetijo Erjavčevih, kjer so posneli postopek sušenja sadja ter prostore, ki so urejeni za neposredno prodajo. Posredniki pri organizaciji so bili: Sektor za mednarodne odnose, Republiška uprava za pospeševanje kmetijstva ter poljsko veleposlaništvo.

Mercator - Kmetijska zadruga Stična

vam v svojih železninskih trgovinah in v skladišču v Ivančni Gorici nudi izredno ugoden nakup:

- semenske koruze (priznani hibridi),
- sredstev za varstvo rastlin (v skladišču v Ivančni Gorici, v Radohovi vasi in Zagradcu),
- več vrst umetnih gnojil (mešanica in dušična gnojila),
- krmnih žit (v skladišču v Ivančni Gorici) in
- vseh vrst krmil (za večje količine krmil damo še dodatni popust - informacije dobite pri poslovnih trgovin).

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE!
M-KZ STIČNA

Na podlagi Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 1998 (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica št. 2/98) objavljam

RAZPIS

za agromelioracijska dela na območju Občine Ivančna Gorica

Županstvo Občine Ivančna Gorica

razpisuje

natečaj za agromelioracijska dela, ki se bodo izvajala na območju Občine Ivančna Gorica za leto 1998

Agromelioracijska dela zajemajo:

- odstranjevanje kamenja in grmovja na kmetijskih površinah ter
- čiščenje melioracijskih jarkov.

Pogoj za sofinanciranje del:

- da je prosilec kmetijski proizvajalec na območju Občine Ivančna Gorica.

Lastniki zemljišč bodo za vsako opravljeno strojno uro prispevali 40 % lastnih sredstev.

Skupna razpoložljiva namenska sredstva proračuna občine za leto 1998 znašajo 2.000.000,00.

Sredstva za sofinanciranje po tem razpisu lahko pridobijo upravičenci na podlagi vloge, ki jo vložijo na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica - najkasneje do 25. 6. 1998.

Župan na predlog Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo Občine Ivančna Gorica v 30 dneh po izteku razpisnega roka sprejme odločitev o prispelih vlogah.

ŽUPAN
Jernej Lampret l.r.

HERBICIDI, REGISTRIRANI ZA RABO V KORUZI - 1998

PRED SETVIJO KORUZE ALI PO SETVI PRED VZNIKOM KORUZE

Delujejo na semenske širokolistne plevela (bela metlika, loboda, ščir...) in na semenske enoletne trave (kostreba, muhič, srakonja...)

Pripravek	Odmerek na ha
GALEX 500 EC	4 - 6 l
RACER 25 EC	1 - 1,5 l
PRIMEXTRA TZ 500 FW (samo Primextra s to oznako)	5 - 7 l
*CIATRAL - ALA	7 - 9 l
*BRAVO/RADAZIN - T	5 - 8 l
*PRIMEXTRA 500 TEKOČI	5 - 7 l
*PRIMAGRAM 500 FW	4 - 7 l

PO SETVI PRED VZNIKOM KORUZE

Delujejo na semenske širokolistne plevela (bela metlika, loboda, ščir...)

Pripravek	Odmerek na ha
LINURON CHROMOS WP - 50	2 - 3 kg
LINURON WP - 50	2 - 3 kg
STOMP 330 - E	5 - 6 l
*AMEPIN	2 - 3 l
*RADOKOR T - 50	2 - 3 kg
*SIMANEX 50 SC	2 - 3 l
*SIMANEX 50 WP	2 - 3 kg
*SIMAPIN KS 50	2 - 3 kg
*SIMAPIN T-50	2 - 3 l

Delujejo na semenske trave (kostreba, muhič, srakonja...)

Pripravek	Odmerek na ha
DUAL 960 EC	1 - 2 l
DUAL 500 EC	2 - 4 l
FRONTIER 900 EC	1,5 - 2 l
TROPHY	1,5 - 2,5 l
*ALAPIN	4 - 5 l
*LASSO EC	4 - 5 l

PO VZNIKU KORUZE (3 - 5 LISTOV)

Delujejo na semenske širokolistne plevela (bela metlika, loboda, ščir...)

Pripravek	Odmerek na ha
BASAGRAN 600	2 - 3 l
BASAGRAN FORTE	1,5 - 2 l
PARDNER	1 - 1,5 l
LENTAGRAN WP	3 kg
STARANE 250	0,8 l
HARMONY 75 DF + močilo	10 - 15 g
RING 80 WG + močilo	25 g
*LADDOK	4 - 5 l
*CLAP	3 - 4 l

LEGENDA:

POUDARJENA PISAVA - ekološko sprejemljivejši herbicidi
NORMALNA PISAVA - herbicidi so dovoljeni na vodovarstvenih območjih
ZVEZDICA* - herbicidi so prepovedani na vodovarstvenih območjih

DOVOLJENI HERBICIDI ZA RABO V KROMPIRJU

Pripravek	Odmerek na ha	Cas uporabe	Delovanje na:
SENCOR	0,5 - 1,5 kg	pred vznikom ali po njem	enoletne širokolistne plevela
BASAGRAN	2 - 3 l	po vzniku - 15 cm	enoletne širokolistne plevela: smole ščir, belo metliko
BASAGRAN FORTE	1,5 - 2 l	po vzniku - 15 cm	širokolistne plevela
FOCUS	0,5 - 2	po vzniku	enoletne in večletne trave
FOCUS ULTRA	1 - 4	po vzniku	enoletne in večletne trave
FUSILADE SUPER	1 - 4 l	po vzniku	enoletne in večletne trave
TARGA SUPER	0,5 - 3 l	po vzniku	enoletne in večletne trave
AGIL 100 EC	0,8 - 1,5 l	po vzniku	enoletne in večletne trave
GRASIDIM	1 - 4 l	po vzniku	enoletne in večletne trave
REGLONE	4 - 6 l	ob zaključku rasti	totalni herbicidi
BASTA	2,5 l	ob zaključku rasti	totalni herbicidi

Izobraževanje deklet in žena v gospodinjstvu in ročnih delih ima v naših krajih kar lepo tradicijo, saj je bil eden izmed tovrstnih tečajev organiziran že leta 1924, pod pokroviteljstvom in strokovnim vodstvom zastopstva znane tovarne Singer. Tečaj je potekal v prostorih nekdanje restavracije Hrast - Fačini, sedaj Gostilna pri Frenku, in je poleg izobraževalnega imel tudi družabni in kulturni pomen.

S podobnimi razlogi je Ljuba Štrubelj pred nekaj meseci navdušila petnajst upokojenk, ki se zbirajo v prostorih društva upokojencev in s precejšnjo mero entuziazma izpopolnjujejo znanje in spretnosti v izdelovanju ročnih del. Upajmo, da bodo njihova dejavnost in uspehi privabili tudi mlajše članice, ki bodo morda na priloženi fotografiji prepoznale katero izmed udeleženk gospodinske šole pred več kot sedemdesetimi leti, ki bi bila morda lahko njihova babica ali celo prababica.

Renata Laznik

Bliža se čas košnje, žetve in drugih kmečkih opravil, s tem pa tudi čedalje bolj popularna tekmovalna, na katerih se bolj za šalo kot zares preizkušajo bolj ali manj spretni kosci in žanjice.

Podobna tekmovalna so se na območju naše občine prirejela že pred dobrimi šestdesetimi leti, pod organizacijskim vodstvom Društva kmečkih fantov in deklet, ki je bilo ustanovljeno leta 1933 za vasi Spodnja Draga, Stranska vas in Hudo in kmalu nato še v Zagradcu. Na Krki pa je bilo takšno društvo ustanovljeno leta 1928. O njihovih vsestranskih aktivnostih lahko preberete v knjigi Milene Vrenčur in Ivana Križnarja z naslovom V navzkrižnem ognju. Pred tekmovaljem koscev in žanjic je bila obvezna povorka kmečkih voz, na katerih so prikazovali različna kmečka opravila in dejavnosti domače obrti. Po enem izmed takšnih tekmovalj je bila posneta ta fotografija. Da so imele tovrstne prireditve včasih velik pomen, priča prisotnost

Gospodinska šola v restavraciji Hrast - Fačini (danes pri Frenku) v Ivančni Gorici leta 1924.

uglednega gosta, tedanjega narodnega poslanca g. Milana Mravljeta (desno v klobuku). Med tekmovalci so na fotografiji prepoznavni še: Franc Kek, Janez Kastaneto, Franc Pušlar, Franc Špendal, Jože Vahčič in Nace Štrubelj.

Ljuba Štrubelj

Tekmovalje koscev na Hudem.

OD FUŠARJA DO OBRITNIKA

OPRAVLJANJE IZPITA IZ VARSTVA PRI DELU

Po določenih zakona o varstvu pri delu iz leta 1986 mora vsakdo, ki prične opravljati samostojno dejavnost, opraviti izpit iz varstva pri delu. Na izpit se lahko prijavi preko svoje območne obrtne zbornice ali kar na Inštitut za varstvo pri delu, Ljubljana, telefon 151 1471, kjer take izpite izvajajo vsak torek. Cena izpita je 8.700 tolarjev, traja pa od 8. do 11. ure.

Izpit iz varstva pri delu se zahteva tudi za zaposlene delavce. Za oboje pa potrdilo o opravljenem izpitu iz varstva pri delu velja dve leti, nakar je izpit potrebno obnoviti.

Znesek, ki ga boste odšteli za začetni ali obnovitveni izpit iz varstva pri delu je zanemarljiv v primeru nesreče, ki bi lahko nastala pri delu, pa takrat ne bi imeli veljavnega potrdila o opravljenem varstvu pri delu.

OPRAVLJANJE IZPITA IZ POŽARNE VARNOSTI

Prav tako kot izpit iz varstva pri delu, samostojni podjetnik začetnik potrebuje tudi izpit iz požarne varnosti. V bistvu je bila prej požarna varnost vključena v izpit iz varstva pri delu. Po zakonu iz leta 1995 (!) pa naj bi se to opravljalo ločeno. Šele zadnje čase inšpektorji po nekaterih krajih Slovenije od s.p. zahtevajo potrdilo o opravljenem izpitu iz požarne varnosti.

Seznam institucij, ki so pooblašene, da opravljajo izpite iz požarne varnosti, je objavljen v Uradnem listu RS št. 34/97.

HIGIENSKI MINIMUM ZA GOSTINCE IN TRGOVCE

Pri proizvodnji in prometu z živili se od tistih, ki se s tem neposredno ukvarjajo zahteva, da se v vsakem trenutku lahko izkažejo s potrdilom o opravljenem higijenskem minimumu. Dokumenta oz. potrdila o tem ni treba predložiti v postopku za pridobitev dejavnosti, temveč ga imate pri sebi.

Higienski minimum je potrebno obnoviti vsakih 5 let. Opravite ga lahko na Zavodu za zdravstveno varstvo v Ljubljani, telefon 140 136 6, ali pa se prijavite na enem od preostalih osmih regionalnih zavodov v Sloveniji.

Osnovni začetni tečaj traja 4 dni (približno 20 šolskih ur). Ali bo tečaj v dopoldanskem ali popoldanskem času je odvisno od dogovora skupine. Cena je 17.000 tolarjev, v ceni je vključena tudi izposojevalnina literature.

Termini tečajev v Ljubljani se določijo glede na število kandidatov, to pa je enkrat mesečno.

Priprava: Jelka Božič

VELIKI DNEVI ZA OBRITNIŠTVO - PRVI VAJENCI SO V OBRATOVALNICAH

Dnevi okrog 1. maja so za obrtništvo zelo pomembni in dolgo pričakovani. Tja do konca prve polovice meseca bo vseh 600 vajencev zapustilo šolske klopi in pričelo z delom v delavnicah pri delodajalcih. V lanskem letu so se dijaki odločili za šolanje na dualni način, pod-

pisale so se prve učne pogodbe, jeseni so se vsedli v šolske klopi, da si pridobijo splošna znanja za poklic, sedaj pa prihajajo v delavnice, da si z delom pridobijo praktična znanja v svoji stroki.

Delo po učnem programu bo trajalo tja do druge polovice julija, odvisno seveda od poklica in zanj določenega števila ur praktičnega usposabljanja. To sicer ne velja še za vse poklice, ampak le za mizarje, tesarje, zidarje, mesarje, avtomehanike in avtokleparje.

Pred prihodom na delo se pogosto pojavlja vprašanje:

Kaj mora storiti delodajalec in kaj vajenec, preden se začne učenje z delom?

Vajenec mora delodajalcu prinesiti delovno knjižico, ki jo dobi na upravni enoti svoje občine. Delodajalec pa mora vajenca prijaviti na Zavodu za zaposlovanje, ravno tako kot delavce, na obrazcu M-1 Prijava za zavarovanje delavca, šifra 49, rubrika Podlaga za zavarovanje. Ta šifra je tudi razpoznavni znak Skupnosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za uveljavljanje izplačila prispevkov iz državnega proračuna. Na osnovi teh prispevkov, ki jih za prvi letnik v celoti plača država, je vajencu priznana zavarovalna doba za vsak letnik po 6 mesecev oziroma eno leto in pol za celotno šolanje. Ta zavarovalna doba se kasneje tudi vpiše v vajenčovo delovno knjižico.

Kako naj delodajalec ve, kaj se mora vajenec naučiti v delavnici?

Vse to je napisano v predmetniku in izpitnem katalogu za vsak poklic posebej. To dokumentacijo in predlog vajeniškega dnevnika so delodajalci prejeli iz srednje šole, katero obiskuje njihov vajenec, in iz Obrtne zbornice Slovenije. Vajenec mora sprotno pisati vajeniški dnevnik, za kar morata skrbeti oba, tako vajenec kot obrtnik, da bodo vajeniški dnevniki pravočasno napisani in s podpisom obrtnika potrjeni ter oddani na njihovo šolo, najkasneje do 20. avgusta. Šele takrat bo vajenec v šoli dobil spričevalo. To pomeni, če vajeniškega dnevnika do tega datuma ne bo predložil šoli, ne bo mogel nadaljevati šolanja v drugem letniku. Vsi ti dokumenti bodo poleg spričevala potrebni tudi za pristop k vmesnemu preizkusu, ki ga bo moral opraviti vsak vajenec po drugem letniku. Takrat se bo tudi videlo, ali se je naučil poklica v taki meri, da bo nemoteno naredil tretji letnik in na koncu šolanja uspešno opravil tudi pomočniški izpit.

Kaj pa plačilo?

Ne smemo pozabiti, da vajencu pripada mesečna nagrada, ki po trenutnih izračunih znaša 8.944,50 SIT. Izplačilo te nagrade nalaga delodajalcem Zakon o poklicnem in strokovnem izobraževanju in seveda tudi Učna pogodba. Pri tem obrtniki opozarjajo državo, da je šolanje vajencev tudi njena skrb, ne pa da je ta naloga prešla le na pleča delodajalcev. Zato so Vladi predlagali in od nje zahtevali kar nekaj ukrepov, vendar se stvari premikajo zelo počasi. Pa vendarle je vlada ustanovila medresorsko delovno skupino, ki bo reševala to problematiko.

Obrtniki prvih vajencev so te dni prejeli od Skladov za izobraževanje delavcev pri obrtnikih enkratno finančno pomoč v višini 17.490,00 tolarjev, rezerviranih in obljubljenih pa je tudi nekaj milijonov državnega denarja iz lanskega in letošnjega vladnega proračuna.

Priprava: Majda Može

PRORAČUN ZA LETO 1998 SPREJET

37. redno sejo občinskega sveta, ki je bila 27. marca 1998, je zaradi opravičeno odsotnega predsednika vodila podpredsednica Milena Vrhovec.

Kljub sedmim točkam dnevnega reda pa bi dve izmed njih upravičeno označili kot osrednji, in sicer:

- Osnutek odloka o zaključnem računu proračuna občine Ivančna Gorica za leto 1997 in

- Predlog odloka o proračunu občine Ivančna Gorica za leto 1998 s programi.

Svetniki so prešli natančno razdelano gradivo in seveda tudi ustno obrazložitev k osnutku Odloka o zaključnem računu proračuna občine Ivančna Gorica za leto 1997. Kljub poročilu nadzornega odbora, pa so nekateri razmišljali drugače - vznemirjale so jih predvsem tiste postavke, ki v letu 1997 niso bile v celoti porabljene. Svetnik g. Godeša je navedel nekatere možnosti, s katerimi bi občina povečala proračunske prihodke, npr. s sprejetjem odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč, s katerim bi zajeli tudi ostala območja občine Ivančna Gorica, s prodajo neprofitnih stanovanjskih objektov na področju občine Grosuplje ter s sprotnim dopolnjevanjem evidence lastnikov počitniških objektov na območju občine Ivančna Gorica. Župan Jernej Lampret se s predhodnikom glede plačevanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ni strinjal, saj po besedah župana velik delež občanov občine Ivančna Gorica že vrsto let plačuje krajevne samoprispevke, po besedah župana pa je prodaja neprofitnih stanovanj nesmiselna, kajti občina mora razpolagati s takimi stanovanji zaradi socialnih razmer, ki jih na področju Ivančne Gorice ne manjka.

Na predlog Odloka o proračunu občine Ivančna Gorica za leto 1998 sta bila vložena dva amandmaja, kljub temu da so bili predlogi na osnutek v večji meri upoštevani, v znesku 9.000.000 tolarjev, dodatnih 5.000.000 tolarjev za OŠ Višnja Gora ter 4.000.000 tolarjev za modernizacijo lokalne ceste Ambrus - Žvirče. Bistvene povzetke proračuna je obrazložil župan Jernej Lampret. Amandma, da se postavka modernizacija lokalne ceste (Ambrus - Žvirče) poveča za dodatnih 4.000.000 tolarjev, je bil z 12 glasovi ZA, 3 proti, ostali vzdržani sprejet pod pogojem,

da se ta sredstva pridobijo z naslova Demografsko ogrožena območja. Amandma za dodatnih 5.000.000 tolarjev pa je bil ob zagotovitvi, da se z rebalansom proračuna, ki naj bi bil predvidoma v mesecu juniju, zagotovi teh 5.000.000 tolarjev v okviru možnosti, umaknjen.

Pred pričetkom seje je Milan Jevnikar izročil podpredsednici Občinskega sveta Mileni Vrhovec pisni predlog za spremembo dnevnega reda oz. umik dveh točk, ki se nanašata na prorstorsko ureditev novo predvidene komunalne deponije v Špaji dolini. Svoj predlog je utemeljil z dejstvom, da je nesmiselno sprejemati tovrstne sklepe, dokler niso dogovorjene ekološke rente. Janez Skarlovnik je zagotovil, da bodo pogovori s prizadetimi krajanji Spodnjega Brezovega, Peščenika in Male Loke glede ekološke rente zaključeni še v mesecu aprilu.

Ob zagotovitvi g. Skarlovnika je Občinski svet Občine Ivančna Gorica, sprejel oba sklepa: Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Grosuplje ter dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Litija, vseh za obdobje 1986 - 2000 za območje občin Ivančna Gorica za medobčinsko komunalno deponijo Špaja dolina, ter Sklep o 30-dnevni javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta komunalne deponije Špaja dolina.

Predlog Programa dela Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za leto 1998 je bil sprejet z dopolnitvijo Odloka o deratizaciji ter z razpisom referendumu o določitvi lokacije za popolno osnovno šolo v dolini Krke.

Pavel Groznik je predlagal, da bi v svojem imenu ali v imenu Občinskega sveta predsedniku republike Milanu Kučanu predlagali, da ob 900-letnici Cistercijanskega reda samostana Stična podeli za kulturne in gospodarske dejavnosti, ki jih je v tem obdobju samostan Stična dosegel, Zlati častni znak svobode in da naj bi tako priznanje bilo podeljeno na zaključni slovesnosti 4. oktobra letos.

Danijela Pirman

	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun financiranja
Prihodki	942.743.000,00 tolarjev	26.000.000,00 tolarjev
Odhodki	962.843.000,00 tolarjev	5.900.000,00 tolarjev
Primanjkljaj	20.100.000,00 tolarjev	
Presežek		20.100.000,00 tolarjev

DEJAVNOST ŽUPANSTVA V APRILU 1998

1. 4. 1998

- Obisk predstavnikov vladnega Urada za prostorsko planiranje - anketa o romski problematiki v občini.

4. 4. 1998

- Zasebni obisk župana občine Hirschaid.

13. 4. 1998

- Občni zbor društva upokojencev Stična.

14. 4. 1998

- Razširjena seja gradbenega odbora za novo osnovno šolo v Višnji Gori.

- Prireditve ob 50-letnici VIZ Višnja Gora.

15. 4. 1998

- Posvet županov - Center za izobraževanje na Igu - obravnavane teme s področja zaščite in reševanja.

21. 4. 1998

- Posvet, ki ga je pripravila vladna služba za lokalno samoupravo. Tema posveta pa so bile spremembe in dopolnitve statuten občin.

- Zbor krajanov vasi Blato v Občini Grosuplje, problematika obstoječega odlagališča Stehan in nova deponija v Špaji dolini.

24. 4. 1998

- Razgovor s predstavniki Slovenskih železnic. Tema pogovora - možnosti vključevanja zemljišč, med Sokolsko ulico v Ivančni Gorici in železniško progo, last Slov. železnic, za prostorske in razvojne namene občine.

- Svečanost ob spomeniku talcev v Radohovi vasi.

26. 4. 1998

- Slovesnosti ob jubilejnih prireditvah Samostana Stična.

29. 4. 1998

- Sestanek županov občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Tema: odlagališče smeti na Stehanu.

Pripravil: Vinko Blatnik

Občinskemu svetu Občine Ivančna Gorica

V začetku novembra 1997 je bil v Klasju št. 6, časopisu prebivalcev Občine Ivančna Gorica, na strani za uradne objave objavljen sklep Sklepa Občinskega sveta, sprejetega 11. julija, o imenovanju komisije za delitev premoženja med Zdravstvenimi domovi Ljubljana, Grosuplje in Ivančna Gorica v katero sem bil imenovan tudi jaz. 27. 2. 1998 pa je bil sprejet Sklep o razrešitvi, brez vsakršne utemeljitve. Ker za imenovanje v omenjene komisije nisem dal nobenega pristanka, postavljam Občinskemu svetu

javno vprašanje:

Na kakšni osnovi si Občinski svet dovoljuje manipulirati z dražavljeni Republike Slovenije in občani Občine? Ali ni to, milo rečeno, neodgovornost, primitivnost in kratenje temeljnih človekovih pravic državljanov?

Zahtevam, da na enakem mestu v časopisu Klasje objavite ustrezno opravičilo.

Pripominjam še, da seja komisije ni bila nobenkrat sklicana. Ali se vam gospod ne zdi potrebno seznaniti občane, kaj je s premoženjem Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, ki smo ga zgradili krajani?

Avguštin Erjavec, Ivančna Gorica

POVZETEK Z OBČNEGA ZBORA SLS IVANČNA GORICA

Občnega zbora SLS sta se udeležila tudi sekretar Ministrstva za promet in zveze g. Žarko Pregelj (na levi) in g. Franci But, sekretar Ministrstva za kmetijstvo (na desni). Občni zbor je vodila Milena Vrhovec (v sredini).

V petek, 24. 4. 1998, smo se zbrali člani in simpatizerji Slovenske ljudske stranke na rednem občnem zboru v Ivančni Gorici. Kot je običajno, je bil prvi del zbora namenjen poročilom predsednika, tajnika, blagajnika ter predsednika NO podružnice SLS.

Predsednik podružnice je predstavil tudi plan za leto 1998. Sledila je razprava, v katero sta se vključila tudi gosta občnega zbora Žarko Pregelj, sekretar na ministrstvu za promet in zveze, ter Franc But, sekretar na ministrstvu za kmetijstvo in pred nedavnim imenovan za vodjo pogajalske skupine za Evropsko unijo s področja kmetijstva.

Gospod Pregelj se je v svojem govoru osredotočil predvsem na izgradnjo avtocestnega odseka Višnja Gora - Bič, ki naj bi se začela graditi v bližnji prihodnosti. Pregelj je odgovarjal na vsa vprašanja, ki so mu jih zastavili prisotni na občnem zboru. Za sklop pisnih vprašanj, ki sta jih pripravila g. Čebular in Jereb in se navezujejo na spremljajoče objekte te avtoceste, to je kanalizacijski vod do Višnje Gore, hidromelioracije Polje - Draga, zapornice na železniški postaji Šentvid, obvoznica pri priključku na avtocesto v Biču, pa je g. Pregelj dejal, da so realnost in da je pri teh zahtevah potrebno vztrajati. Tudi govor g. Buta je bil zelo zanimiv, predvsem v

tistem delu, ki govori o približevanju Slovenije EU. Tudi sam priznava, da je zelo veliko odvisno od njega in skupine, ki se bo pogajala s pogajalci EU, da bi dosegli čim boljše pogoje ob prehodu, to je finančno soinvestiranje v projekte, kot so podpora kmetijstvu s področij z omejenimi možnostmi kmetovanja, potem gorska in demografsko ogrožena področja ter pomoč pri uveljavljanju tržnih redov v Sloveniji.

Bili smo si enotni, da so spremembe, ki prihajajo, tako nagle, hitre in pomembne, da ni vseeno, kako se nanje odzovemo.

Zatorej, ko imamo priložnost, dobiti informacije iz prve roke, jih ne smemo izpuščati iz rok. In prav bi bilo, da bi se te razprave udeležil kakšen predstavnik občine ter seveda tisti, ki delajo na področju kmetijstva v naši občini, ne glede na politično pripadnost.

Zato je bil tudi eden od sklepov občnega zbora, da v primeru zainteresiranosti javnosti pripravimo okroglo mizo na te teme in, kot sta gosta dejala, bosta rade volje prišla.

Ob prijetnem pogovoru je čas hitro tekel in ta občni zbor smo pozno zvečer zaključili.

Za Upravni odbor:
Župančič

Franci But
Ministrstvo za promet in zveze
Datum: 24. 4. 1998.

Pregelj
mag. Žarko Pregelj, sekretar
Ministrstva za kmetijstvo

Glasopisna izjava

Podpisani Franci But, roj. 4. 12. 1934. v Ljubljani, stan. v Višnji Gori, Turkuhova 3., upravljam javno voljeno občinsko skupnost iz f.p. mesta Poslovnika občinskega sveta občine Ivančna Gorica (Mestni listnik, št. 3/95) ter odstopam:

1. kot član občinskega sveta občine Ivančna Gorica;
2. kot predsednik odbora občinskega sveta občine Ivančna Gorica za delitev premoženja;
3. kot član Komisije občinskega sveta občine Ivančna Gorica za statutarno-pravno vprašanja.

Pri tem, da glede na drugi odstavek f.p. mesta Poslovnika, obvestite občinski svet občine Ivančna Gorica o mojem odstopu iz funkcij predsednik odbora, na 37. sej. občinskega sveta. Veliko in vsemogoče se je govorilo o odstopu ivanškega svetnika Franca Godeše iz Višnje Gore. Prav zato objavljamo faksimile njegove odstopne izjave.

OBČINA IVANČNA GORICA TRETJIČ PRAZNUJE SVOJ PRAZNIK

Veliko znamenitosti in značilnosti ima naša občina, ki bi jim lahko posvetili naš občinski praznik. Odločitev, da je le-ta 29. maja, v spomin na našega rojaka Josipa Jurčiča, pripovednika in častnikarja, ni nič nenavadnega, saj ga slovenski narod priznava za velikega moža naše domovine.

Malemu slovenskemu narodu je pustil bogato dediščino, ki nam je lahko v vsakem času v opomin in spomin na umetnika, ki je življenjsko delo posvetil malemu človeku in hkrati malemu narodu, ki mu je pretila izguba identitete.

Jurčiča ne poznamo le kot pripovednika, temveč tudi kot častnikarja, urednika in politika. Prav to bogastvo pisateljevega trinaestletnega dela v žurnalistiki odkrivamo v zadnjem obdobju. Ni naključje, da najboljšim novinarjem podeljujejo Jurčičeve nagrade. Tudi naš novi odlok o priznanjih in nagradah se navezuje na Jurčičevo ime. 29. maj je dan, ko je naš pisatelj prevzel odgovorno uredniško delo pri Slovenskem narodu v Mariboru po smrti Antona Tomšiča, tudi našega rojaka.

Ob prazniku se praznje oblečemo, se zaustavimo, ocenimo naše delo in začrtamo pot za naprej. Nova organiziranost lokalne skupnosti ima že več kot dvoipolletno zgodovino, zato bodo vsi tisti, ki so v tem času pričakovali veliko, razočarani, tisti zmerni optimisti pa bodo v nadaljnjem spreminjanju odnosov, zadolžitev in obveznosti, skupaj z lastno aktivnostjo, doživeli ustrezen razvoj svojega kraja.

Občina, ki je nastala konec leta 1994, je ohranila prav majhen del pristojnosti prejšnjih občin, občani in občanke pa svoje zahtevke še naprej naslavljajo nanjo: predloge in pritožbe, ki ne zadevajo le komunalnih objektov in naprav, gradnje cest in poti, vodovodov, kanalizacije, ekološke varnosti, zbiranja odpadkov, požarne varnosti, reševanje pri elementarnih nesrečah, nadzorstvo pri krajevnih prireditvah in predloge za financiranje dejavnosti, kot so: načrtovanje občinskega razvoja in skrb za lepši videz občine, spodbujanje umetnosti in kulturne ravni občine, predšolska vzgoja, gradnja in vzdrževanje osnovnih šol, društvena dejavnost, šport in rekreacija, osnovno zdravstvo, preprečevanje zasvojenosti, pomoč mladini in starejšim ter ostalo.

Občinski svet in občinska uprava morata delovati kot dober gospodar, ki z odloki in uslugami, ki jih nudi občina, preko svojih vzvodov primerno davčno obremeni občana za dopolnitev občinskega proračuna, ki mora z nadzorom zaustaviti potratnost, nevestno delo, samovoljno upravljanje s premoženjem in druge nepravilnosti.

Naj bodo predlogi za financiranje še tako upravičeni in pametni, vsem tako ni mogoče ustreči. Župan in županstvo lahko v primeru, ko nimata pristojnosti in tehničnih pooblastil, nagovarjata ustrezne instance, tudi državne, naj svoja dejanja prilagodijo interesom občanov in občanov.

Vendar pa dobro sodelujemo z upravno enoto Grosuplje, geodetsko

službo, davčno upravo, policijsko postajo, in kar je najvažnejše, z vsemi krajevnimi skupnostmi, kjer se velik del občinskega proračuna tudi posredno udejanja. Potrditev obstoja KS v naši občini pomeni pristno približevanje interesov in poznavanje potreb bližine.

Zastavili smo si pošteno delo, ki ga znamo tudi nadaljevati. Prioriteta in potreba po novem prostoru v osnovnih šolah, enoizmenskem pouku in novem programu devetletne šole zahteva velika sredstva lokalne skupnosti in države. Gradi se nova šola v Višnji Gori, več kot štiristomilijonska investicija je največja, če že ne kar prevelika za proračun, saj bo v najboljšem primeru trajala kar tri proračunska leta. Odkupljeno je zemljišče in pripravljajo se projekti za novo osnovno šolo ob Šolskem centru, kjer naj bi bil edini financer ministrstvo za šolstvo in šport. S tem bo prostor pridobila tudi srednja šola, ki v slabih prostorskih pogojih za več kot 800 dijakov uspešno izvaja svoje poslanstvo. Izboljšujejo se tudi prostorski pogoji na Osnovni šoli Šentvid pri Stični.

Več kot sto otrok je ostalo pred vrati vrtca, zelo pereč je problem mladih družin, zlasti stanovanjski. Občina je že dosegla dogovor za odkup zemljišča pri zdravstvenem domu, pripravljene so tudi že idejne zasnove novega vrtca. Vrtec kot javni zavod že dela samostojno, v zagotovljenem programu se najdejo tudi sredstva za investicijsko vzdrževanje. Občina je pred razpisom koncesije za pridobitev novih možnosti vključevanja otrok v vrtec. Najverjetneje se bo že v tem letu število sprejetih otrok povečalo na račun razširitve vrtca v Šentvidu s pridobitvijo šolske učilnice, v Ivančni Gorici v občinskih prostorih v TRAIGU in v Zagradcu v nezasedenem prostoru Zdravstvenega doma. Zavedamo se, da so te rešitve le začasne in ne najboljše, so pa primerne.

Zdravstveni dom Ivančna Gorica po osamosvojitvi že uspešno zagotavlja in izvaja svoj program.

Poleg kulturnih društev, ljubiteljev kulture, najrazličnejših prireditev imamo v naši občini tudi dva muzeja - na Muljavi in v Stični, ki na profesionalni način privabljata številne obiskovalce. To dejavnost financira neposredno in posredno državni proračun. Nova knjižnica v Ivančni Gorici zahteva novo zaposlitev in primerne prostore. Velika pridobitev za krajane Ambrusa je vrnitev Kulturnega doma, v obnovo katerega sta občina in kraj vložila veliko sredstev in prostovoljnega dela. Kulturni krst so krajani sprejeli z navdušenjem.

Zveza športnih organizacij sledi novim pogledom in drugačnim pristopom do sponzorskega deleža v športu z vzajemno izmenjavo med ponudbo v športu in poslovnim učinkom. Predmet dogovarjanja je nogometno igrišče v Ivančni Gorici.

Področje komunalne dejavnosti je prav v tem času na vrhuncu pogajanj o Špaji dolini kot končni lokaciji izgradnje smetišča. Javno komunalno podjetje Grosuplje bo kot upravljalec skupaj s svetom in županstvom

skušalo prizadetim vaščanom ponuditi ustrezno odškodnino. Investicija se je pričela s pripravo projektov in odkupom zemljišča, poteka pa postopek spremembe urbanističnega načrta tega območja.

Letno smo v tem času zgradili približno 10 km lokalnih in več kot 10 km krajevnih cest. Letos je razpis za izvajalca pripravljen, asfaltiranje cest v dogovoru s krajevnimi skupnostmi pa bo v mesecu avgustu. Planirani del kanalizacije v Stični se je uspešno zaključil. Projektno se rešuje problem kanalizacije v Šentvidu pri Stični, fazna izgradnja kanalizacije Škrjanče - Mleščevo pa se je zaključila, ko je sofinancerski del primaknilo tudi ministrstvo za okolje in prostor.

Rekonstrukcija vodovoda Vir - Šentvid je za nami, zaključujejo se dela na Debelem hribu, zaključujejo se začeta dela Rdeči Kal - Sad, projektno pa se rešujeta višinska cona Stična in Kuželjevec, kjer je voda že pritekla. Novi vir vode v stiškem zajetju je izboljšal kvaliteto oskrbe širšega področja s pitno vodo.

Tudi občina je prispevala delež k hitrejši izgradnji prepotrebne telefonije. V Šentvidu, Dobu, Temenici, Sobračah, Višnji Gori in na Krki so, čeprav nekoliko pozno, pridobili več kot 1000 telefonskih priključkov, kar je lep dosežek. Dela tečejo na področju KS Zagradec in Ambrus.

Marsikatera dodatna pripomba krajevnih skupnosti, ki so jo posredovali predstavniki v komisiji za izgradnjo avtoceste, je bila upoštevana, mnoge še čakajo na razplet.

Obnova regionalne ceste skozi naselje Krka je bila s pomočjo kranjcev, občine in države opravljena v prid lepšemu videzu in predvsem varnejšemu cestnemu prometu. Rekonstrukcija ceste skozi Muljavo je v pripravi.

V preteklem letu je bilo na oddelku za prostor vloženih blizu 300 vlog za gradnjo stanovanj, počitniških hiš, delavnic in ostalih objektov. Od tega je bilo kar okrog 100 vlog za gradnjo delavnic v okviru stanovanjske enote ali samostojnega obrtnega objekta. Osnovni prostorski plan je zahteval prevetritev, zato so bili v občinskem svetu sprejeti osnutki in predlogi prostorskih urbanističnih planov za celotno občino.

Gasilska društva imajo v svojih garažah nove avtomobile, ki čakajo na prevzem v ponos gasilcem. Največje delo bo opravljeno v Zagradcu z dograditvijo gasilskega doma.

Kdor se boji, da občina ob koncu mandata ne bo imela kaj pokazati, mu je dvom lahko odveč.

Prejemnikom priznanj in nagrad čestitke za minulo delo in še veliko ustvarjalnih let v prid našemu skupnemu delu.

Vsem občankam in občanom čestitam ob prazniku občine v želji, da bi znali vzljubiti ta naš lep košček zemlje in si urediti bivalno okolje tako, da bomo ob sosedu zadovoljni tudi sami.

Župan Jernej Lampret

KOLEDAR PRIREDITEV

22. maj 1998 ob 20.00 uri:

Letni koncert Folklornih skupin Vidovo. Kulturni dom Šentvid pri Stični.

29. maj 1998 med 8.00 in 14.00:

Tradicionalno srečanje mladih likovnih ustvarjalcev učencev osnovnih šol občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Galerija kresnička na Muljavi.

29. maj 1998 ob 19.00 uri:

Srečanje mladih pesnikov in pisateljev Slovenije medobmočno srečanje za Dolenjsko. Jurčičeva domačija na Muljavi.

30. maj 1998 ob 8.00 uri:

Extempore Muljava 1998. Tradicionalno srečanje slovenskih slikarjev.

30. maj 1998 ob 18.00 uri:

Koncert godbe Stična, nastop Folklorne skupine Vidovo Šentvid in plesne skupine KD Ivančna Gorica na ploščadi pred Novo ljubljansko banko d.d. Ivančna Gorica.

30. maj 1998 ob 18.00 uri:

Otvoritev razstave, podelitev nagrad.

30. maj 1998 ob 19.00 uri:

Slavnostna seja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica.

6. junij 1998 ob 20.00 uri:

Letni koncert moškega in ženskega pevskega zbora KD Pevsko društvo Šentvid v Kulturnem domu Šentvid pri Stični.

Na ponovitev igre Sosedov sin se Kulturno društvo Muljava že marljivo pripravlja, premiera bo 26. junija 1998.

Naučite se prijetnega in lepega!

MUZIKAVIVA

Seminar pianistov

STIČNA '98

21. - 26. 6. 1998

Voditeljica mag. Lorena Mihelač

Program:

- priprava učencev na nastope, izpite, tekmovanja
- analiza priprave in programov
- tehnike memoriranja klasičnih skladb s poudarkom na polifonih skladbah
- načini vadbe s poudarkom na polifonih skladbah
- avdio (video) snemanje izvajanja skladb in analiza izvedbe
- priprava učencev na samostojno vadbo
- kritična analiza izvedbe sodobnih pianistov s poudarkom na razvoju objektivnih kriterijev
- zaključni nastop udeležencev seminarja, snemanje prireditve in svečana podelitev potrdil

ŠOLNINA

Šolnina zajema 6 dni celodnevne seminarja, vsakodnevno vadbo in uporabo snemalne tehnike za izdelavo študijskih posnetkov.

CENA SEMINARJA je 10.500 tolarjev.

Dodatne informacije:

MUZIKAVIVA, Podgornikova 3, 1000 LJUBLJANA
tel/faks: 061/575-176, mobilni: 0609/617-823

Bivanje in prehrana:

Bivanje in poln penzion v samostanu Stična:

- predšolski otroci	brezplačno
- osnovnošolci	1.600 tolarjev na dan
- srednješolci	2.000 tolarjev na dan
- odrasli	2.500 tolarjev na dan

V soorganizaciji s KS Stična in turističnim društvom občine Ivančna Gorica smo vam pripravili ogled samostana in drugih znamenitosti v Stični.

Učni pripomočki:

Udeleženci naj s seboj prinesejo več avdio in najmanj eno video kaseto. Udeleženci lahko naročijo avdio kaseto ali CD-R s posnetkom zaključne prireditve po ugodnih cenah:

- avdio kasete	1.200 SIT
- CD-R	2.400 SIT

Rok prijave: 31. 5. 1998

SLAPOVI V DOLINI KOSCE - ŠE EN BISER IVANŠKE OBČINE

Prvi slap Kosce, obdan z lehnjakovimi skladi in porasel z mahom. (Foto: Milena Vrhovc)

Kar noče biti konca odkrivanja naravnih lepot v naši mali Sloveniji in v še mnogo manjši občini Ivančna Gorica. To velja zlasti za prišleke in vikendaše, med katere spada tudi pisec teh vrstic, čeprav čisto po malem že postaja bolj domač. A tudi staroselci včasih presenečeno opazijo, da je na tem majhnem koščku Dolenjske še kakšno skrivnostno presenečenje. V zadnjem času so poleg bolj obljubljenih in popularnih izletniških točk, ki jih vsi poznamo (in včasih obžalujemo, da so kakšne slabo vzdrževane), postali priljubljeni tudi bolj samotni kottički.

Imel sem srečo, da me je usoda (zlasti v osebi prijaznega in izvedenega domačina Cveta Zupančiča) neke čemerne in s snežinkami posejane marčevske nedelje letos popeljala po dolini Kosce. Odhod od doma mi je pospremlilo razmišljanje v stilu: "Ali res nimaš početi kaj pametnejšega, kot da v tekem vremenu hodiš po hostah?" Nekateri člani naše ekspedicije so to misel tudi glasno povedali. Pa vendar: marčeve Ide so Juliju Cezarju leta 44 pred našim štetjem prinesle smrt, nam pa 2042 let kasneje prijetno presenečenje.

Da se v dolini te rečice, ki je zgodnji levi pritok Višnjice tik pod Višnjo

Goro (natančneje v Starem trgu), skriva zanimiva naravna znamenitost, sicer ni nič tako zelo novega. V zadnjih nekaj mesecih se o slapovih precej govori v bližnji okolici, njihov opis je zašel v časopise in tudi na zgledni predstavitvi občine na Internetu je priporočen izlet iz Višnje Gore v to dolino. Končno smo si udeleženci Jurčičevega pohoda umetniško upodobitev slapov lahko ogledali na Kastelčevi slikarski razstavi v Višnji Gori (preden smo zagrizli v strmino Starega gradu). A vzbuja presenečenje, da se samo nekaj streljavev od (trenutnega konca) avtoceste nahaja takšna divjina.

Ko se najprej širši, potem pa vse ožji kolovoz ob Kosci navzgor nekako izgubi in ko se od civilizacije poslovijo pri zanimivi, menda predvojni počitniški hišici z opuščeno ribogojnico, si nenadoma v drugem svetu. Gosto poraščeni pobočji doline se postavita pokonci in se približata tako, da je komaj prostora za živahno rečico. Za stezo ga seveda skoraj ni, tako da v začetku ne preveč napeta hoja pomeni praktično skakanje z enega na drugi breg. Pri tem so zaradi z mahom poraščenih in tudi sicer spolzkih kamnov zelo dobrodošli občutek za ravnotežje, kakšne

skakalske ali akrobatske sposobnosti in tudi kakšna palica ni odveč; brez dobrega obuvala (nepremočljivega in s čim debelejším podplatom) pa ostanite raje doma. Že tako se mokrote ne bo dalo čisto ubraniti, da ne govorim o tem, da boste ponoči najbrž sanjali, kako se pride prek vode: s pogumnim (in zaradi splozkega doskoka) tveganim skokom, s telovadanjem po kamnih, ki pogledujejo čez gladino, ali s previdnim bledenjem po plitvinah. Kolikokrat je treba prek vode na morda dobrem kilometru poti, je - če ne šteješ sproti - pozneje težko oceniti. Ko smo zadnjič ob toplem (in pri nekaterih malo "začnjenem") čaju skušali za nazaj to ugotoviti, so mnenja pohodnikov variirala od 10 do (res pretiranih) 55: resnica je, kot običajno, nekje vmes.

Kljub listnatemu gozdu v marcu se zdi, kot da v dolino nikdar ne posije sonce. Kako mora biti vtis pravega pragozda močan šele v poletnem zelenju! Govorice nanesejo na to, da sem zahajajo divji prašiči, jeleni in celo medveda so menda enkrat videli. Da strah le ni čisto odveč, kažejo vidni sledovi napajališča jelenov, nad katerim so si lovci uredili - ne prežo, ampak pravo gozdno kočjo na drevesu. Atmosfera je eksotična in skoraj se zdi, da bi bolj verjetno kot na omenjene živali naletel na kakšnega tigra, na opico ali - o groza - zeleno mambo. In tudi v tolmunčkih Kosce bi prej kot drobne postrvi pričakoval kakšnega aligatorčka...

Pot (kakšno hinavsko poimenovanje za komaj vidne človeške sledove) se začne nekoliko bolj vzpenjati, višinih pokaže, da se je od začetka pri podvozu pod avtocesto dvignila že za 100 metrov, in glasnejše šumenje napove prvi slap. Očitno gre v tej dolini za zanimivo geološko kombinacijo navadnega apnenca in lehnjaka ter neprepustnih kamnin (naj mi bo blagohotno oproščeno moje poenostavljanje geologije). To je

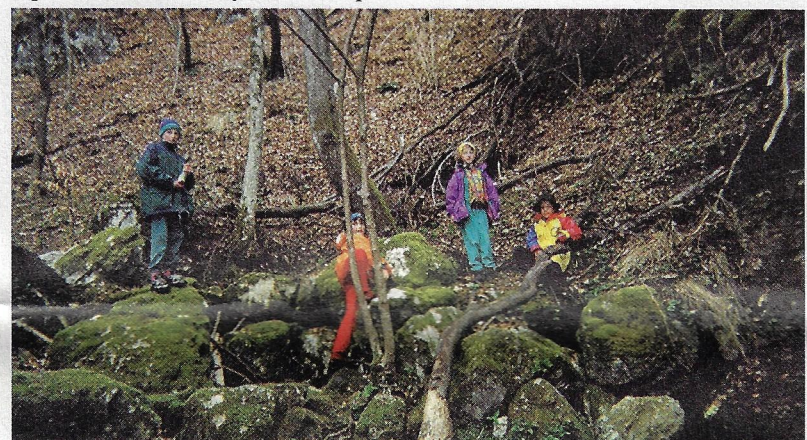
morda najbolj vidno, ko se dva kraka Kosce zlivata: desni, zahodni, priteče po apnencu in je voda kristalno čista, drugi, ki bolj z vzhoda priteče po lehnjaku, daje vtis nekoliko večje mostnosti, čeprav je voda seveda tudi povsem čista. Prvi slap, ki je razmeroma ozek, pa kakšnih 6 metrov visok, je obdan z lehnjakovimi skladi, ki jih je sam ustvaril. Še boj je ustvarjalna sila vode vidna pri drugem slapu, ki leži nekaj deset metrov višje. To so res Plitvička jezera v miniaturi! Čez mogočno gmoto tega lahkega kamna teče voda v tisočerihih curkih. Kljub nizkemu vodostaju je pogled kar veličasten. Sledovi vode pa dajo slutiti, kako je vse to videti po deževju ali ko se gori na kraški planoti tali sneg. Že sedaj voda kar meži od vsepovsod. Žal je "pot" ob slapu tako strma, predvsem pa zahteva zaradi blata in mokrega listja, da je treba kar malo odvrniti pozornost od občudovanja narave in poskrbeti za lastno varnost. Kakšen zdrs tam se lahko tudi zelo neprijetno konča. In čeprav je veliki čar tega kraja v njegovi osamljenosti ter si gotovo nihče ne želi bolj množičnega obiska, bi tudi zaradi tistih redkih pustolovcev nekaj nadelanih stopinj na tistem klancu le ne škodilo.

Ob slapu je glavni del strmega vzpona mimo. Še nekaj korakov in pri

izviru Kosce smo. Voda bruha iz luknje v lehnjaku, številni drobni izvirčki, ki spremljajo nadaljnjo hojo, pa dokazujejo, kako voda ta porozni kamen ustvarja. Svojčas je bil to pomemben gradbeni material in marsikatera hiša v okolici je (bila) zgrajena iz njega.

Povratak po isti poti je sicer mogoč, a nepriporočljiv. Predvsem je, kot je splošno znano, po strmi in mokri poti veliko težje in tudi nevarneje sestopati kot pa vzpenjati se. Poleg tega nas od izvira dalje zdaj mnogo bolj prijetna in zložna pot pripelje do vasi Vrh nad Višnjo Goro, do koder je vse skupaj (od Starega trga) kaki dve uri zložne hoje. Po asfaltni cesti oziroma bolje po bližnjicah ob njej je z Vrha do Višnje Gore le kake pol ure hoda. Seveda pa so na razpolago tudi druge skušnjave. Lačni in žejni se bodo lahko zatekli na turistično kmetijo Habjan, tistim, ki še niso utrujeni, pa je na razpolago vzpon na bližnje Gradišče (709 m nad morjem) s krasnim razgledom, na višji in oddaljenejši Kucelj (748 m), pa tudi na najvišji vrh občine Obolno (776 m) ali preko Trebeljevega na Janče. Razdalje do teh dveh zadnjih ciljev pa merimo že v urah.

Dr. Marko Ilešič

Tu izpod teh skal, poraslih z mahom, bruha na dan Kosca. (Foto: Milena Vrhovc)

MALE IN VELIKE PECE

Izvir studenca v Malih Pecah.

je v svoji knjigi Umetnostno-zgodovinska topografija grosupeljske krajine zapisal, da se obe cerkvi prvič omenjata v 17. stoletju. V obeh primerih gre za preprosti podeželski cerkvici, ki sta svojo sedanjo podobo dobili v obdobju baroka in kasneje v 19. stoletju.

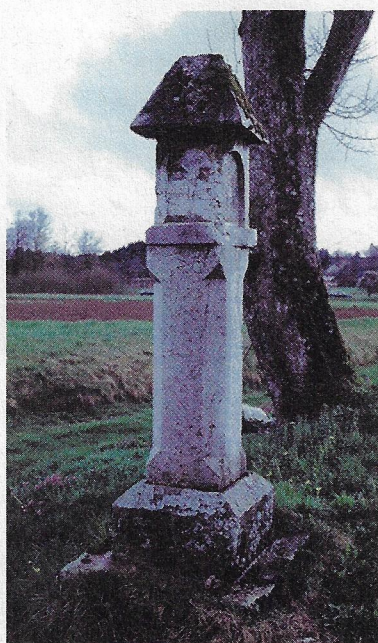
V zvezi s cerkvijo v Malih Pecah se je do danes med domačini ohranila zgodba, ki pripoveduje, da je nekoč neki mož zakopal zlato na bližnji vzpetini, ki jo imenujejo Pod steno. Zlato je skril na tako mesto, da se lahko z njega vidi k trem cerkvam pod zvonik (Rdeči Kal, Male Pece in Dob). Ker do danes zlata ni še nihče izkopal, je verjetno še vedno skrito nekje na omenjeni vzpetini.

Zanimivo je tudi ljudsko izročilo o bitki za grad Šumberk med Turjaškimi in Šumberškimi gospodi. Zapisal ga je znani šmihelski župnik Alojzij Zupanc v rokopisnem zvezku z naslovom Pražupnja in župnija Dobrič. Izročilo govori o tem, da se je med Šumberčani in Turjačani razplamtel srdit boj za grad Šumberk. Odločilna bitka pa se je bojevala ravno na območju Malih in Velikih Pec. Bitka se je končala s sklenitvijo miru, pri tem pa so Turjačani dobili svoj delež na šumberškem gradu. Po nekaterih zgodovinskih listinah naj bi Turjačani dobili svoj stolp na gradu

Šumberk že v 1. polovici 15. stoletja.

V Malih Pecah stoji danes na križpotju, tik pred vasjo, leseno znamenje. Postavljeno je na nekdanji cerkveni zemlji. Na križu je pritrjen zelo star lesen kip Jezusa (17. stoletje?). Nekdaj sta kip dopolnjevala še dva krilata angela, od katerih je eden v kelih prestrezal kri iz Jezusove rane. Križ stoji v vasi že kar pomnijo najstarejši ljudje. Na lesenem stebru je vrezana letnica 1954, ki prča o tem, kdaj je bil obnovljen.

V Malih Pecah je zanimiv tudi izvir studenca v bližini vaške cerkve. Izvir je v celoti obzidan z obdelanim

Tlačanski pil v Velikih Pecah.

kamnom. Do približno leta 1930 je služil kot izvir pitne vode mnogim okoliškim družinam. Po vodo so sem hodili tudi z Rdečega Kala in Velikih Pec. Vodo so nosile ženske na glavah, navadno v lesenih škafih.

V Velikih Pecah je več znamenj: Piškurjev križ, Markčevo znamenje, vaška in Rusova kapelica ter tlačanski pil.

Piškurjev pil stoji nad Kastelčevo domačijo, po domače Piškurjevo, v bližini vaške cerkve. Lesen križ je dal postaviti Jože Kastelic leta 1922 v zahvalo, da se je živ in zdrav vrnil domov iz 1. sv. vojne. O Markčevem znamenju ni veliko znanega. Znamenje, lesen steber, na katerem je pritrjeno leseno ohišje, stoji na Rupah pri Rupnčanovi domačiji. Svoj čas je bil v ohišju postavljen kip Marije, pred nekaj leti pa so ga ukradli. Tudi o nastanku vaške kapelice, ki stoji pred vasjo, se ne ve ničesar. Kapelica stoji tu, kar pomnijo najstarejši vaščani. V njej je kip kronane Matere Božje. Za kapelico skrbijo danes Novakovi, po domače Frlajtovi. Veliko mlajša od nje pa je Rusova kapelica. Sežidana je bila leta 1970 v zahvalo, da so Lazarjevi in Rusovi z Velikih Pec srečno in zdravo preživeli 2. sv. vojno. Kapelica je posvečena sv. Tereziji, zato je v njej tudi velik kip te svetnice. Kapelico je posvetil tedanji stiški opat Ašič.

Izmed vseh znamenj pa je gotovo najzanimivejše kamnito sebrasto znamenje, ki mu domačini pravijo

Vaška kapelica v Velikih Pecah.

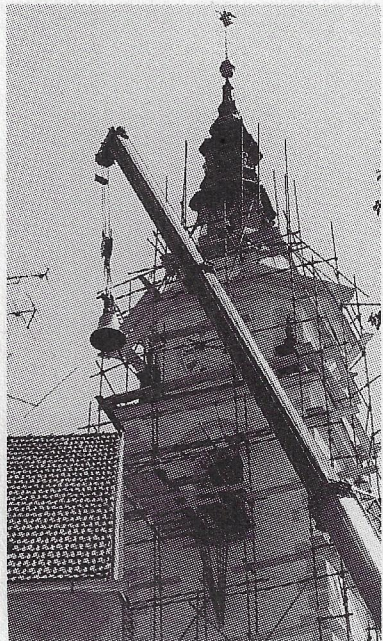
kar "tlačanski pil" ali kužno znamenje. Tlačanski pil zaradi tega, ker naj bi ga dali postaviti stiški tlačani. V preteklosti naj bi tod vodila tudi glavna pot od Rdečega Kala mimo Pec proti stišskemu samostanu. Znamenje stoji na samem, severovzhodu od vasi Velike Pece. Na pravokotnem podstavku stoji kamnit steber s prirezanimi ogli. Na stebru je postavljeno pravokotno ohišje s plitvimi vdolbinami, ki je zaključeno s piramido. Na prednji strani znamenja je vklesana letnica njegovega nastanka, 1720. V nišah pa so še vidne obledele slike Kristusa na križu, sv. Vida, sv. Gregorja in Matere Božje.

Dušan Štepec

Na južnem obrobju dobske kraške ravnine s polji in travniki se nahajata dve manjši vasi - Male in Velike Pece. Obe imata že zelo dolgo zgodovino. Po mnenju velikega poznavalca stiške samostanske posesti, dr. Jožeta Mlinariča, se vasi omenjata že leta 1140, ko ju je oglejski patriarh Peregrin podaril stišskemu samostanu v trajno last.

Obe vasi imata tudi svojo cerkev. V Malih Pecah stoji p. c. sv. Lamberta, v Velikih Pecah pa p. c. sv. Matere Božje. Dr. Stane Mikuž

POZDRAV ŠENTVIŠKIH ZVONOV

Včasih sonce že zjutraj oznani čisto poseben dan. Takšno je bilo tudi jutro 9. maja, ko so se na prvo in edino pot po šentviški župniji podali novi bronasti zvonovi farne cerkve svetega Vida. Na okrašenih vozovih so jih spremljali mnogi prizadevni šentviški farani, ki so iz navadne majske sobote s svojim pristnim veseljem in navdušenjem napravili slovesen praznik. Pot je zvonove vodila po vseh šentviških soseskah, tako da so najnovejšo pridobitev župnijske cerkve lahko od blizu videli in pozdravili malodane vsi župljani. Pisana procesija se je čez Glogovico pripeljala v Velike Pece, kjer jih je s hriba pozdravil zvon Marije Snežne. Od tod je sprevod potoval v najmanjšo podružnico župnije - v sosesko svetega Lamberta v Male Pece in naprej k svetemu Andreju v Hrastov Dol. Povsod so zbrani pozdravljali bronasti kvartet s pesmijo in prijazno besedo, ki je nemalokrat izžarevala sledove ponosa in ganjenosti. Na hribu je nenavadne romarje že pozdravljali

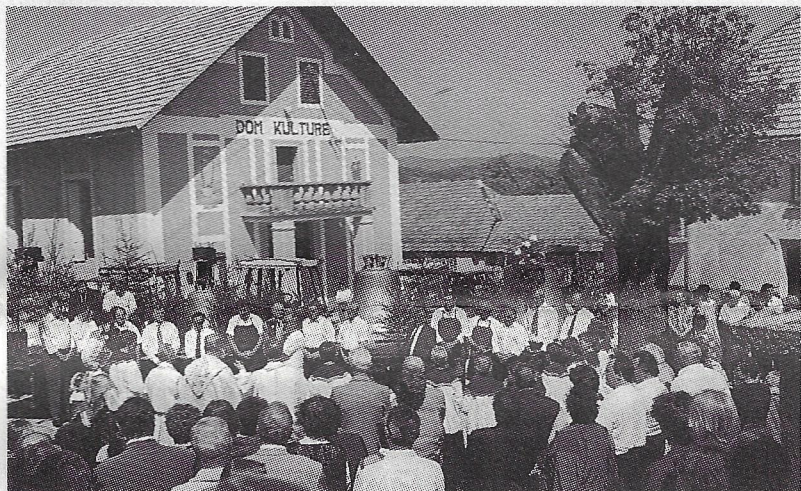
sveti Anton na Rdečem Kalu, v dolini pa so k slovesnemu pozdravu šentviških zvonov vabili iz zvonika svetega Petra v Dobu. Nikjer ni manjkalo veselja, smeha in tudi bogato obloženih pladnjev. Gospodinje vseh vasi so se resnično izkazale z mojstrovlinami domačih ognjišč, pa tudi z neutrudno dobro voljo, ki se je stopnjevala iz trenutka v trenutek. Še pozdrav in že je sprevod krenil proti Radohovi vasi, kjer so zvonove tudi stehali. Mnogo je bilo tudi prisrčnih postankov med ljudmi, ki so s preprosto kmečko vernostjo pozdravljali zvonove in jim želeli dolgo delovno dobo v šentviškem zvoniku. Cerkev svetega Lenarta v Pungertu je zvonove pozdravljala na daljavo. Slovesno so jih sprejeli v Temenici in potem v Sobračah, kjer je navdušenje zajelo že slehernega, ki je na ta dan na nek način soustvarjal zgodovino župnije. Tudi v podružnici svetega Janeza Krstnika v Bukovici se je zbralo veliko ljudi, vernih, preprostih, z žarom v očeh. Soseska svetega Pavla je zvonove pozdravila v Zaborštu in Šentpavlu. Spet je odmevala pesem, spet je dišalo po dobrotah... Dan se je nagnil v pozno popoldne, ko so zvonovi potovali po soseski svetega Roka, po Radohovi

vasi proti Šentvidu. A poti še ni bilo konec, treba je bilo še v breg - v Češnjice k sveti Ani. Tudi tam se je pritrkavalo in pelo. Visoko nad Šentvidom pa je z Gradišča nove zvonove pozdravil tudi sveti Miklavž. Njegovi varovanci so se zbrali sredi Petrušnje vasi in pospremili zvonove na zadnjo postajo - domov v Šentvid. Utrujeni, a srečni popotniki so od sonca ožgani priromali v Šentvid. Tu jih je pozdravila navdušena množica, ki je dan sklenila v skupni sveti maši za vse dobrotnike novih zvonov.

In kdo je bil zaslužen za to? Preveč jih je, da bi jih naštevati. Le to je treba povedati, da so vsi, ki so na tak ali drugačen način sodelovali pri pripravi in pri izvedbi tega enkratnega dogodka, prispevali svoj delež k dnevu, ko je mlado in staro pelo: "Prav lepa je šentviška fara, še lepši je šentviški zvon."

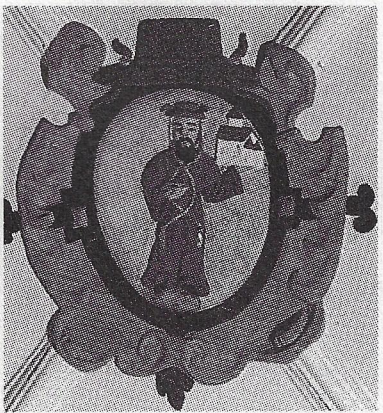
V nedeljo popoldne pa so zvonovi dobili svoje stalno mesto v zvoniku in njihov glas je že objel pokrajino v zavetju svetega Vida. Če boste hodili tudi mimo, pa le prisluhnite in se sami prepričajte, kako se "sliši od svetga Vida zvon".

Dragica Novak

JUBILEJNO LETO 1998

GOSPODJE VIŠNJEGORSKI IN OGLEJSKI PATRIARH

Patriarh Peregrin na grbovnem ščitku v stiški baziliki.

Kot nam poroča Valvazor v svoji Slavi vojvodine Kranjske, so bili bratje Henrik, Ditrih in Meginhalm Višnjegorski v sporu, kako naj si razdele posest Sitik. To je prišlo na ušesa oglejskemu patriarhu Peregrinu, ki je na ozemlju, ki ga je cerkveno-pravno upravljal oglejski patriarhat, želel pridobiti ozemlje, kjer bi se novi red lahko naselil. Sprtim bratom, ki so bili vazali (podložni) znane družine Breže-Selških, odkoder izvira sv. Hema, je patriarh ponudil zamenjavo. Pogosto se napačno piše in razlaga, da naj bi Višnjegorski podarili svojo posest samostanu. Višnjegorski gospodje so samo privolili v zamenjavo. Res pa je, da je prva rodovina Višnjegorskih kmalu izumrla in da so se gospodarji, z njimi pa tudi upravitelji višnjegorskega gradu in posesti menjavali. Med njimi so bili tudi taki, npr. Turjačani, ki so bili samostanu zelo naklonjeni in so

mu v oporokah ali kako drugače volili tudi zemljiško posest.

Vsekakor je patriarhu Peregrinu uspelo v Stično priklicati novi red. Kot trdijo nekateri sodobniki, je Peregrin osebno poznal sv. Bernarda, zato so prišli že l. 1132, še za Bernardovega življenja, menihi s francoskim opatom Vincencem in stavbeniki v Stično naravnost iz Burgundije. Tak način ustanovitve nove postojanke je bil pravzaprav izjema, saj so se cisterce v Evropi ustanovljale po načelu filiacije.

Kaj to pomeni? Vsak novoustanovljeni cistercijski samostan ima svoj matični samostan, od koder je bil ustanovljen in od koder so prišli prvi menihi. Število stiških menihov so pomnožili menihi iz samostana Rain na avstrijskem Štajerskem, ki velja za stiški matični samostan in še vedno deluje. Rain so ustanovili menihi iz Ebracha na Frankovskem, ki pa ni več naseljen. V bližini tega nekdanjega samostana pa je mesto Hirschaid, od koder prihajata ga. in g. Patzelt, ki že leta dolgo duhovno in materialno podpirata stiški samostan. Ebrach pa je bil ustanovljen iz samostana Morimond v Burgundiji, katerega naloga je bila podpirati širitev reda proti vzhodu.

CEMENTARIUS MIHAEL

Leta 1132 so torej prišli prvi menihi v Stično. Z njimi so prišli tudi gradbeniki s svojim mojstrom Mihaelom, saj domači stavbeniki tako obsežnim gradbenim delom ne bi bili kos.

Zatočišče so našli v Šentvidu, prafari oglejskega patriarhata. Zemljišče namreč, ki so ga dobili cistercijani v dar, je bilo še prava divjina. V treh letih jim je uspelo postaviti cisterco na noge, tako da se je redno redovno življenje začelo že 1135. Peregrin pa je samostan Sitik leta 1136 tudi pravnoformalno z ustanovno listino ustanovil. Tri leta po Bernardovi smrti, l. 1156, je bila posvečena tudi stiška bazilika, biser zgodnjecistercijske romanske arhitekture.

Njen graditelj, cementarius Mihael, pa se v rodno Burgundijo ni vrnil. Srce mu je osvojila domačinka Matilda. V zahvalo za dolgoletno zvesto službo je opat Aldeprand v dogovoru s fevdnim gospodom grofom Albertom Višenjskim podaril Mihaelu zemljišče v Zgornji Dragi. Tam si je zgradil dom pa tudi lastno cerkvico, ki jo danes obdružujejo umetnostni zgodovinarji. Posvetil jo je sv. Martinu, v Franciji priljubljenemu svetniku. Kot pravijo stari zapisi, sta bila Mihael in Matilda srečna in imela sta mnogo potomcev.

Patriarh Peregrin se ni zmotil, ko je poklical cistercijane v naše kraje. Bele menihe so ljudje lepo sprejeli. Našim prednikom so se prikupili, ne nazadnje tudi z njihovim odnosom do fizičnega dela. Ob vsakodnevnem stiku z menihi, ki so znali prijeti za vsako delo, sta se našemu kmečkemu človeku krepla samozavest in samospoštovanje.

Piše: M. A. Ficko

Prihodnjič: Stiški skriptorij

STO LET OBNOVITVE STIŠKEGA SAMOSTANA

V nedeljo, 26. aprila 1998, je bila v stiški baziliki slovesnost, s katero smo se spomnili ponovnega prihoda belih menihov v Stično, od koder jih je 114 let prej pregnal odlok cesarja Jožefa II. Ob navzočnosti domačih in tujih gostov je slovesno bogoslužje vodil stiški opat dr. Anton Nadrah. V svojem nagovoru je poudaril velikodušno daljnovidnost cistercijanov iz Mehrerau ob Bodenskem jezeru, ki so od cesarsko-kraljevega verskega sklada odkupili pod Jožefom II. podržavljeno stiško opatijo in njene posesti. Na ta način so omogočili ponovno poselitev samostana.

Pomen Stične za Slovence je v bleščečem slogu prikazal tržaški pisatelj, Prešernov nagradenec in akademik prof. Alojz Rebula. Zanj je Stična geometrično središče slovenske narodne in kulturne zgodovine. Stična je "eno prvih močnih dreves v evropskem duhovnem gozdu", zato smo Slovenci bili in vedno bomo del Evrope.

Sledila je otvoritev razstave v stari prelaturi. Ob pomoči notranjih in zunanjih sodelavcev sta razstavo pripravila mag. Franci Baraga in g. Hubert Paatzelt ("nemški zdomec v Sloveniji", kot se je sam hudomušno poimenoval med svojim nagovorom).

Državni sekretar na ministrstvu za kulturo, Silvester Gaberšček pa je razstavo uradno odprl. Poudaril je, da so bili samostani na Slovenskem nekakšna ministrstva za kulturo oz. šolstvo, saj so dolga stoletja ustvarjali, negovali in ohranjali narodovo kulturo. Cistercijsko geslo "Moli in delaj" pa je v nagovoru domisleno skušal približati miselnosti današnjega človeka s tem, ko ga je "prevedel" v "Meditiraj in ustvarjaj".

Razstava najprej prikazuje zgodovino cistercijskega reda, nato pa v treh dvorinah obdobje po obnovitvi samostana. V prvem sklopu gre za čas ob ponovni naselitvi, ko so v samostanu prevladovali nemško govoreči menihi. Sledi obdobje velikega razcveta pod opatom dr. Avguštinom Kostelcem, razstavo pa sklene obdobje druge svetovne vojne in čas po njej, ko je nova oblast samostan nacionalizirala, skušala njene prebivalce pregnati in na ta način stiško opatijo spet ukiniti.

Dobrodošla in zanimiva razstava bo na ogled do oktobra 1998. Marsikateremu obiskovalcu bo razširila zgodovinsko vedenje predvsem z dokumenti iz naše polpretekle zgodovine.

Zapisala: M. Ficko

ISKRA BATERIJE ZMAJ, D.D.
STEGNE 31
1521 LJUBLJANA

Objavlja prosto delovno mesto

SAMOSTOJNEGA KOMERCIALISTA

Stalno zaposlitev, dinamično delo in stimulatívno plačo nudimo dinamični ter v prodajni in nabavni funkciji na zunanjih tržiščih izkušeni osebi; sedež delovnega mesta je v Šentvidu pri Stični.

Od kandidata pričakujemo:

- da ima VI. ali V. stopnjo strokovne izobrazbe ekonomske, komercialne ali tehnične smeri,
- najmanj 4 leta delovnih izkušenj na področju prodaje in nabave na zunanjih tržiščih,
- da aktivno obvlada angleški in nemški jezik,
- da obvlada delo na računalniku.

Poskusno delo traja 3 mesece. Pisne prijave z dokazili naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: ISKRA BATERIJE ZMAJ, d.d., Stegne 31, 1521 Ljubljana.

O izidu objave bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

IMP LIVAR, d. d.
IVANČNA GORICA
Ljubljanska c. 43

VABI K SODELOVANJU

1. BRUSILCE - 5 DELAVCEV
2. KALUPARJE - 3 DELAVCI
3. STROJNIKA PRIPRAVE PESKA - 1 DELAVEC
4. JEDRARJA - 1 DELAVEC

Od kandidatov pričakujemo, da bodo poleg zakonskih izpolnjevali še naslednje pogoje:

- končana osnovna ali poklicna šola kovinarske, metalurške ali druge ustrezne usmeritve,
- starost od 18 do 35 let,
- delovno razmerje se sklepa za določen čas 12 mesecev s trimesečnim poskusnim delom
- prednost pri zaposlitvi imajo mlajši kandidati in kandidati s končano dveletno ali triletno poklicno šolo.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili sprejema IMP LIVAR, d.d., Ivančna Gorica, Ljubljanska c. 43, 1295 Ivančna Gorica, KADROVSKA SLUŽBA - do 31. 5. 1998.

REFERENDUM V DEŽELI DESETEGA BRATA ZDRUŽUJE LJUDI

Ponovno nam je uspelo. Tokrat ne posamezniku, kakor se je to zgodilo pred leti. Sedaj smo to storili v slogi vsi krajanj Krajevne skupnosti Muljava.

Tudi tokrat smo računali samo na dva kosa - dela. Prvi je bil malo manjši, drugi pa ravno dovolj velik, da je bil glas "štrrbunk" močnejši od prvega. In tega smo tudi potrebovali.

V mislih imamo seveda referendumsko "početje", ki je bilo v nedeljo, 19. aprila 1998.

Za pravo senzacijo na referendumu je posrbela gospa Marija Železnikar iz Malih Kopolj št. 8, po domače Mustarjeva mama. Letos maja bo praznovala svoj 95. rojstni dan. Ob prihodu na referendum smo jo pristrčno sprejeli. Zadovoljno se je smehljala, kar je potrdilo našo naklonjenost. Dolgo smo z njo obujali spomine. Ob koncu smo ji zaželeli še veliko zdravja.

Ob tako prijetnem kramljanju, ki so ga še dodatno popestrili krajanj s prenekatero šalo, se je čas naglo bližal uri, ko smo ugotovili rezultate referenduma.

Volilna komisija je ugotovila naslednje rezultate:

1. V volilni imenik je bilo vpisanih 525 krajanov.
2. Na referendumu je glasovalo 363 krajanov ali 69,14 %.
3. Za uvedbo krajevnega samopriskpevka je glasovalo 257 krajanov ali 70,80 %.
4. Proti uvedbi krajevnega samopriskpevka so glasovali 104 krajanj ali 28,65 %.
5. Neveljavni sta bili 2 glasovnici ali 0,55 %.

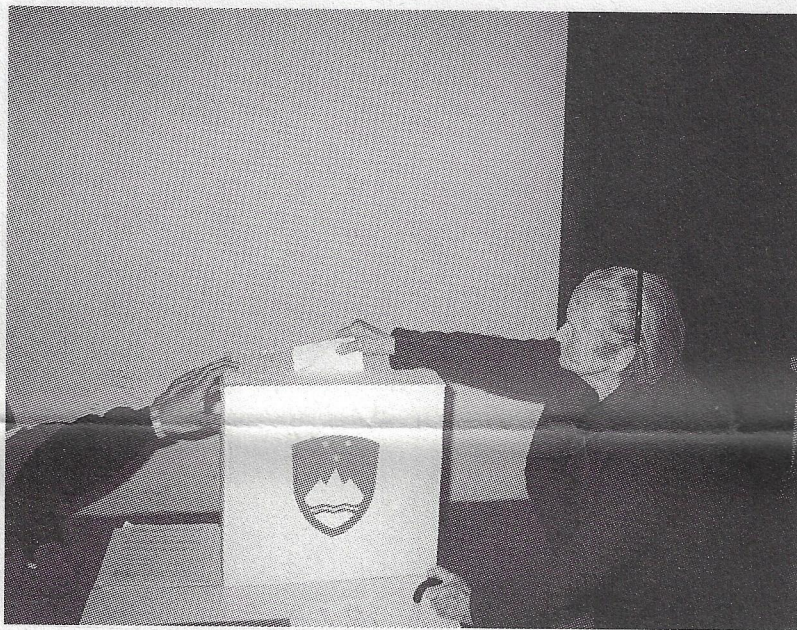
Tako se s 1. junijem 1998 pričenja novo obdobje krajevnega samopriskpevka (1,5 %), ki se zaključuje 31. maja

2003.

Svet Krajevne skupnosti Muljava se vsem, ki ste oddali svoj glas ZA samopriskpevek, prav tako pa tudi tistim, ki ste bili v rahlem dvomu - toplo zahvaljuje.

S tem ste nam zaupali, da bomo tudi v naslednjih petih letih z Vašo pomočjo izpolnili in spoštovali Vašo referendumsko odločitev.

SVET KRAJEVNE
SKUPNOSTI MULJAVA

Mustarjeva mama glasuje.

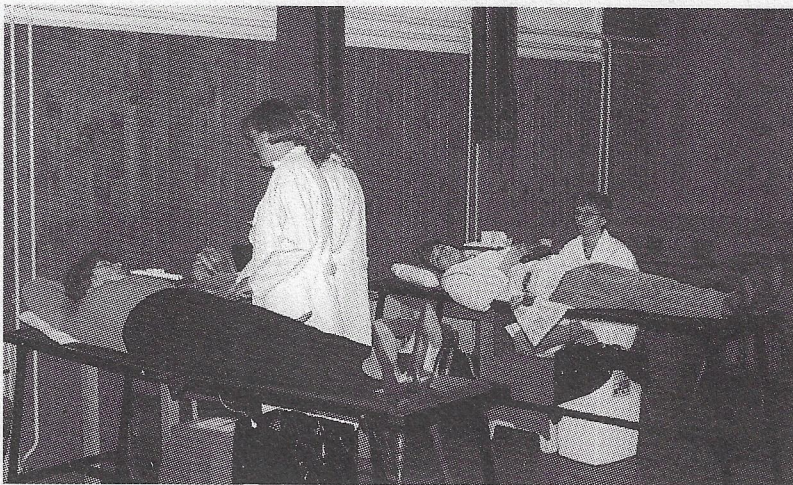
KRVODAJALSKA AKCIJA

V prijetnem vzdušju je potekala krvodajalska akcija v sredo, 29. aprila 1998, v Kulturnem domu Ivančna Gorica.

Na odvzem krvi je prišlo 135 krvodajalcev iz občin Ivančna Gorica in Grosuplje. To so bili predvsem ljudje, ki so kri že večkrat darovali. Žal smo ugotovili premajhen odziv mladih. Z osebnimi vabili smo na to humano akcijo povabili več kot dvesto mladih, ki so v zadnjih dveh letih opravili šoferski izpit; vabilu pa se jih je odzvalo samo pet.

Leta tečejo za vse enako, tudi naši večkratni krvodajalci se starajo, zato računamo na mlade. Pridite na naslednjo akcijo in se prepričajte, da nekaj velja tudi občutek, da si nekomu, ki je bil v stiski, pomagal. Skoraj vsi, ki dajo kri enkrat, pridejo na krvodajalsko akcijo še večkrat. Hvala vsem za darovano kri.

Območno združenje Rdečega križa, Grosuplje

Obveščamo vse krajanj občin Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje, da je dežurni zdravnik dosegljiv v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica

- od 19. ure zvečer do 7. ure zjutraj,
- ob nedeljah in praznikih pa neprekinjeno 24 ur.
- Telefonska številka 777-039 ali mobitel 0609/624-071.

Krajanj občine Ivančna Gorica in okolice obveščamo, da dela ambulanta v ZD Ivančna Gorica ob

- sobotah od 7. do 19. ure,
- ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 10. ure.
- Telefonska številka 777-039 ali 778-769.

V primeru, da ob sobotah zdravnik dela v otroški ambulanti, se telefon po 20 sekundah zvonjenja avtomatsko preklopi na pediatrično številko.

ZD Ivančna Gorica
direktorica: dr. Jana Jevnikar - Lampret

Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM

Med barcelonskimi klošarji

Takole sem tisto mrzlo noč doživel cesto, ki sem jo le za nekaj ur delil z zapuščenimi in od nikogar ljubljenimi, ki kakor živali begajo sem ter tja in jim povsod dajo vedeti, da so odveč. V mojem dnevniku piše:

Opolnoči se tako znajdemo pred vrati postaje skupaj s klošarji, ki vsaj niso tako grozno umazani. So bolj zapuščenci ali pa azilanti. Vsaj en Japonec, ki vem, da nama ne bo ničesar ukradel, nama dela družbo. Dve "backpackerici" sta se prestrašili hude družbe in rajši poiskali taksi. Morda imata denar za tisti Expo Hotel, v katerega sobe gledam. Vsake toliko časa se mimo postaje pelje taksi. Obujem si superge in oblečem hlače, da me ne bo zeblo na betonu, pod rit pa dam polivinil. Desno od mene sedijo trije Arabci, za katere kasneje zvem, da so Sirijci. Oče in sin živahno debatirata in ves čas lahko poslušam arabščino, ki je nekam podobna francoščini. Oče je invalid s palico in ortopedskimi čevlji. Sin ima očala in trenirko - in debatirata. Levo od mene spi prvo izmenico Martin, zraven njega pa Japonec, ki študira francosko literaturo, pa ne zna francoščine, pravi. Zraven leži en Arabec v zeleni srajci. Potem je ena stara klošarka, ki spi bosa, naslonjena na vrata. Rdeč

pulover ji malo zadrži toploto, da ne uide v vedno hladnejšo in samotnejšo noč. V kotu spita še dva Arabca, drug ob drugem z radiem. Nasproti nam spi na postaji za trolo še en klošar, ki se komaj stisne na ozko klopco čakalnice. Noč je tako samotna, da ugasnejo celo velike neonske reklame na japonskih nebotičnikih. Zaradi dežja postaja vse bolj mrzlo. Ker nimam kje spati, hodim gor in dol in gledam speče klošarje. Spijo na kartonu, nekateri tudi samo na tleh ali časopisu. Nekateri so zaviti v karton, drugi v kakšne cunjce, staro zaveso ali kaj podobnega.

Takole so letele besede v moj dnevnik tisto noč. So le bled odsev mojih misli, ki so se tedaj preselile v svet teh revežev. Ure dolgo sem lahko poslušal enakomerno govorico sina, ki je vneto razlagal svojemu očetu, kakor da bi mu hotel dopovedati, kako nepravilčen je ta svet, da mora sedeti tu na mokrem asfaltu. Oče je še nekaj časa ugovarjal in prepričeval svojega sina, potem pa vedno poredkeje in vedno tiše, kot da se je že sprijaznil s svojo usodo pohabljenega begunca. Nazadnje je le še sin v prikritem besu v monologu meril smrčanje onih, ki so svojo usodo pustili na ulici. Potem je le zaspal, on in ne oče, ki ga je pokril s

svojim suknjičem. Sam je nemo zrl v temno noč in čakal jutro. Kako rad bi mu namenil kako besedo, ko sva tako sedela drug ob drugem. Ali pa kakšnemu drugemu, ki je spal zavrt v škatle, da so le noge molele ven in je izgledal kot kak zaboj, ki čaka, da ga dvignejo in odnesejo nekam, kjer bo lastnik dobro skrbel za tisto, kar je znotraj. Kakšna beda in zapuščenost teh ljudi, od katerih mnogi spijo le v srajci na golih mokrih tleh. Šele zdaj sem spoznal tisto pravo podobo, ki se je ne da preprosto pomesti pod preprogo.

Po že znani progi domov

Ob pol petih se vrata odpro in klošarji se z godrnjanjem preselijo na klopi v hali. Ker odhajava prezgodaj, s prvim vlakom do Cerbera v Franciji, je še vse zaprto in spet nič ne jeva. Še v temi najdemo vlak in v trenutku zaspimo. Francijo sva prevozila hitro kot za stavo. Z mesti se pozdravljamo kot s starimi prijatelji. Pokrajina hiti mimo in se spreminja v moje sanje, ki jih v kratkih spancih zlagam skupaj. Neverjetno, kakšen mozaik sestavljajo moje misli, ki se brez reda podijo sem in tja. Sanje mešam s pokrajino zunaj, ki jo vsake toliko časa pogledam izpod težkih vek. Nica, stara Nica, naju čaka le še toliko časa, da vprašam za vozovnico proti domu. Potem še eno uro čakava vlak, ki ima zvezo v Mestrah, zato

najprej misliva, da bova zamudila. Pa se spomniva, da ta vlak vedno zamuja in zamudo tudi nadoknadi. Prav neverjetno, bi si mislil človek, saj italijanski policaji, ki so najpomembnejši ljudje na celem svetu, poljubno dolgo in predvsem počasi gledajo v vsak kupe. Vedno se sprašujem, ali imajo tako slabo organizacijo, da nihče ne ve, kaj so že pogledali, ali pa hočejo jasno pokazati vsak zase, da niso kdorkoli, ampak policaji, in to italijanski. V Sežani nas sprejme isti policaj, ki je skoraj pred enim mesecem v kupe poleg naju zaklenil dva brez potnih listov. Pot proti domu sicer bolj spominja na kakšno balkansko ekspedicijo s prigradami iz vojne, ki jih podoživlja stara ženica v sosednjem kupeju in vzbuja nestrinjanje tistih, ki so to vojno doživeli drugače. Vračam se v Slovenijo, ki jo

vsil nevidno in podzvestno obtožujejo za razpad skupne države. Kar težko se mi je vrniti v to zmešnjavo, kjer čutiš Balkan. A vseeno si ne pustim vzeti občutka, ki sem ga hranil že od samega začetka, da lahko zopet pozdravim to zeleno dolino, ki me je čakala in sprejela z odprtimi rokami.

Ostal je vlak s sprevedniki, postaje z napisi in človeškim mravljiščem, ostal je jamajški Francoz, s katerim sva ponoči prehodila pol Barcelone, rjavi Ebro, temna stopnišča Porta in svilnata megla v jutrih, ostala je Tavera in dobra gospa, pa skopi Žid in vsi prijatelji iz Almagra, ostal je policaj v Valenciji, morda klošarji in oče s svojima sinovoma in... vlak, prazen vlak.

Andrej Ficko

25. OBLETNICA ZDRUŽENJA MULTIPLE SKLEROZE REPUBLIKE SLOVENIJE

Grosupeljsko podružnico združenja multiple skleroze Slovenije predstavlja njen predsednik Ivan Janežič

25. OBLETNICA

V združenje multiple skleroze Slovenije bo po predvidevanjih do konca leta 1998 včlanjenih že več kot 1400 obolelih oseb, kar je velika številka glede na to, da je bilo leta 1975, ko se je združenje ustanovilo vanj včlanjenih 23 oseb. Združenje je preraslo iz organizacije samopomoči v kvalitetno invalidsko organizacijo, ki izvaja in organizira zdravstvene in socialne programe za vse osebe z multiplo sklerozo (ne samo za člane). Združenje organizira med drugim tudi obnovitveno rehabilitacijo, in to v Centru za obnovitveno rehabilitacijo v Topolšici, Laškem in Strunjanu.

O MULTIPLI SKLEROZI

Multipla skleroza je ena najtežjih neozdravljivih progresivnih bolezni, ki prizadene ves organizem in vse organske funkcije. Najpogostejši simptomi, ki se pojavijo, so: okvare na spodnjih in zgornjih okončinah, vid, govor, sluh, tremor - tresenje, inkontinenca, motnje požiranja, mišična oslabelost in stalna prisotnost bolečin. Ker se različni simptomi pojavljajo istočasno, ne moremo jemati multiple skleroze samo kot invalidnost z določenimi odstotki, ki človeku zmanjšujejo življenjske in delovne sposobnosti, temveč je poleg invalidnosti še bolezen, ki osebi iz dneva v dan spreminja zdravstveno stanje in tudi delovno sposobnost.

GROSUPELJSKA PODRUŽNICA

16. marca 1996 je bila ustanovljena Grosupeljska podružnica ZMSS, ki pokriva občine Grosuplje, Dobropolje, Velike Lašče in Ivančna Gorica. Podružnico vodi 4-članski odbor prostovoljcev, ki skrbi za obiske negibljivih članov, organizira občni zbor ter srečanja, skrbi za srečanja z zdravniki, specialisti, strokovna predavanja, skupinska razgibavanja ter organizira športno dejavnost za člane enkrat tedensko (balinanje, plavanje, pikado, šah, streljanje itd.). Sedež oz. pisarna je kar pri meni doma.

Število naših članov z multiplo sklerozo se iz leta v leto povečuje. Povečuje se predvsem število mladih, saj bolezen prizadene največkrat osebe med 20. in 40. letom. Tako nastane veliko socialnih problemov, saj je to precej mladih družin z majhnimi otroki. Po statistiki naše podružnice je med članicami 80 % žensk med 20. in 40. letom in le 20 % moških. Podružnica poskuša vsaj delno omiliti tudi socialne in psihične stiske, saj ženske ponavadi tudi nosijo breme družinskih del, vzgojo otrok in ostalo.

O FINANČNIH TEŽAVAH

Za vse programe, ki se odvijajo na lokalni ravni, si moramo priskrbeti finančna sredstva. Na pomoč so nam priskočile občine, vendar ne v

zadostni meri, tako da si iščemo pomoči pri donatorjih in sponzorjih. Seveda je to za nas, ki smo oboleli za MS, še dodaten napor. Radi bi pridobili še več sredstev, ki jih potrebujemo za naše rehabilitacijske in rekreacijske programe, saj nam le-ti zvišujejo kvaliteto življenja. Radi pa bi tudi šli na kakšno državno športno prvenstvo, kjer bi dosegli kakšen dober rezultat in se seveda družili z ostalimi obolelimi za multiplo sklerozo.

K. Medved

POMAGAMO SOČLOVEKU?

Lani so vse občine skupaj prispevale za Podružnico Združenja multiple skleroze Grosuplje le 150.000 tolarjev. Samo ena masaža za enega pacienta pa stane npr. 3.800 tolarjev. Na njihovem občnem zboru je bil prisoten samo župan občine Grosuplje, Rudolf Rome. Ostali so se opravičili. Sami, čeprav bolni, pravzaprav dosega-jo zavidljivo raven organiziranosti, iznajdljivosti in samopomoči. Ali zmoremo vsaj razmišljati po njihovo? Dve stopnici sta za njih ogromna ovira, kakor tudi za paraplegike, slepe in druge prizadete. Kako bomo gradili nove objekte? Kako se bomo vključevali v pomoč, sponzorstva ipd? Naj vsak razmisli pri sebi.

V CENTRU ZA ZDRAVLJENJE BOLEZNI OTROK ŠENTVID PRI STIČNI NEKAJ NOVIH AKTIVNOSTI

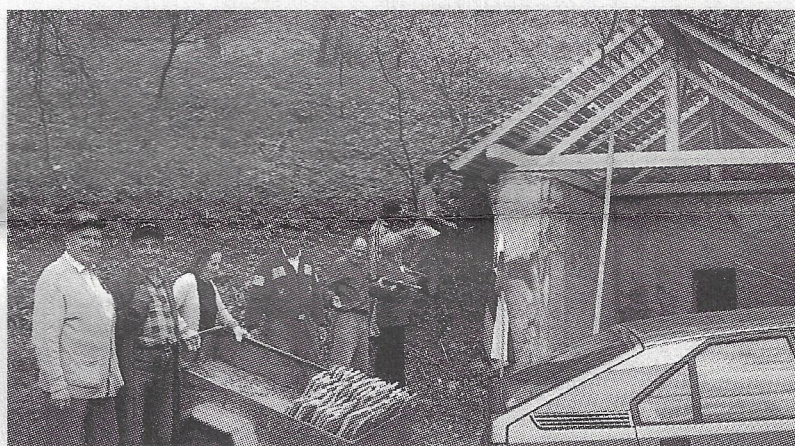
Nadini prtički na razstavi.

Osnovna šola, ki deluje v okviru Centra za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pri Stični, poskuša zaživeti za svoje gojence, njihove starše in tudi zunanje obiskovalce, zanimivo življenje. Seveda je to ponavadi predvsem zasluga prizadetega osebe. Silva Lavrič, Nuša Mihalič, Alenka Ivanjko in ostale pedagoške delavke so namreč pred kratkim

pripravile odmevno razstavo izdelkov, ki so nastali po velikonočni delavnici otrok in razstavo izdelkov domače obrti. Predvsem je bila zanimiva razstava kvačkanih prtičkov domačinke Nade Kek, sicer članice Grosupeljske podružnice Združenja multiple skleroze Republike Slovenije, ki smo jo predstavili v Klasju. Tu so bile tudi tkaničene belokranjske voščilnice, današnje velikonočne voščilnice, košare itd.

Sedaj dekleta pripravljajo Igre zdravja in prijateljstva. Prejšnja leta smo jih poznali kot Bolnišnične igre, vendar bi jim sedaj rade vdihnile novih razsežnosti, novih oblik in drugačnih iger, zanimivih gostov. Potekale naj bi 29. maja, vendar se nanje pripravljajo že dlje časa. Seveda jim manjka denarja in že sedaj obetavajo sponzorje. Upajmo, da jim uspe zbuditi veliko src in da bodo tudi letos, tako kot do sedaj, po "velikih" časopisih in radijskih valovih lahko ponosni poslušali o uspešnih igrah zdravja in prijateljstva. Pride tudi Klasje. (K. M.)

NA KONJŠČKU NOVA STREHA

Turistično društvo Višnja Gora je v soboto, 25. 4. 1998, pričelo uresničevati enega od svojih letošnjih načrtov. Na Konjščku - vodnjaku - so zamenjali povsem dotrajano ostrešje z novim.

Pri delu so ves dan sodelovali: Franc Godeša, dosedanji občinski svetnik, z ženo Jožico, Jože Mihelčič, še občinski svetnik, Klavs Pišec, ki je poleg dela podaril še vso strešno opeko - bobrovec, Tone in Marica Pilko, Marija Gulan, Frenk Culjkar, Branko Vozelj, Leon Koritcki in Janez Kastelic. Pomagala pa sta tudi Štefan Horvat in Primož Šuntajs.

Ostrešje bodo sledila še številna druga opravila, preden bo Konjšček spet lep in zanimiv.

V zgradbi vodnjaka so ob stenah

kamnite klopi, na katerih so pred davnimi leti mestni očetje modrovali o pomembnih zadevah. Zelo verjetno so odločali tudi o žužemberškem nepridipravu, ki bi ga tamkajšnja oblast rada obesila na višnjegorskih gavgah - vislicah, pa jim seveda Višnjane niso mogli ugoditi. Vljudno so jim pojasnili, da so le-te le za Višnjane in njihove otroke.

Volitve v novi občinski svet pri krajevni skupnosti se bližajo. Konjšček s svojimi kamnitimi klopi bi znal biti kaj primerno mesto za razmislek o kandidatih, ki naj bi zastopali slavno mesto in njenega ponižnega in prijaznega polža.

Zaenkrat še občinski svetnik in predsednik Turističnega društva Pavel Groznik

PEŠ IZ ŠENTVIDA NA PRIMSKOVO

Vsem je teknil golaž, katerega je Andrej odlično pripravil.

Pohodništvo kot kombinacija rekreacije in druženja se je v naših krajih očitno razmahnilo. Tako se je kar število četa v starosti "od pet do šemdeset let" (obe skrajni letnici sta morda malo pretirani) na veliki ponedeljek letos zbrala pred gasilskim domom v Šentvidu in se odpravila v vzhodno smer. Začel se je (že drugi, torej bo kmalu "tradicionalni") pohod iz Šentvida na Primskovo.

Po prekrasnem sončnem jutru je april dokazal svojo slavo: še preden smo se spustili v Temenico, smo bili mokri do kože, kajti pelerine in dežniki v tistem nalu niso kaj dosti pomagali. Nekateri so malo obupali, a velika večina od kakih 80 pohodnikov je odločno zagrizla v strmino Debelega hriba. Zanimivo je, da tega, sicer znanega poimenovanja z vinogradi posejane vzpetine vzhodno nad Temenico na zemljevidu ni najti; po Krajevem leksikonu Slovenije se tako imenuje naselje Temenica pripadajoči zaselek na južnem pobočju 503 metre visokega Slivnikovega vrha, okoli katerega se ovijajo zidanice vasi Mihelca. Smo pač blizu tromeje med ivanško, litijsko in trebanjsko občino.

Ti geografski problemi seveda niso nikogar obremenjevali, še zlasti zato ne, ker smo si pri prijazni domačiji Toneta Zaletela krepko privežali dušo, pa še deževati je prenehalo. Čaj (z možnostjo dodatka) je bil zelo dobrodošel za izenačitev zunanje in notranje mokrote, nekateri se pa tudi nismo izogibali preverjanju trditve, da v tistih vinogradih ne pridelujejo samo šmarnice. In gospodar Zaletel je z neizpodbitnimi dejstvi dokazal kvaliteto svojih vin.

Do končnega cilja nas je ločilo le še malo zračne razdalje. Toda neko-

liko spolzek sestop v dolino Mišjega potoka in s ponovnim nebeškim mokrim blagoslovom začinjeno vzpon proti od daleč vidni farni cerkvi na Primskovem (590 m) sta spet raztegnila vrste pogumnih hribolazcev. Nekateri so zbrali toliko energije, da so se povzpeli prav do cerkve, ki obvladuje celotno okolico in je središče za številna kmečka in vedno bolj tudi vikendaška naselja po okoliških pobočjih. Sicer prelepim razgledom tokrat ni bilo računati, pa tudi ogledi cerkve in ostankov turškega tabora bodo počakali na bolj sončne čase. Najkrajša pot do končne postojanke je vodila mimo nove šole in gostilne na Kopačiji do zaselka Kremenjak, kjer je svoje gostoljubje pokazal glavni organizator pohoda Alojz Vencelj. Ob izvrstnem golažu in cvičku so se tudi tisti najbolj kisli in mokri hitro odobrovoljili, in ko je potem drugi Alojz še raztegnil meh harmonike, je kljub več kot triurnemu boju s strminami in dežjem zavladalo pravo dolejnjsko razpoloženje.

Dr. Marko Ilešič

Vsem je teknil golaž, katerega je Andrej odlično pripravil.

Na območju naše občine se pojavljajo lične oglasne table z grbom občine. Vsekakor vredno posnemanja. (Foto Milena Vrhovc)

"PA SMO JO DOČAKALI"

In res smo jo. Še eno gledališko premiero namreč. Zgodila se je v soboto, 18. aprila, ob 20. uri v Kulturnem domu v Zagradcu. Morala bi se že mesec prej, pa je v dogajanje posegla višja sila in je vse skupaj odpadlo. Ravno zato so bili gledalci ta večer še toliko bolj neučakani in radovedni in so že pol ure pred pričetkom predstave skorajda napolnili dvorano.

Člani amaterske gledališke skupine Zagradec smo se namreč po dveh letih uspešnega delovanja in zanesljive podpore Kulturnega društva Zagradec odločili, da bomo s svojim delom nadaljevali. Izbrali smo komedijo sodobnega ruskega dramatika Valentina Katajeva z naslovom Dan oddiha. Delo ni velika literarna umetnina, je pa zaradi

svoje lahkotne igrivosti, duhovitosti in besedne igre sprejemljivo za najširši krog gledalcev.

Zgodba se dogaja neko nedeljo v počitniškem domu Jurček, ki pa za vse obiskovalce vendar ni samo dom oddiha. Nekateri pridejo sem s posebnimi nameni, ko pa se tu oglasi še Zajcev, vesten uslužbenec, je zmeda popolna, predstava pa resnično prava komedija. Vsi zapleti, ki jih ni malo, nastanejo zaradi zamenjav oseb in napačne informiranosti, vendar v mejah komične in vsebinske verjetnosti. Predstavi postavijo piko na i še zapleti v treh izmišljenih ljubezenskih trikotnikih, ki tudi nudijo veliko smešnih situacij in s tem obilo zabave. Skratka - zanimivo in vredno ogleda!

Ko smo torej konec prejšnjega leta v gledališki skupini soglasno izbrali komedijo, razdelili vseh trinajst vlog, postavili sceno in ob sobotah zvečer začeli z vajami, smo hkrati tudi sklenili, da bomo vztrajali do konca in ponovno navdušili občinstvo. Da nam je uspelo, smo se prepričali v soboto, 18. aprila, in ob ponovitvi v nedeljo, 19. aprila, ko so nas gledalci nagradili z dolgim aplavzom in mnogimi pohvalami.

Z delom bomo nadaljevali tudi jeseni in naslednje leto, ker je od občinstva vedno lepo slišati: "Pa smo jo dočakali". Gledališko predstavo, seveda.

Katja Šuštar

KONČNO KORAK K NOVI KNJIŽNICI V IVANČNI GORICI

Na sestanku, ki je potekal na grosupeljskem županstvu 4. 5. 1998 in na katerem so se zbrali župani vseh treh občin, predstavniki matične knjižnice Grosuplje in strokovni delavci uradov za družbene dejavnosti občin, so končno stekli prijemljivejši pogovori o novi knjižnici v Ivančni Gorici. Glavni problemi, ki jih je treba razrešiti, so namreč: sprememba prostora, ki je po mnenju stroke sedaj odločno nefunkcionalen in premajhen, in pridobitev sredstev v zagotovljeni porabi z Ministrstva za kulturo za zaposlitev dveh strokovnih delavcev - bibliotekarjev.

Dogovarjali so se tudi o tem, kako naj bi vzpostavili začetno stanje v knjižnici, ki je zelo pomembno za kasnejšo nemoteno izposajo. Večjih problemov naj s tem matična knjižnica ne bi imela, saj bi se tega lotili izkušeni knjižničarji, vendar pa bodo to seveda lahko začeli izvajati takrat, ko bosta izpolnjena vsaj zgoraj omenjena pogoja. Stroka bo seveda težko "požrla" tudi nefunkcionalno knjižnično mrežo v občini Ivančna Gorica; verjamemo, da jo bo težko požiral tudi občinski proračun in zato upamo, da se bo problem reševal sistematično in v korist dobre središčne knjižnice in ne "knjižnic zaradi knjižnic". (KM)

KONCERT V CERKVI SVETEGA JOŽEFA

V velikonočnem času je cerkev svetega Jožefa zopet na široko gostoljubno odprla vrata kulturnemu dogodku. Poslušali smo namreč lahko koncert trobil Glasbene šole Grosuplje. Zapeli so tudi Šentviški slavčki in deški zborček. Dogodek je v akustičnem prostoru in pred mnogoštevilno publiko izzvenel res praznično. Predvsem spodbudno pa je bilo dejstvo, da Ivančani le nismo nekulturni, kot je soditi po obisku prireditel v kulturnem domu, le cerkveni prostor nam očitno bolj "paše".

T.L.

KAKO JE TINČEK PADEL V JAMO

ali

O ŠPELI, KI NI PRIŠLA IZ ŠIMENKOVE JAME

Tokrat bi vam rada pripovedovala o Špeli, ki 25. decembra lani ni prišla iz Šimenkove jame pri Mekinjah nad Stično. V enem od sifonov je izgubila svoje življenje. Spomnim se, da smo se takrat vsi spraševali, kdo je, koliko je stara, kaj je sicer počela v svojem življenju.

Ko smo pred kratkim dobili pošiljko novih knjig v knjižnico, kjer delam, pa sem dobila del odgovora. Špela je bila sicer članica Jamarskega kluba Železnica, bila pa je tudi profesorica likovne pedagogike in očitno tudi pisateljica, saj je napisala in ilustrirala slikanico Kako je Tinček padel v jamo. Zgodbica se konča srečno, a vendar knjiga še ni izšla, ko se je Špela že ponesrečila in končala življenje, ko je prav tako kot njen Tinček "padla v jamo". Stara je bila 26 let. Slikanico so izdali njeni prijatelji, ki se je spominjajo kot nasmejanega, radoživega, vedoželjnega in srečnega dekleta.

Jaz pa sem se ob gledanju njene slikanice zopet čudila življenju in knjigi in temu, kako sta skrivnostna, polna čudežnih zakonitosti, neizogibno povezana, črpajoč drug iz drugega in drugi iz prvega vedno in vedno znova.. (KM)

P.S.: Slikanico lahko kupite na Gradišču za 1000 tolarjev.

Naši najmlajši pevci - zmagovalci

Otroški pevski zborček Marjetica iz Vrta Ivančna Gorica se je tudi letos uvrstil na medobmočno revijo otroških in mladinskih pevskih zborov Dolenjske in Bele Krajine.

Prišli so v spremstvu svojih staršev, zapeli pod vodstvom mentorice

Majde Adamič, ob spremljavi Igorja Adamiča in spet zablesteli.

Strokovni svetovalka ga. Majda Hauptman je ob koncu revije svoje višje strnila: Revija v Grosupljem je bila odlična, posebej pa so me oboževali: pevke in pevci iz otroškega

zboru Marjetica Vrtec Ivančna Gorica in OŠ Grm Novo mesto ter dva mladinska zbora - iz OŠ Žužemberk in OŠ Trebnje.

Zlate so te Marjetice! Pridružujemo se čestitkam!

T.L.

SILVO DOČAKAL SOPLESALKO

O folklorni skupini Zagradec

Ni dolgo tega, ko se je obudilo Kulturno društvo Zagradec in že so aktivno začeli pripravljati proslave, predstave, gostovanja. Združujejo gledališko in folklorno skupino. Gledališka ta trenutek (ko pišem članek) premierno prikazuje svojo igro, folklorna pa sodeluje na reviji. Folklorna skupina je še posebej zanimiva zato, ker je morala obuditi od mrtvih le voljo do plesa, saj so nekaj narodnih noš imeli že od prej. Folklorja je namreč tu

živela že pred leti. Pri tem jim je pomagala in jim še naprej pomaga Nuša Čuček, ki sicer neguje ljudske plesu tudi v Šentvidu pri Stični. Ta trenutek je v skupini sedem parov, ki vadijo po enkrat na teden ob sobotah. Vabijo vse, ki želijo, da se jim pridružijo. Vztrajni dočakajo celo svoj par, pravijo. Tako, kot se je to zgodilo Silvu Ferlinu, ki je po enem letu le dobil soplesalko, gospodično Zdenko Maver. Korajža torej velja. (KM)

Kulturno društvo Stična na Linhartovo srečanje!

Med desetimi gledališkimi predstavami, izbranimi za 11. Linhartovo srečanje, ki ga organizira sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti, je tudi gledališka skupina KD Stična s predstavo PLEŠASTA PEVKA. Slovenski javnosti se predstavijo v petek, 15. maja 1998 v Novem mestu.

K izrednemu uspehu skupine in režiserja Igorja Grudna - iskrene čestitke!

T.L.

Ta ljubi kruhek

Na tradicionalni prireditvi Jurijevem sejmu so marljive gospodinjice in dve pekarni razstavljali kar triindvajset vrst kruha, napekle vrsto dobrot, vse dobro pa so obogatile imenitne fotografije in prijazen kulturni program

Letošnja prireditev Jurijev sejem je dobila nove razsežnosti, saj se je v sestavine naše kulturne dediščine imenitno vključila še fotofragska razstava mag. Lada Kutnarja iz Ivančne Gorice KMETSKE SLIKE.

Društva podeželskih žena občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica se v projekt TD Muljava in ZKO izredno uspešno vključujejo že nekaj let in njihova svetovalka ga. Irma Lekan je naša nepogrešljiva sodelavka. Koliko dobrih in kako lepih hlebcev, drobnega peciva in potic so napekle marljive gospodinjice. Dr. Boris Kuhar je imel kot predsednik komisije silno težko delo pri izboru NAJ HREBCA. Tokrat so nagrade prejele gospodinjice:

- za NAJ HLEBEC : Marija Kozlevčar – Sp. Blato, Marija Žnidaršič – Podgorica in Lojzka Janežič s Poljan nad Stično;
- za pecivo pa : Urška Pugelj – Struge, Stanka Ahlin – Grosuplje in Anica Škufca – Stranska vas.

Pekarni Grosuplje smo podelili posebno priznanje za KRJAVLJEV HLEBEC, Pekarni Blatnik iz predstrug pa za največji hlebec.

Razstavo dobrot so popestrili izdelki domače obrti, toda letos je bilo izdelovalcev manj.

V kulturnem programu so spet zablesteli najmlajši – odlični pevci otroškega zbora Vrtec Marjetica iz Ivančne Gorice. Izkazali so se muljavski pevci in predice s svojimi »uniformami« in prijetnim programom, ki ga je pripravila Majda Adamič, odlično spremljavo pa Igor Adamič.

Gospa Stanka Ahlin, predsednica DPŽ Sončnica Grosuplje, se je letos predstavila kot ustvarjalna pesnica in z navdušenjem smo sprejeli njeno pesniško zbirko Sončnica.

Program je strnila Folklorna skupina Vidovo iz Šentvida z belokranjskimi plesi.

Dobrot je bilo na pretek, nekateri so imeli srečo pri srečelovu, na svoje

pa niso prišli tisti, ki bi radi plesali in se jim v imenu organizatorjev opravičujemo.

Za finančno pomoč se najlepše zahvaljujemo Občini Ivančna Gorica, Pekarni Blatnik iz Predstrug in drugim sponzorjem, seveda pa vsem sodelujočim gospodinjam iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

Prijazen in vzpodbuden nagovor g. Pavla Groznika, predstavnika Občinske turistične zveze, pa je pritrdil k naši pravilni usmeritvi, torej na 10. tradicionalnem Jurijevem sejmu nas bo še več, sej cenimo ljudsko ustvarjalnost!

ŠPELA LINEC IN NEŽA PROSEN ZOPET NA KLAVIRSKEM MEDNARODNEM TEKMOVANJU

"Klavirska klasa"

O Špeli Linec in Neži Prosen smo že pisali. Obe sta učenki klavirske mojstrice Lorene Mihelač v glasbeni šoli Muzikaviva in z zadnjega mednarodnega tekmovanja sta prišli domov z lepimi rezultati. Sedaj se zopet odpravljata na tekmovanje, tokrat v Italijo, v Tortono. Tokrat naj bi se jima pridružila tudi Janja Omejec, vendar ima ravno na dan tekmovanja obhajilo. Lorena verjame, da bo Janja imela še veliko drugih priložnosti, saj je še mlada in talentirana. Udeležbo omogočata dekletom samostan Stična in trgovina Sitik, za razumevanje pa se zahvaljujejo predvsem opatu. Držimo pesti za dobro uvrstitev! (K. M.)

EX TEMPORE GRADIŠČE IŠČE PODJETJA IN POSAMEZNIKE, KI BI ODKUPILI NAGRAJENA LIKOVNA DELA

Kulturno društvo likovnikov Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični bo v mesecu juniju, predvidoma 13., v okviru Kulturnega tedna organiziralo Ex Tempore na Gradišču. Pričakujejo veliko število gostujočih slikarjev in drugih obiskovalcev, izletnikov, ljubiteljev narave in likovne umetnosti. Poskrbeli bodo tudi za nagrade, in da bi te bile res dostojne, se tokrat obračajo na širšo javnost. Likovna dela namreč lahko po prireditvi tudi odkupite in mogoče bo katero od njih krasilo prav vaše prostore. Verjamemo, da bo zanimanja dovolj, saj bo tudi veliko domačih in krajskih motivov. Kot kupec pa boste lahko sodelovali v ocenjevalni komisiji. Podrobnejše informacije o tem lahko dobite na tel. št. 785-150 po 17. uri (ga. Antonija).

ANDREJA MIŠE ml. SE PREDSTAVLJA

SNEŽINKA

Pomlad: obuja upanje.
Še zadnja kaplja,
snežinka utaplja se.
In ti! Ti si med njimi.
Tako naglo zbežiš z neba.
In jaz! Jaz te čuvam
kot kapljo dežja.
Beg iz pravljice; v realnost.
A tu ni lepše. Tu zaman je vse.
Hrustljaš. Zapoješ. Pomežikneš.
In odideš.
Ni te več, v tal si se udrli.
Ponovno pogledam gor...
Aha, že prihaja naslednji...

DOMAČI KRAJ

Čuteča roka odrine obraz
z daljave, kjer narava še živi,
zasliši gromek se glas.
In tišino uniči nekdo,
ki živi tam med stenami, v betonu,
pa misli, da mu je lepo.
A okrasje zbitosti lagodja ne da,
sočutja ni, je spoštovanje,
kar le poljana lahko ti da.
In revež poda revežu roko,
poreče stotič že:
"Kljub vsemu, brat,
v Suhi krajini je lepo!"

VICE

Človek, kje je tvoja sreča,
denar ali skleda skeleča?!
Vsak dan si drugemu vdan,
se smehljaš, ponižno roko daš,
a za hrbotom tem, pomežikneš trem.
Je kralj vesolja Bog - ti nudi vse.
Je čmi "gospodar" - pride,
vzame vse in gre.
A sredina vseh vice preži,
tja vsekakor spada ti!

SOVRAŽIM TE

Sovražim te tu in zdaj
Sovražim te, ker si vedno z menoj
Sovražim te, ker me čuvaš pred nevihto
Sovražim te, ker zaradi tebe trpim
Sovražim te, ker sem odvina od tebe
Sovražim te, ker sem zaradi tebe pridna
Sovražim te, ker zato prevečkrat jočem
Sovražim te, ker mislijo, da sem trdna
Sovražim te, ker me od tebe razžira
Sovražim te, ker mislijo, da sem od tebe
važna
Sovražim te, ker se ob tebi nikoli ne sprostim
Sovražim te, ker se zaradi tebe vsega bojim
Sovražim te, da veš!
Sovražim te, hočem se ti maščevati, ja!
Sovražim te, moja depresija.

NAVIHANO V POMLAD

Verjetno ste že navajeni, da vam dvakrat letno poročamo s taborov v Božičih, ki so organizirani v okviru Centra za socialno delo Grosuplje. Prostovoljke in prostovoljci, ki sta jih tokrat vodila Dušan in Robi, smo v začetku marca v Božiče odpeljali 18 otrok.

Izpred centra za socialno delo nas je zopet odpeljal šolski avtobus. Otroci so navdušeno pozdravili šoferja Štefana, ki potrpežljivo prenaša vse naše muhe na poti na morje. Peljali smo se počasi - saj smo bili natovorjeni s hrano in darili, ki so jih letos posebej izdatno prispevali sponzorji.

Čakal nas je petek, trinajstega, polna luna, cel kup zelo navihanih mulcev in spoznavni večer. Tradicionalno jed prvega večera - testenine z omako, smo pojedli in se lotili medsebojnega spoznavanja. Ugotovili smo marsikaj zanimivega

in pomembnega: zanimanje za šport, najljubšo hrano, najljubšo osebo, najljubši film... Končali smo z družabnimi igricami, večer pa se je razvelel pozno v noč. Z otroškim smehom in norčijami natrpne spalnice se nikakor niso hotele zlititi s tišino.

Zaspani in zdelani smo se prebudili v sončno jutro. Čakal nas je izlet v Piran. Ogledali smo si piranski akvarij, Tartinijev trg, male mestne ulice in cerkev. Presenečenje dneva je bio Andrejevo igranje na orgle, ko ga je za to zaprosila ena od domačink. Nekateri pa smo samo tavalili s sladoledom v roki ob obali in sanjarili o poletnih užitkih, ki nas še čakajo.

S piknikom in družabnimi igricami na Tartinijevem trgu smo zaključili dopoldne. S pomočjo Sončkovih civilnih vojakov smo srečno prispeli v naš tabor. Zabavno je bilo tudi

pripravljanje kosila ter oblikovanje v likovni delavnici, kar nas je zaposlilo vsaj za dve uri. Tudi postopanje po dvorišču, ogled živali Sončkovega rehabilitacijskega centra (kjer je bil naš tabor) ter igranje nogometa v gmajni nam ni bilo odveč. Nekateri pa so se odločili, porisati asfaltno dvorišče z barvnimi kredami. Himna tabora je bila tokrat pesem Čukov Ho ho hozentregarji, ki smo jo kmalu poznali res čisto vsi, če smo hoteli ali pa ne, v dnevih po taboru pa nas zdaj navdaja z nostalgичnim popevanjem melodije... Popoldne nam je v pričakovanju večerje in plesa po njej minilo hitro in lepo. Ročaj od metle, katerega smo vsako leto zlomili - edina škoda, ki smo jo naredili - smo prej previdno zamenjali s kanelo. Dnevna soba je poskakovala v divjem ritmu rock'n rolla tja do polnoči. Potem smo zbranim v postelji namenili še nekaj pravičje, da bi vendar že enkrat uspavali te klepetave glave.

Tišina v sobah je to noč nastopila veliko prej, ker je bil za nami resnično naporen in razburljiv dan.

Nedeljsko jutro je bilo prežeto s strokovnimi delavnicami za mladostnike, s čiščenjem konja, igranjem badmintona in druženjem. Zavzeti kuharji so se lotili testa za pice - tudi tradicionalne jedi tabora.

Pripravili smo tudi spodbudna priznanja za vsakega udeleženca tabora.

Čiščenje kopalnic in ostalih prostorov je bilo prepuščeno ekipam udeležencev, ki so to delo opravili pred kosilom. Res dobro pico smo hitro pojedli ter se nato zbrali v krogu prijateljstva.

Razkrinkali smo skrivne prijatelje, ki so nas obdarjali v času tabora, razdelili priznanja in se poslovili. Štefan nas je že vabil v avtobus, ki smo ga hitro napolnili s klepetanjem, šalami in taborskimi štorijami. Malce smo zamujali, kajti starši so nas že čakali pred Centrom za socialno delo v Grosuplju.

Socialna delavka Mateja, ki je "zakrivila" naše pomladno druženje, si je lahko oddahnila, ker smo živi, poskočni in navdušeni prišli spet nazaj.

Tabor ne bi bil izvedljiv tudi brez pomoči naših sponzorjev, ki so se prijazno odzvali našim potrebam.

Melita Garvas in Dušan Hočevar

Zahvaljujemo se:

Peskokopu Podsmreka d.o.o., Ivančna Gorica

ABC Tabor, Grosuplje

Srednji pomorski šoli Piran, Portorož

Trgovini Domen, Grosuplje

Mesarstvu Zupet, Šmarje-Sap

Mesarstvu Mišič, Ivančna Gorica

Mizarstvu Grosuplje, Grosuplje

Ljubljanskim mlekarnam d.o.o., DE

Sirarna Stična, Ivančna Gorica

Merkatorju - Pekarni Grosuplje, Grosuplje

Kovinarstvu Gastronom, Grosuplje

VIRČANI NA GMAJNI SMO PONOSNI NA ASFALT IN JAVNO RAZSVETLJAVO SVOJE ULICE

Kdo neki ne pozna Vira pri Stični in z njim novega naselja, ki mu domačini rečemo kar »gmajna«.

Na lokalni cesti, ki se začne še v Stični, teče nekako po sredini gmajne in se konča pod virskim klancem, je bilo ob koncu prvomajskih praznikov, točneje v soboto, 2. Maja, tako veselo, da skoraj še sami nismo mogli verjeti. Korl je vse skupaj organiziral in še na harmoniko je igral, Miro je skrbel za to, da smo se dobro počutili, proti koncu pa je tudi recital pesmi, Rudi je pripovedoval šale, Dušan je poskrbel, da nismo bili lačni, Slavko je igral na kitaro, Boris na orglice, Jože pa je tako plesal, da je zlomil »ta boljše« metlo.

Vsi pa smo jedli, pili in peli. Trajalo je tako dolgo v noč, da je oče Bojan že omagal in rekel svojemu petletnemu sinu: »Žiga, pejva domu, jaz ne morem več.«

Proslavljali smo uspeh, na katerega smo zelo ponosni: asfaltiranje lokalne ceste in postavitve javne razsvetljave.

Pred štirimi leti smo stanovalci naše ulice ustanovili gradbeni odbor, ki ga je vodil Slavko Bučan, finance je prevzela Daniela Jermol in sami smo prispevali več kot 46.000 DEM sredstev. Občina je iz svojega proračuna priskrbeli še 10 % in Krajevna skupnost 5 %.

Potem pa je bilo treba veliko dela, organizacije, ude-

leženja posameznikov in tako nam je uspelo.

Sklenili smo, da srečanje, kot je bilo v maju, postane tradicionalno, pred drugim srečanjem pa se še dogovorimo, kako bomo našo ulico poimenovali.

Za udeležence z gmajne zapisala Majda Može.

USPEŠNI MLADI KEMIKI

Osmega maja je bilo po vsej državi tekmovanje iz kemije za srebrno Preglovo priznanje. V okviru Zasavsko-Dolenjske regije so se tekmovanja udeležili tudi osnovnošolci iz naše občine in bili zelo uspešni.

Med šestnajstimi tekmovalci iz stiške, šentviške in višnjegorske šole jih je devet prejelo srebrna Preglova priznanja, šest od njih pa se je uvrstilo v nadaljnje tekmovanje za zlato odličje. Uspešnim mladim tekmovalcem čestitamo in jim želimo nadaljnjih uspehov.

L.S.

GOZDNOGOSPODARSKA ENOTA KRKA - LETO 1997

Prav je, da se tudi v našem okolju, na nižjem nivoju gozdnogospodarske enote, kritično ozremo na prehojeno pot v novi organiziranosti v Zavodu za gozdove Slovenije, ki je bil ustanovljen na podlagi Zakona o gozdovih leta 1993. Sprašujemo se, ali je nova organiziranost prinesla v gozdarsko sfero željene in pričakovane učinke. Na žalost je odgovor za mnoge stvari negativen:

1. Nedoseganje rednega letnega poseka, kar v bodočnosti ne zagotavlja kvalitetnejšega stanja gozdov. Seka se tudi preveč debelega drevja, ni pa dovolj sečenj v mlajših razvojnih fazah gozda, ko oblikujemo gozd v smislu biološke stabilnosti in kakovosti. Vse večji je delež varstvenih sečenj.

2. Letni obseg z načrti predvidenih gojitvenih del se izvede le v višini okrog 40 %. Glavni razlog za to je premalo sredstev za stimulacije od države, delno pa neodgovornost in še vedno premajhna usposobljenost lastnikov za ta dela.

3. Gozdnih cest se ne gradi več, čeprav so določeni predeli gozdov še zaprti, za vzdrževanje obstoječih pa je sredstev občutno premalo.

4. Včasih je preveč birokratiziranja (npr. odločbe A v upravnem postopku).

5. Delovni pogoji delavcev na Zavodu se vse prepočasno normalizirajo (neprimerni osebni prejemki, prevozi na delo s svojimi avtomobili, varstvo pri delu, nezastopnost delavcev pri soupravljanju Zavoda).

In kako se s temi težavami ubadamo delavci na naši gospodarski enoti? Trudimo se, da bi naredili čim več koristnega za naše neprecenljivo bogastvo - gozdove in s tem za ljudi, danes in jutri. Zavedamo se, da so vse naše primerljive prednosti povezane z gozdom, zdravim okoljem, turizmom. Vse našete težave oz. slabosti se seveda odražajo tudi v našem okolju. S sodelovanjem osveščenih lastnikov gozdov jih skušamo zavestno ublažiti. Z lastniki vzpostavljamo vse boljše in pristnejše odnose. Za nezaupanje v preteklosti je bilo večkrat krivo dejstvo, da smo bili gozdarji vpeti v represivni aparat, kadar je prišlo do škodljivih posegov v gozdni prostor in so po zakonu za to zagrožene kazni za kršitelje. To je sedaj naloga gozdarske inšpekcije.

Skupni letni etat v GGE Krka za leto 1997 v bruto m²:

Iglavci	Listavci	Skupaj
5.120	11.200	16.320

Posek 1997

1.866	4.281	6.147
-------	-------	-------

Nad nizkim letnim posekom se velja resno zamisliti. Količina lesa in prirasta v gozdovih sicer naraščata, vendar to ne bo nadomestilo izpada visokovrednih sortimentov. Zaradi pomanjkljive nege (redčenja!) se slabi tudi stojnost sestojev. V operativni vso dejavnost in energijo usmerjamo v to, da bi se v čim večji možni meri sekala tista struktura etata, ki bi v bodočnosti prinesla kvalitetnejše stanje gozdov, kot je to danes. Upamo, da se bo z izobraževanjem in osveščanjem lastnikov več sekalo v mlajših razvojnih fazah gozda v individualni izbiri. Razveseljivo je, da trendi v zadnjem času kažejo tako.

Leta 1997 je bilo opravljenih več gozdnogojitvenih del kot leto prej. Razlog je ta, da je država ponudila več sredstev za stimulacije. Tako so lastniki v letu 1997 opravili naslednja gojitvena dela: pogozditev 1,67 ha, naravna obnova 21,7 ha, vzdrževanje pašnikov in travnikov za potrebe divjadi 19,8 ha, nega (čiščenje mladij, gošč, redčenja letenjakov) 29,14 ha. Za opravljena dela iz gojenja in varstva gozdov so lastniki za stimulacije prejeli približno 2,1 milijona

tolarjev. Usodnega pomena za opravljanje teh del je izobraževanje lastnikov, ki pa na Zavodu na žalost ni sistematično urejeno.

Investicijskih gradenj gozdnih cest v enoti v letu 1997 ni bilo. So pa lastniki ob dodatni finančni pomoči občine usposobili za kamionski prevoz dve že obstoječi gozdni poti. To sta Kal - Poljane (3,5 km) in Brezovi Dol - odd 4 (1,2 km), obe v revirju Ambrus. Uvrstili smo ju v kataster gozdnih cest in bosta v bodoče na seznamu vzdrževanja, glede na razpoložljiva finančna sredstva.

Kot že rečeno, je sredstev za vzdrževanje gozdnih cest premalo. Teh sredstev se sicer v tem prostoru zbere znatno več, vendar se razdelitev občinam letno izvrši po ključu, ki je za nas zelo neugoden in si ga prizadevamo spremeniti. Smatramo, da se morajo vsa sredstva porabiti tam, kjer so bila zbrana! Iz tega naslova je bilo v letu 1997 za vzdrževanje gozdnih cest porabljen približno 1.100.000 tolarjev. V večini akcij so sodelovali lastniki in krajevne skupnosti, tako da je dejanska vrednost opravljenih del večja.

Tudi v preteklem letu je bilo delo operativcev v znamenju plodnejšega sodelovanja z lastniki in njihovega izobraževanja. Od večjih akcij naj

omenimo, da sta bili organizirani dve strokovni ekskurziji in sicer na Pokljuko in v Belo krajino, z okoli 100 udeleženci. Na nivoju krajevnih enot Zavoda je bil v Žužemberku organiziran tudi dvodnevni tečaj za varno delo z motorno žago pod vodstvom strokovnjakov Gozdarskega šolskega centra iz Postojne. Občini gre za razumevanje potreb lastnikov po izobraževanju in njenega prispevka iskrena zahvala. Človeku se ob tem poraja misel, da je nova razdelitev na več občin v Sloveniji prinesla veliko dobrega, saj se ljudje in vodstva v svojem relativno ožjem okolju bolj neposredno soočajo s potrebami svojih občanov in z odpravljanjem problemov.

Naprošamo lastnike gozdov, da se za vse zadeve in probleme, ki zadevajo gospodarjenje v njihovih gozdovih, obračajo na svojega revirnega gozdarja, gospoda Jožeta Primca, ing. gozd. za revir Krka, in gospoda Andreja Mirtiča, ing. gozd. za revir Ambrus. Skupna pisarna je v Zagradcu, Fužina 13, tel.: 061/786-186.

Za uspešno sodelovanje se zahvaljujemo vsem lastnikom in si ga želimo tudi v prihodnje.

Radovan Lapanje,
vodja KE Žužemberk

PRVOMAJSKI KRES NA GRADIŠČU

Dobiček kresovanja namenjen ureditvi Lavričeve koče in okolice

Ekološki kres (brez gum).

KRES

Pravi prvomajski (ekološki, brez gum!) kres je zagorel visoko v nebo tudi na Gradišču. Tisočglavo množico je zadrževal na naši pohodniški točki na višini 519 metrov skoraj do jutra. Tu pa je bilo, poleg kresa, še več razlogov za prijetno vzdušje. Naj omenimo samo polnočni ognjemet, glasbo ansambla Svetlin, okusno postrežbo, nagradno igro "Kako naj vreme gor držimo," v kateri so se sodelujoči trudili osvojiti zlat spominski obesek zlatarstva Tadžina in še in še.

NAČRTI NA GRADIŠČU

Seveda je bila organizacija zopet v rokah Planinskega društva Šentvid pri Stični in mnogi so tisti večer računali, koliko so s prireditvijo zaslužili. Za temi govoricami smo se podali tudi mi in na Gradišču smo se o tem pogovarjali s predsednikom PD Maksom Jerinom in Slavkom Cenclem.

Zanimiva sogovornika sta povedala, da so z uspehom kresovanja zadovoljni, vendar predvsem zato, ker bi radi na Gradišču postavili še toliko stvari, za kar pa seveda potrebujejo denar. Pri Lavričevi koči so namreč v teh letih povsem sami, tudi brez pomoči kakšnih občinskih denarcev, uredili streho, temelje, nadstrešek, napeljali so vodo, elektriko, telefon, uredili so cesto, okoličo koče, tlakovali potke okoli nje, uredili park z drevesi, otroškimi igrali, koši, izdali so koledar z zemljevidom občine, uredili Lavričev pot, pomagali pri urejanju cerkve in še in še. Radi pa bi uredili še mežnarijo v planinski dom, v katerem bi bilo mogoče prespati, in sicer v podobi domačije izpred stolet s kmečko pečjo, klopmi, lesenim podom, črno kuhinjo... Na podest bi radi postavili toplar, pod katerim bi odslej pripravljali prireditve. Radi bi uredili galerijo, sanitarije, razgledni stolp itd. Skratka, Gradišču bi radi vdihnili celostno podobo, v katero bo vključena tudi primerna domača,

preprosta planinska postrežba v lončeni posodi, vrčkah, z lesenim priborom itd.

OBISKOVALCI OD VSEPOVSOD

Že sedaj namreč prihajajo na Gradišče planinci in družbe od vsepovsod. Nazadnje so gostili ugledne švicarske zdravnike, ki so še po poti domov klicali in se zahvaljevali za prijaznost in predvsem za domačnost. Podobno izkušnjo so imeli letos tudi s Švedi. Odkrili so jih poslovneži iz naših logov.

Seveda je največji naval na Gradišču ob koncu tedna, še posebej, če je lepo vreme. Ob sobotah za zdaj ponujajo postrvi, ob nedeljah pa odojka. Čez teden prihajajo sem zaključene skupine, predvsem otrok, iz vse Slovenije. Seveda pa se tu ustavljajo predvsem pravi planinci, ki prehodijo tudi Lavričev pot, in tudi romarji, ki pridejo pogledat cerkev sv. Miklavža.

Šentviškimi planincem torej ne moremo drugega kot zaželeli še kakšno tako uspelo prireditve, kot je bila kresovanje, da bodo njihovi načrti res čimprej uresničeni.

Ksenija Medved

KRATKA ZGODOVINA ŠAHA V OBČINI IVANČNA GORICA

Šahovsko delovanje v občini Ivančna Gorica zadnja leta zamira. Zakaj?

Ni več entuziazma, še manj pa občinske denarne in druge podpore. Edini klub v občini je ŠK Višnja Gora - Stična (prej Unis Kops, Višnja Gora).

Prvi problem je, da nimamo svojih prostorov! Tako smo v treh letih gostovali v gostilni Šerek - Rakar in Volk v Višnji Gori, potem pri Frenku in Krjavlju v Ivančni Gorici, sedaj pa se redno zbiramo na peti lokaciji, v bifeju pri nogometnem igrišču. Tudi

z rekviziti so težave. V letu 1996 smo prejeli od ZŠO občine 40.000 tolarjev, leta 1997 pa 50.000 tolarjev. Registracijo (14.000 tolarjev) nam je že drugič plačala KS Višnja Gora. Je s tem denarjem mogoče tekmovati na raznih turnirjih in v ligi?!

Občina ima najmanj 9 državnih (prej slovenskih) prvakov. S tem se lahko pohvali le malo občin v Sloveniji. Prav je, da te junake naštejemo. Marko Tratar je postal tako mladinski kot članski državni prvak. Izhaja iz družine Praznik, ki je dala še mladinskega prvaka, sedaj mojs-

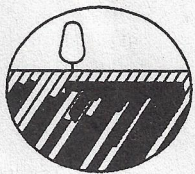
tra Antona Praznika, mladinsko in člansko prvakinja dr. Ano Praznik in pionirskega prvaka Petra Praznika. Sedmi naslov prvakinja je prispevala Helena Vrenčur - st. pionirka. Ekipno pa so bili dvakrat zaporedoma državni prvaki: Tratar, Piškur, Markovič in Lampret. Zares fantastična serija uspehov mentorja Vinka Kočana! Prav je, da to zvedo vsi naši občani.

Janez Dremelj,
državni šahovski sodnik in
30 let mentor

ZAHVALA

Za požrtvovalno gašenje in kakršnokoli pomoč ob izbruhu požara se iskreno zahvaljujemo Gasilskim društvom: Temenica, Šentvid, Hudo, Stična, Dob, Radohova vas in Sobračce, vsem sosedom vaščanom in skratka vsem, ki so nam v tako težki nesreči na kakršenkoli način pomagali.

Kepovi iz Radanje vasi

**Zavod za prostorsko, komunalno
in stanovajsko urejanje Grosuplje, d.o.o.
Taborska 3, 1290 Grosuplje**

HITRO IN POCENI VAM IZVEDEMO

**VPIS LASTNINSKE PRAVICE NA
"DRUŽBENI" NEPREMIČNINI**

**NA KATERI IMATE VPISANO PRAVICO UPORABE - PO ZAKONU O
LASTNINJENJU NEPREMIČNIN V DRUŽBENI LASTI**

oglasite se pri nas, ali nas pokličite na telefon

061/762-246, 061/763-078

LJUBEZEN JE SLEPA

Le kdo mladih zaljubljenecv še ni slišal tega od svojih staršev ali drugih, malo starejših ljudi? Pa ni vedno slepa le mladostna zaljubljenost, tudi staršem se včasih prigodi, da jih zaljubljenost malo oslepi.

Poslušajte, kaj se je dogodilo Gašperju in njegovi mami.

Gašper se je pripravljaj na "brucovanje", prvo v njegovem študentskem življenju. Seveda je že imel svoj avto in izpit, a vendar, ker je vedel, da se pijači ta večer le ne bo mogel povsem izogniti, nikoli pa ni sedel za volan, če je prej popil še tako malo alkohola, ni želel na brucovanje z avtom. Zato je poprosil mamo, naj pride naslednje jutro ponj k prijatelju z avtom, ker bo ostanek noči prespal pri prijatelju, potem pa želi, da bi ga domov vozila ona, mama in ne kakšen kolega, prav tako neprespan, kot bo on sam po prečuti noči.

Mama je bila vesela, da je njen sin, četudi še tako mlad, vendar tako previden in preudaren, da nevarnost vožnje po slavnostnem večeru že vnaprej predvidi in se ji zna in hoče izogniti. Toda ko se je Gašper s kolegom odpeljal, jo je vseeno zgrabila skrb, da jo je stisnilo pri srcu. Gašper je res previden, a kaj če ne bodo drugi, kaj če se zgodi kakšna povsem nepredvidena nesreča? Mama je noč skoraj prečula v molitvi in skrbi za sina ter obenem komaj čakala jutro, dogovorjene ure, da gre z avtom do prijateljevega stanovanja, da bo, če Bog da, če so njeni strahovi prazni, spet videla sina živega in zdravega.

Ko je pripeljala pred prijateljevo stanovanje, je Gašper naglo pritekel in sedel poleg nje v avto. Mami se je šele zdaj odvalil kamen skrbi in bojazni od srca. Šele tedaj se je spomnila, da bi bilo treba stopiti v trgovino.

"Gašper, stopi no še v trgovino po kruh in mleko" je rekla mama, preden se je sin udobno namestil na sedež poleg nje. Gašper, kot vedno ubogljiv in uslužen fant, je kar skočil iz avta v trgovino. A že čez nekaj trenutkov je pritekel iz trgovine, skočil v avto in kar treščil z vrati avtomobila, dasi ga je drugače tako skrbno čuval.

"Mama, kako si me mogla poslati v trgovino s temi zelenimi lasmi, kako si me osmešila, prodajalke so kar bušile v smeh, nikoli več se tu ne smem prikazati, saj se mi bodo vedno posmehovale," je skoraj kričal. Mama ga je začudeno pogledala in mirno rekla: "Kako, s kakšnimi zelenimi lasmi, jaz nisem nič videla". "Nisi videla, saj nisi slepa, zakaj so pa prodajalke takoj videle, da so me na brucovanju posprejali in da imam povsem zelene lase," je togotno metal besede iz sebe nesrečni Gašper.

Mamica pa je povsem mirno odgovorila: "Zdaj pa sama doživljam, da je ljubezen res slepa. Prodajalke seveda nimajo ljubezni do tebe in so opazile napako, zelene lase. Jaz pa tega sploh nisem opazila. Jaz sem bila samo vesela, da te spet vidim, vesela, da vidim, da si živ in zdrav, da se ti ni zgodila kakšna nesreča."

Preden je mama vžgala motor, je Gašper položil svojo roko na mamino, ji pogledal v oči in zašepetal poltiho eno samo besedo: "Mamica".

Ta sinova beseda je bila mamici bogato plačilo za vso prestano skrb, za prečuto noč v skrbi za svojega velikega otroka ...

Angelca

POMOČ PRIZADETIM V POTRESU

Člane odbora Rdečega križa Šentvid pri Stični je zelo prizadela novica o potresu na Tolminskem in trpljenju ljudi, ki so ostali brez strehe nad glavo. Odločili smo se, da jim bomo po svojih močeh pomagali. Nakazali smo jim 40.000 tolarjev - kolikor smo pač imeli prostih sredstev. Zbrali smo jih s prostovoljnimi prispevki krajanov.

Ob materinskem dnevu so članice RK obiskale vse žene, stare nad 80 let. Čestitale so jim za praznik in jim izročile skromno darilo. Bile so vesele obiska in drobne pozornosti. Ni tako pomembna vrednost darila, ampak lepa beseda in prijaznost.

Odbor RK Šentvid pri Stični

NA POKOPALIŠČU V STIČNI...

Tako kot skoraj vsako soboto sem se tudi na veliko soboto odpravila na pokopališče v Stično, kjer je pokopana tašča, da prižgem svečo na njenem grobu. Na njem rastejo drobne mačehe modro-rumene in rumene barve.

Ob pogledu na njih sem takoj ugotovila, da jih je nekdo med tednom malo "presadil" oziroma "razredčil". Očitno nekomu ni ustrezala moja razporeditev sadik oziroma moj način sajenja. To osebo, ki si je prisvojila mačehe z našega groba, je verjetno motilo, da so le-te preveč lepo cvetele in so bodle v oči.

Trdno sem prepričana, da se je ta oseba za velikonočne praznike

spovedala in spokorila svojih grehov in Bog ji je seveda velikodušno odpustil. Jaz ji žal ne bom! Želim, da se grobovi pustijo pri miru; naj se rože z njih ne pobira, pa če še tako lepo cvetijo in so nekaj posebnega. Če si jih kdo ne more kupiti, naj stopi k meni mi to pove in rade volje mu bom dala denar ali mu jih sama prinesla, samo grob naj pusti na miru. Nobene stvari ne sovražim bolj kot krajo rož ali sveč z grobov.

Mrtvi si ne morejo nič pomagati...

Sonja Maravič,
Pristavljva vas 5a,
Šentvid pri Stični

PIONIRJI KARATE KLUBA IVANČNA GORICA

V klubu trenira okrog 60 pionirjev, starih od 7 do 12 let. Razdeljeni so v tri skupine glede na stopnjo pasu. Skupine vodijo poleg glavnega trenerja Jožeta Kastelica še demonstratorja Zlato Kristan in Gregor Kastelic ter pripravniki Blanka Markovič, Vesna Kralj, Mitja Glavan, Robert Berginc, Matej Špindler in Marko Fortuna. Zlato vodi tudi karate sekcijo v Šentvidu, kjer trenira približno 30 pionirjev. Vsi pionirji so izpiti uspešno opravili, še najtežjo preizkušnjo pa so morali prestati kandidati za rumeni pas. Sedaj je prva pionirska skupina bogatejša za 8 rumenih pasov, kar je velik uspeh za mlade nadebudneže, ki so se za izpit pripravljali približno eno leto (nekateri več, drugi manj). Od te skupine si lahko veliko obetamo tudi na tekmovalnem področju. 10. maja bodo odšli na svoje prvo tekmovanje v borbah 10-letni Martin Sever, 9-letni Matic Glavan, Dejan Mandič in David Čož. Tako mlade ekipe fantov naš klub še ni imel na tekmovaljih.

Matic ima med njimi najvišji pas (rumen) in trenira karate že 3 leta. Karate jemlje precej resno, česar od 9-letnega fanta ne bi pričakovali. Treninge komaj čaka in so zanj že obveznost. Treningi so mu všeč, ker se vedno nauči kaj novega, popravi stare napake, izboljša svojo kondicijo, presenetljivo pa ni več ljubitelj igrice.

Martin je v dveh letih prišel do 6. kyu-a. Za trening karateja sta ga navdušila brat in sestra, ki sta tudi trenirala karate. Karate je začel trenirati, ker se je želel naučiti braniti (vemo, da si noben ne želi biti tepen). Njegov cilj je, priti do modrega pasu in prehiteti svojega brata, s katerim Martin včasih tudi trenira. Fantu želim veliko vztrajnosti in poguma, ki ga bo zagotovo potreboval, da bo lahko dosegel svoj cilj.

Martin čaka na privolitev staršev, da bo lahko prvič stopil na borišče. Pred tekmovanjem ga je malo strah, ker ne ve, kako izgleda, biti tekmovallec. Prvič je le prvič.

Martin pa ni dejaven samo v špor-

tu, ampak tudi na kulturnem področju, saj sodeluje v igrah, ki jih vsako leto uprizarjajo v deželi Desetega brata na Muljavi.

Najbolj optimističen med mladimi borci je 9-letni Dejan, nosilec 6. kyu-a. Čeprav je tudi njega malo strah pred prvim tekmovanjem, se bo potrudil in dal vse od sebe ter pričakuje, da bo domov prišel s pokalom v rokah. Dejana je za karate navdušil njegov oče, ki ga ves čas spremlja ter ga vzpodbuja, da trenira tudi doma. Dejan ni začel trenirati samo zato, da bi se znal braniti, ampak da bi se naučil tudi discipline. Najbolj ga zanimajo nove metode samoobrambe in rad vidi, če ga trener pohvali.

Tudi David komaj čaka, da bo napočil dan tekmovalja v Kamniku. Želi si, da bi pokazal svoje znanje in dobil kakšen pokal. Na treningih najraje dela padce, kombinacije in samoobrambe. Pri karateju ima veliko prijateljev. Njegov cilj je doseči višji pas, zato bo še naprej treniral tudi doma in ne samo na treningih.

V prvi skupini trenirajo tudi tri obetavna dekleta: Katja, Urška in Maja. Devetletni Katja in Urška trenirata karate že tri leta in sta uspeli narediti izpit za rumeni pas. Komaj čakata, da bosta tudi oni lahko tekmovali in morda dobili pokal ali kakšno drugo priznanje. Urška je večkrat gledala svojega brata Marka na treningih in sama ugotovila, da bi ji to koristilo v življenju, saj bi premagala strah pred nasilneži, ki bi ji "težili". V sklopu treningov so ji najbolj všeč samoobrambe. Pred izpitom pa ji je oče dal še dodatno vzpodbudo, saj ji je obljubil, da jo bo peljal na sladolede.

Katja zelo rada trenira kate in obožuje tudi igrice. Treningi karateja so zanj obveznost. Naučila bi se rada samoobramb in se dobro razgibala. Pravi, da se v družbi počuti veliko bolj varno, samozavestno. Katjo podpira njena družina, ki ima tudi izkušnje z borilnimi športi. V drugi skupini trenirata tudi njena starejša sestra Nastja ter prijateljica

Irena. Vprašala sem ju, kaj jima karate sploh pomeni in odgovorili sta mi, da je zanju karate zapolnitev prostega časa (namesto da bi npr. gledali televizijo) in sprostitiv. Karate jima je vlil samozavest in pogum. Radi imata igre in komaj čakata, da se trening začne.

10 letna Maja (ima 6. Kyu) me je presenetila, ko mi je povedala, da vedno ponovi vse, kar se tisti dan nauči pri karateju, tako kot je navajena to narediti tudi za šolo. Zaenkrat si želi le, da bi naredila izpit za rumen pas. Treningi so ji v celoti všeč, za sprostitiv pa ima najraje igre.

Najbolj zanimivo se je bilo pogovarjati z začetniki (tretja skupina). 8-letni Matjaž je slišal za trening karateja po radiu Zeleni val. Treninge si je predstavljal nekoliko drugače, kot so v resnici. Misli je, da se bo na treningu tepel (gledal filme). Najraje dela stoje in tehniko. V šoli mu prijatelji niso verjeli, da res trenira karate, pa jim je prinesel svojo prvo diplomo, ki si jo je zaslužil na izpitu.

9-letnega Roka je navdušil prijatelj Tilen. Pri karateju bi se rad naučil braniti. Najraje ima igri "dan-noč" in lovljenje ravnotežja na gredi.

Tjaša ni hotela, da bi jo fantje tepli, zato se je vpisala h karateju. Z Mojco sta začeli trenirati karate, da bi lahko pomagali v nevarnosti tudi drugim in ne samo sebi. Veliko bolj sta samozavestni in tudi rezultati pri telovadbi so boljši. Vaje na blazinah in samoobrambe so njuna poslastica.

Pionirji so mi bili pripravljeni povedati še veliko več, vendar je težko vse spraviti na papir, ker bi bilo preveč. Upam, da bo njihova predstavitev v našem časopisu še dodatna motivacija za nadaljnje delo. Želim si, da bi jih še bolj podpirali tudi starši, ki lahko veliko prispevajo k njihovem vztrajanju, ne samo na športni poti, ampak tudi v vsakodnevnem življenju.

Vesna Kralj

LE KANALCI BOLJŠI OD ODBOJKARJEV OŠ ŠENTVID

Po uspešno končanih tekmovaljih na občinskem, medobčinskem in področnem tekmovalju so se zbrale najboljše osnovnošolske ekipe v kategoriji starejši dečki (7. in 8. razred) na četrtfinalu v odbojki skupine H v Šentvidu pri Stični. Tekmovalja so se udeležile naslednje ekipe: OŠ Koper, Logatec, Kanal in Šentvid. Tekmovalje je potekalo 15. 4. 1998 v telovadnici OŠ Šentvid. Našo občino je zastopala ekipa OŠ Šentvid, ki je bila tudi organizatorica tega tekmovalja.

Že sam pogled na sodelujoče ekipe nam pove, da so to tekmovalci iz okolij, kjer ima odbojka kot športna panoga svojo tradicijo in tudi uspehe. Tu naj omenim OŠ Kanal, saj smo morda gledali bodoče državne prvake.

Po uvodnem nagovoru vsem ekipam in po predstavitvi Šentvida so ekipe začele z ogrevanjem. Tekme so bile zelo izenačene in borbene, navijači pa več kot glasni. Kljub njihovi burni in glasni podpori žal domačinom ni uspelo premagati favorita tega tekmovalja, OŠ Kanal, vendar so z borbeno in ekshibicijsko igro navdušili gledalce, soigralce in svoje navijače ter dosegli odlično drugo mesto, kar jih uvršča v polfinale OŠ tekmovalja v odbojki. Malo manj sreče sta imeli ekipi OŠ Koper in OŠ Logatec, ki sta zasedli tretje in četrto mesto.

Domačini so pokazali dobro in kvalitetno igro. Pohvaliti je treba vse igralce in tudi trenerja Tomaža Kogovška, saj ni mačji kašelj odigrati tri pomembna srečanja na isti dan. Zdržali pa so tudi pritisk domače publike, ki je od njih pričakovala, da dajo največ, kar znajo. In mislim, da nas niso razočarali.

Rezultati so bili taki:

Koper : Kanal	0 : 2 (1,5)
Kanal : Šentvid	2 : 0 (4,4)
Logatec : Koper	0 : 2 (3,10)
Šentvid : Koper	2 : 0 (10,3)
Kanal : Logatec	2 : 0 (0,1)
Logatec : Šentvid	0 : 2 (6,0)

KONČNI VRSTNI RED:

1. OŠ KANAL
2. OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI
3. OŠ ANTONA UKMARJA KOPER
4. OŠ LOGATEC

Kot sem že omenila, sta se prvouvrščeni ekipi uvrstili v nadaljnje tekmovalje. Zaželimo ekipam čimveč dobrih rezultatov.

Pripravila: K. Oven

BO MINI ODBOJKA ODSLEJ PARADNI ŠPORT STIŠKIH OSNOVNOŠOLCEV?

Potem, ko so odbojkarji 5. in 6. razredov iz Osnovne šole Stična osvojili 1. mesto na medobčinskem prvenstvu, so se s tem dosežkom uvrstili na področno prvenstvo. Prvič se je zgodilo, da na višjem nivoju od medobčinskega igrajo tudi mlajši učenci. Ravno tako prvo leto se igra na našem območju mini odbojka (za učence in učenke petih in šestih razredov), ki ima nekoliko prirejena pravila glede na običajno odbojko. Bistvena razlika je v tem, da istočasno lahko igrajo v ekipi samo štirje igralci, polje pa je tudi nekoliko manjše. S tem se je zmanjšal problem pri serviranju čez mrežo, igralci pa so več v stiku z žogo, kar je bil glavni namen prehoda na mini odbojko pri mlajših kategorijah.

Učenci iz Stične pa so očitno zelo dovezetni za spremembe, saj so tudi na področnem prvenstvu v Kočevju dosegli odličen rezultat, to je prvo mesto in s tem naslov področnega prvaka v mini odbojki za učence 5. in 6. razredov. V tekmi za prvo mesto so premagali domačo ekipo:

Kočevje : Stična 0 : 2 (6 - 15 in 8 - 15)

Za ekipo Stične so nastopili naslednji učenci:

Darigo Biščan, Miha Pušljar, Jernej Grden, Luka Strnad, Primož Tomažin, Matej Hribar, Marijo Dražetič, Nejc Bašič, Sašo Vozel in Andraž Blatnik. Ekipo je vodil učitelj športne vzgoje Silvo Podobnik.

Škoda, da se tekmovalje pri tej starostni kategoriji zaustavi na tem nivoju, sicer bi nas mogoče še bolj prijetno presenetili. Pa kdaj kasneje.

Simon Bregar

ŠPORT S PSIHOLOŠKE STRANI

V razvitem svetu si ne moremo predstavljati vrhunskih športnih dosežkov brez timskega dela (sponzorji, trenerji, zdravniki, fizioterapevti, člani klubske uprave in tudi športni psihologi). Že v antični Grčiji so posvečali veliko pozornost športnikom "duši" in ne le njegovemu telesu (Zdrav duh v zdravem telesu). V svetovnem športu primanjkuje športnih psihologov, ki so verjetno dosegljivi le najbogatejšim klubom. Športno - psihološka teorija in praksa je najbolj razvita v Italiji, Nemčiji, Franciji, ZDA, Kanadi, bivši Sovjetski zvezi in Čehoslovaški. Slovenija je kljub temu, da že ima tovrstne strokovnjake (v klubih z dobro finančno podporo) še vedno na začetku svoje poti.

Gospod Robert Trunkl, magister klinične psihologije (tudi nek-

danji športnik in trener), je svoje teoretične in praktične izkušnje iz svojega strokovnega dela predstavil v knjigi z naslovom Nekaj psihologije športa za vsakdanjo uporabo. Knjigo je namenil vsem, ki so posredno ali neposredno ali morda kako drugače vključeni v športno dogajanje. V knjigi se je usmeril predvsem na dva cilja:

1. Psihološko diagnostiko (ocenitev) športnikov posameznikov in ekip (ugotavljal je posamezne osebnostne lastnosti, ki so v športu moteče ali pomembne - opazoval je vedenje športnikov na treningu, pred tekmo, med njo in po njej in tudi v vsakdanjem okolju, njihove reakcije na poraz in zmago, testiral jih je s psihološkimi testi in vprašalniki osebnosti itd.).

2. Psihološko svetovanje (različne psihoterapije in spros-

titivne tehnike - premagovanje strahu, prepoznavanje in kontrola stresa, obvladovanje treme, tehnike motiviranja, agresivnost, podcenjevanje nasprotnika itd.).

Ko sem prebirala njegovo knjigo, sem se odločila, da vam nekatere najpomembnejše in najzanimivejše probleme, naloge in tehnike v športu na kratko predstavim. V naslednji številki Klasja boste izvedeli nekaj o psihomotoričnih sposobnostih (hitrost, gibljivost, moč, ravnotežje, preciznost itd.), ki se testirajo že v prvem razredu osnovne šole. O sposobnostih, ki jih lahko razvijemo s treningom in o tistih, na katere lahko le delno vplivamo, ker so v glavnem dedne, pa naslednjič.

Vesna Kralj

PREDSTAVLJAMO VAM ŠPORTNIKA IZ NAŠE OBČINE ATLET BOGDAN VRHOVEC

Bogdan Vrhovec, ki se bo letos udeležil mladinskega svetovnega prvenstva v atletiki.

Bogdan Vrhovec je dijak 4. letnika gimnazije na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, doma pa je iz Malih Les pri Krki. Decembra lani je bil proglašen za najboljšega športnika naše občine v kategoriji šolski šport mladinci.

S športom se rad ukvarja že od malih nog naprej, prve večje uspehe pa je dosegel v atletiki za Osnovno šolo Stična. Najbolj mu je "ležal" met žogice. V tej disciplini je leta 1994, ko je hodil v 8. razred, postal celo državni prvak v

kategoriji starejših dečkov, z rezultatom 95,80 metrov pa je postavil tudi državni rekord. To ga je spodbudilo, da je začel razmišljati o treningu v kakšnem športnem klubu. Za začetek se je pridružil kar domačemu Športnemu društvu Krka, kjer je začel igrati namizni tenis. To počne še danes, a vendarle ne s tako vnamo, kot se posveča treningu atletike, ki jo je začel trenirati jeseni leta 1996 pri atletskem klubu Olimpija iz Ljubljane. Ker met žogice ni uradna članska disciplina, se je posvetila metu kopja. Da je velik talent, je opozoril že prvo sezono, ko je kot član AK Olimpija dosegel 13. mesto na državnem prvenstvu za starejše mladince, kar je bil res lep uspeh. Letos svoje dosežke še stopnjuje. Najprej je na zimskem državnem prvenstvu postal državni prvak med starejšimi mladinci, nato pa je še na članskem državnem prvenstvu dosegel 3. mesto. Osební rekord je z lanskih 59,40 popravil na 67,38 metrov, kar tudi pomeni, da je dosegel normo na nastop na mladinskem svetovnem prvenstvu, ki bo letos konec julija v Franciji. To so nedvomno izredni dosežki tega mladega fanta. Treba je namreč upoštevati, da je atletika poleg nogometa športna panoga, ki je najbolj razširjena po svetu in s tem najbolj množična, kar pa

pomeni, da v njej ni lahko uspeti.

Glavni Bogdanov cilj za to sezono je, da bi se na svetovnem prvenstvu uspel uvrstiti v finale (med 12 oz. 8 najboljših mladincev na svetu), za kar pa bi bilo najbrž treba vreči kopje čez 70 metrov. Ob tem velja povedati, da mečejo starejši mladinci enako kopje kot člani. Za primerjavo naj še povem, da je slovenski članski rekord okrog 79 metrov, mladinski pa nekaj čez 73 metrov. Predvsem slednji je letos cilj, ki ga ima pred seboj Bogdan.

Bogdan sicer trenira štirikrat tedensko v Ljubljani, za rekreacijo pa igra namizni tenis pri ŠD Krka, kjer pa je tudi zelo uspešen, saj bô na bližnjem medobčinskem rekreativnem prvenstvu v dvojicah skupaj z Boštjanom Kmetom iz Šmarja branil naslov medobčinskega prvaka.

Bogdan pa je sedaj z mislimi seveda bolj pri kopju in svetovnem prvenstvu kot pa pri namiznem tenisu, saj je pred njim kar nekaj napornih priprav za ta res velik izziv. Ker priprave seveda ne bodo zastoj, bi bil vsakega sponzorskega prispevka še kako vesel. Glede na to, da je res velik potencial, bi se mu splačalo pomagati.

Simon Bregar

MLADINCI SVIŠ-A USPEŠNI V PRAGI

Rokometni klub SVIŠ je nastopil na velikem mednarodnem velikonočnem turnirju v Pragi, kjer je sodelovalo več kot 250 ekip iz 23 držav.

Tekmovanja so potekala v štirih moških in štirih ženskih starostnih kategorijah. RK SVIŠ je nastopil v kategoriji mladincev. Tu je tekmovalo 32 ekip, ki so bile razdeljene v 5 skupin. Naša ekipa je nastopila v tretji predtekmovalni skupini in tu prepričljivo osvojila 1. mesto. Povrsti so premagali: Arans HK iz Švedske z 10 : 7, Voel KFUM iz Danske s 16 : 11, Greve I.F. z Danske s 17 : 9, Pallamano Bologna iz Italije z 12 : 6, ter Sokol Trnavko iz Češke s 15 : 12.

Po petih zaporednih zmagah je sledila četrtfinalna tekma z ekipo Mantorps IF iz Švedske. Nasprotnik je bil premočan in SVIŠ je klonil s 13 : 4. Ekipa je tako osvojila 5. - 8. mesto. Trener ekipe Marjan Potokar je po tekmah dejal, da je zadovoljen tako s prikazano igro kot tudi z dosežkom. V šestih srečanjih so kar petkrat zmagali, kar je še posebej spoštovanja vredno ob dejstvu, da je bila ekipa med najmlajšimi. V starostni kategoriji, ki je dovoljevala nastop letniku 1979, je SVIŠ

nastopal z igralci letnika 1980 in mlajšimi.

V ekipi so nastopili: Stane Zupančič (vratar - 1 zadetek), Jože Petek (1), Tomaž Zelko (4), Gregor Gorenčič (2), Gregor Štampohar (14), Jaka Volkar (3), Martin Arko (9), Jure Kavšek (8), Janez Zupančič (10), Rok Gorenčič (2) in Luka Drole (19). Ekipo so spremljali: trener Marjan Potokar, člana upravnega odbora Igor Kokotec in Andrej Zelko, ter Jože Jeraj, Tanja Zelko in Ciril Novak.

Turnir je mladim igralcem gotovo

Igor Kokotec

Na vsakem koraku je bila z nami tudi občinska zastava.

služil kot odlična priložnost za nabiranje izkušenj. Slednje jim bodo lahko prav kmalu koristile, saj nekaj igralcev že uspešno nastopa v članski ekipi, ki jo ravno sedaj čaka končnica 2. A lige in s tem možnost za napredovanje v 1. B slovensko ligo.

Na koncu bi se še posebej rad zahvalil sponzorju Avtoprodaji Zelko. Upam, da se bo prošnjam za sofinanciranje prevoza odzval še kdo od tistih, ki jim je klub naslovil prošnje. Še posebej sedaj, ko je bil rezultat odličen.

ROKOMETAŠI SVIŠ-A V KONČNICI

Članska ekipa rokometnega kluba SVIŠ je dosegla dosedaj največji uspeh v zgodovini kluba, saj se je po končanem rednem delu prvenstva v 2. A državni ligi - zahod uvrstila na 3. mesto. V sicer kratki zgodovini te ekipe je bila do te sezone najvišja uvrstitev 5. mesto v sezonah 1993/94 in 1994/95.

Pred začetkom prvenstva je le malokdo verjel, da je ekipa sposobna česa takšnega, le tisti najbližji so mislili drugače. S trdim delom so dosegli ta rezultat in uvrstitev v končnico (med štiri najboljše), kar pomeni boj za uvrstitev v 1. B ligo. Pot do tega pa ni bila lahka. Po jesenskem delu so sicer dokaj suvereno osvojili 3. mesto, potem pa so nastopile težave. Dejstvo, da sta v vojsko odšla Matjaž Erčulj in Uroš Šparl, ter številne poškodbe (Boštjan Strnad, Gregor Sever, Jože Jeglič...) so moštvo spravile v neugoden položaj. Toda vsemu navkljub so uspeli obdržati visoko mesto na lestvici, zahvaljujoč dokaj široki izbiri mladih igralcev, ki so večinoma domačini. Zadnji rezultati teh mladih, ki se že vključujejo v člansko ekipo, potrjujejo, da so velik obet (uvrstitev kadetske ekipe v polfinalno tekmovanje - med 16 ekip v Sloveniji in uspeh mladincev v Pragi).

V klubu se tako držijo načrta, ki so si ga zastavili pred dvema letoma, da naj bi ekipa vsako leto izboljševala položaj na končni lestvici, po štirih letih pa napredovala v višji rang, to je v 1. B ligo. Letos je bil cilj (kljub odhodu šestih igralcev pred sezono) uvrstitev med prve štiri, kar jim je predvsem z mladimi, ki so odlično nadomestili omenjene igralce, tudi uspelo.

Za ekipo so letos igrali: Gregor Sever (15 nastopov in 47 golov), Uroš Šparl (9 in 28), Simon Novak (17 in 12) Tomaž Hočevar (12 in 32), Boštjan Skubic (vratar 18 in 0), Matjaž Erčulj (12 in 73), Uroš Hočevar (15 in 64), Janez Zupančič (10 in 8), Jure Kavšek (1 in 0), Tomaž Zelko (2 in 0), Marko Longar (9 in 37), Jože Jeglič (6 in 0), Boštjan Strnad (16 in 65), Ivan Kastelic (vratar 18 in 0), Matej Strah (15 in 14), Kristijan Bašar (17 in 37), Stane Gnidovec (17 in 30) ter Milan Strnad (7 in 1).

Ekipo sta očitno uspešno vodila trenerja Milan Strnad in Marjan Potokar.

Poleg naštetih igralcev trenirajo s prvo ekipo še Stane Zupančič, Martin Arko in povratnik iz vojske Sašo Pirnat.

Lestvica po rednem delu 2. A lige je bila takšna:

	18 tekem	14 zmag	1 remi	3 porazi	razlika v golih	494 : 405	32 točk
1. RK KRIM	18	12	1	5	446 : 406		27 točk
2. RK KOPER	18	9	3	6	448 : 426		22 točk
3. RK SVIŠ	18	10	0	8	419 : 397		20 točk
4. RK NOVA GORICA	18	8	4	6	474 : 448		20 točk
5. RK MITOL SEŽANA	18	9	1	8	445 : 447		19 točk
6. RK GRČA KOČEVJE	18	7	1	10	457 : 460		15 točk
7. ŠD RK MOKERC	18	6	2	10	428 : 456		13 točk (-1)
8. RK SAVA KRANJ	18	4	1	13	405 : 476		9 točk
9. RK ČRNOMELJ	18	3	2	13	422 : 507		8 točk
10. RK RADOVLJICA							

Prve štiri ekipe so se uvrstile v končnico, kamor nesejo s seboj štartne točke: RK Krim 3 točke, RK Koper 2, RK SVIŠ 1 in RK Nova Gorica 0 točk.

V play offu bo razpored tekem sledeč:

1. krog (18. in 19. 4) RK Krim - RK Koper in RK Nova Gorica - RK SVIŠ
2. krog (25. in 26. 4) RK Koper - RK SVIŠ in RK Krim - RK Nova Gorica
3. krog (6. 5.) RK Nova Gorica - RK Koper in RK SVIŠ - RK Krim
4. krog (9. in 10. 5.) RK Koper - RK Krim in RK SVIŠ - RK Nova Gorica
5. krog (16. in 17. 5.) RK SVIŠ - RK Koper in RK Nova Gorica - RK Krim
6. krog (23. in 24. 5.) RK Koper - RK Nova Gorica in RK Krim - RK SVIŠ

Moštvo RK SVIŠ bo vse tekme doma igralo ob sobotah ob 20. uri. Vsi občani občine ste lepo vabljeni na ogled teh zanimivih tekem, ki lahko našemu moštvu prinesejo uvrstitev v višjo ligo.

Pred koncem naj še omenim, da je bil pred kratkim v Velenju drugo leto zapored "Dan slovenskega rokomet", na katerem je sodeloval tudi rokometiš SVIŠ-a Matjaž Erčulj. Igral je v ekipi mladincev Zahoda proti mladincem z Vzhoda Slovenije. Matjaž pa ni bil le statist, ampak celo najboljši strelec te tekme, za kar si nedvomno zasluži pohvalo.

Simon Bregar

ZA DOLGO VROČE POLETJE:
kratke majice, kratke hlače,
trekking hlače, trenirke,
kopalke, plavuti, maske,
nahrtniki, šotori, kolesarska
oprema, oprema za rolanje,
lopargi za tenis, namizni tenis in
badbinton, pripomočki za ribolov,
žoge, uteži ter
ROLLERJI ROCES in ALPINA

ROCES

alpina

OLIMPIC-ŠPORT, trgovina za šport in prosti čas,
Kolodvorska 2, 1290 Grosuplje, tel.: 061 772 336

**Več kot 100 modelov
ŠPORTNIH COPAT**

- NOVI MODELI
- VELIKA IZBIRA
- VRHUNSKA KVALITETA
- KONKURENČNE CENE

TEKKO ŠARKANOGOMETTREKKINGTENISDVORANSKICROSSTRAINER

NA PODROČJU CESTNE VARNOSTI JE TREBA ŠE VELIKO NAREEDITI

Redni letni občni zbor Združenja šofejev in avtomekanikov Ivančna Gorica

V Kulturnem domu v Ivančni Gorici je 15. februarja letos potekal redni letni občni zbor ZŠAM Ivančna Gorica. Zbora se je udeležilo 117 članov in članic ter povabljeni gostje.

Poročilo o delu preteklega leta je podal predsednik ZŠAM Ivančna Gorica Franc Bivic. Delo je ocenil kot dobro in uspešno. Skupno z ZŠAM Grosuplje so organizirali in izvedli dva tečaja za pridobitev šoferskega dovoljenja A in B kategorije, ki ga je obiskovalo 86 tečajnikov. Dva tečaja za pridobitev licence, ki ga je obiskovalo 72 kandidatov, pa so so izvedli v sodelovanju z avto šolo Ježica. Prav tako so v sodelovanju z avto šolo Ježica nadaljevali s šolo za poklicne voznike, ki jo je obiskovalo 68 kandidatov. V njihovih prostorih je društvo Rdečega križa Občine Grosuplje priredilo tri tečaje prve pomoči, ki ga je obiskovalo 61 kandidatov.

Franc Bivic je poudaril, da vseskozi sodelujejo z občinskim Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Vsako leto, ob začetku šolskega leta, tri dni skupaj s policijo skrbijo za varno pot otrok v šolo in iz nje. Vsako leto v času pevskega tabora v Šentvidu pri Stični usmerjajo promet in so tako v pomoč policiji. Na moto krosu pa so bili dejavni v redarstvu in pri pobiranju vstopnine.

Izvedli smo tudi, da so se udeležili vseh občnih zborov v regiji in v sosednjih združenjih. V mesecu maju se je njihov predstavnik udeležil letne skupščine Zveze združenj šofejev in avtomekanikov Slovenije, udeležili pa so se tudi tradicionalnega srečanja na Rogli, ki ga vsako leto organizira ZZŠAM Slovenije. Na njihov stanovski praznik 13. julij so pripravili slavnostno sejo in se z delegacijo udeležili

regijskega srečanja z ZŠAM Kranj na sv. Joštu nad Kranjem. Njihova delegacija pa je prisostvovala tudi kongresu mednarodne organizacije za humanitarno pomoč, ki je bil leta 1997 v Opatiji in na Reki, letos pa bo 11. in 12. aprila v mestu St. Die - San di Vozges v Franciji.

Tudi na tekmovalnem področju je bil ZŠAM Ivančna Gorica zelo aktiven. ZŠAM Grosuplje je v okviru regije organiziral športne igre - na njih je ZŠAM Ivančna Gorica osvojil drugo mesto. Bili pa so tudi na tekmovalnem področju avtomekanikov in avoelektričarjev v Novem mestu. Tekmovali so v vseh treh kategorijah in dosegli dobre rezultate. Istočasno pa so se udeležili še 75. obletnice Zveze v Dolenjskih Toplicah.

Na tem občnem zboru pa so izvolili tudi kandidata za funkcionarja ZZŠAM Slovenije, in sicer Martina Križmana, predsednika ZŠAM Grosuplje, delegat za redno letno skupščino ZZŠAM Slovenije pa je postal predsednik ZŠAM Ivančna Gorica Franc Bivic.

Stane Inkret, sekretar Zveze združenj šofejev in avtomekanikov Republike Slovenije, pa je o varnosti na naših cestah povedal, da je bilo lansko leto najmanj mrtvih na naših cestah v tridesetih letih. Imamo ceste, kot je nadaljeval, ki si ne zaslužijo tega imena. Letošnji podatki o prometni varnosti na naših cestah pa so skrajno zaskrbljujoči: 32 mrtvih v mesecu januarju, posebno zaskrbljujoče je, da konec decembra in v začetku januarja beležimo mrtvih 18 pešcev. Da pešec ne spada na ceste, je jasno, vendar je površin za pešce v naših naseljih, na naših lokalnih in regionalnih cestah malo ali pa jih ne poznamo. Tudi obnašanje pešcev v cestnem prometu ni vedno vzorno, kot smo izvedeli. Nošenje svetlobnih teles in svetlejših oblačil ponoči je za mnoge še vedno

nesmiselno, kljub nenehnim opozorilom o njihovi koristnosti. Stane Inkret je med drugim še govoril o teoretičnih tečajih za voznike in dejal, da so bile težnje, da se jih ukine, vendar je po njegovem mnenju že dosedanjih 15 ur teoretičnega dela popolnoma premalo, saj se toliko ur zahteva za poklicnega voznika kot tudi za voznika amaterja. Za poklicnega voznika bi bilo potrebno več ur teoretičnega dela tečaja, saj poklicni voznik potrebuje veliko več znanj, kot samo vrteti volan, je dejal.

V Sloveniji gradimo avtoceste v zadnjih letih z najhitrejšim tempom, vendar se prometnim "infarktom" ne moremo izogniti. Največ je osebnega prometa, ki ga cestna infrastruktura ne more absorbirati, zato bo po mnenju Staneta Inkreta moral postati javni promet komplementaren - gre za tako imenovano enotno vozovnico, pri tem pa bodo morali reči svoje tudi gospodarstveniki in ekonomisti. Kot smo izvedeli, pa bodo letos volili nove organe Zveze za novo štiriletno mandatno obdobje. Želijo si, da bi bilo v vodstvu Zveze več mladih, in sicer tistih, ki bi bili v njej s srcem in z zavestjo.

Predstavniki policije, pomočnik komadirja Franc Horvat, pa je povedal, da je bila prometna varnost na območju policijske postaje v lanskem letu ugodna, kljub temu, da se je število vseh prometnih nesreč povečalo za 6%. Za več kot polovico se je zmanjšalo število prometnih nesreč s smrtnim izidom, za 13% se je povečalo število prometnih nesreč s telesnimi poškodbami in za 7% število prometnih nesreč z materialno škodo. Kljub povečanju števila prometnih nesreč s telesnimi poškodbami pa so posledice zmanjšale. Tako so na naših cestah lani umrle 4 osebe, 25 je bilo hudo

telesno poškodovanih, 77 pa lahko telesno poškodovanih. Pomembna ugotovitev, ki so jo zaznali, je, da je porasla prisotnost alkohola pri povzročiteljih prometnih nesreč z 9,8% na 12,2%. Skupno so obravnavali 509 prometnih nesreč.

Žalostno pri nesrečah s smrtnim izidom je, kot je povedal, da so na naših cestah izgubili življenje trije domačini - en pešec, en voznik kolesa z motorjem in en voznik osebnega avtomobila. Tudi četrti žrtev je bil voznik osebnega avtomobila. Dve nesreči sta se zgodili na magistralni cesti - ena od Višnje Gore do Ivančne Gorice, druga pri Dobu od Ivančne Gorice proti Biču, naslednja v Višnji Gori in zadnja na regionalni cesti od Krke proti Žužemberku.

Sodelovanje policije in ZŠAM Ivančna Gorica so ocenili kot dobro, pomočnik komadirja Franc Horvat pa je predlagal, da bi sodelovanje na področju varne poti otrok v šolo še razširili na teden varnosti v oktobru in na dneve po zimskih počitnicah, ko so otroci bolj razigrani, v poletnih

počitnicah pa že tako in tako delajo skupaj.

Med pomembnimi cilji, ki so si jih zastavili v ZŠAM Ivančna Gorica za to leto, je sodelovanje s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Ivančna Gorica, izobraževanje kandidatov za voznike motornih vozil na področju ZŠAM Ivančna Gorica in Občine Ivančna Gorica ter sodelovanje s sosednjimi združenji v regiji. Udeležili se bodo tradicionalnega športnega tekmovanja v okviru regije za prehodni pokal, obeležili 13. julij - dan šoferjev in avtomekanikov, v aprilu se želijo udeležiti evropskega kongresa šoferjev in avtomekanikov v Franciji, še naprej pa bodo sodelovali z Avto moto društvom Šentvid pri Stični in z Avto šolo Ježica ter pridobivali nove člane.

Prometna varnost je odraz kulture naroda. In Slovenci se imamo za kulturni narod. Le tega še nismo ugotovili, da lahko dobri avtomobili vozijo tudi počasi.

Petra Bahorič

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policija - nujni primeri	113
Policijska postaja Grosuplje	763-122
Policijska postaja Ivančna Gorica	778-402
Občina Ivančna Gorica	777-697
	778-385
	778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica	777-052
Zdravstveni dom n.c.	778-769
Zdravniška dežurna služba	0609/624-071, 777-039
Otroški in šolski dispanzer	777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica	777-367
Lekarna	777-153
Nova Ljubljanska banka	777-101
Pošta	778-411
Železniška postaja	777-038
Veterinarski zavod	777-111
Vrtec Marjetica	777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)	777-371
Upravna enota Grosuplje n.c.	764-311
	764-238
	764-561

Alkoholizem 2

V tej številki nadaljujemo s temo o alkoholizmu. Preden se posvetimo težavam v procesu odvajanja od alkoholizma in načinom zdravljenja, se na kratko dotaknimo duševne motenosti, ki je sestavni del te odvisnosti. Gledano na splošno, od alkohola odvisni ljudje kažejo duševno-vedenjske vzorce, značilne za vse odvisnike: večina njihove pozornosti in duševne energije je usmerjena v iskanje načinov, da pridejo do alkohola. V prvem obdobju, ko še zmorejo določeno mero kontrole nad pitjem, se trudijo s preostanki energije sestaviti ogrado svojega družbenega življenja. Alkohol jim je potreben, da navidezno živijo običajno življenje. Vendar po določenem času vsi neizogibno zdrsnejo v stanje, ko kontrole ne zmorejo več in se žalostna resnica o njihovem stanju ne da več prikriti. Od tega trenutka naprej velja vsa njihova pozornost le preskrbi z alkoholom in brodenju po svetu omame, ki je sedaj njihova edina resnica. V obdobjih, ko je pitje še bolj obilno kot običajno, se pogosto pojavijo prisluihi, v katerih alkoholik sliši grožnje in obtožbe, zaradi katerih je vznemirjen in pogosto prestrašen. Takšno stanje je prehodno narave in pojenja po največ nekaj tednih, vendar je ponovitev zelo verjetna, če se s pitjem nadaljuje.

Drugo, resnejše stanje nastopi pri nekaterih po daljšem trajanju odvisnosti in ga ni vedno moč pozdraviti. Pripisujejo ga čezmerni koncentraciji alkohola v krvi, izstradanosti zasvojenca (ki večino kalorij dobiva iz alkohola, je pa zelo malo) in pomanjkanju določenega vitamina iz skupine B. Zasvojenec začne, počasi ali hitreje, izgubljati bližnji spomin: ne spominja se bližnjih dogodkov, tistih, ki so se zgodili v daljši preteklosti, pa se spominja zelo jasno. Neredko si zasvojenec, da bi prikrili izpade v spominu, izmišljujejo zgodbe. Tako nam na primer, če ga vprašamo, kaj je delal včeraj, človek lahko veselo razloži, da je šel v trgovino, kosil in potem gledal nogomet na TV. Če takoj zatem ponovimo vprašanje, nam pove drugačno, a ravno tako zanimivo zgodbo o svojem včerajšnjem početju. Pri tej motnji se zasvojenec počuti dobro, je celo veseljaški, toda na splošno se ne zaveda svojega stanja. Včasih, toda na srečo redko, se stanje poslabša in nastopijo paralize določenih mišic, nezmožnost stabilne hoje, vnetje živcev povsod po telesu in globlje umske motnje.

Zdravljenje odvisnosti od alkohola vedno najprej pomeni takojšnjo in popolno ukinitve jemanja alkohola. Po nekaj urah ali dneh pri bolniku

nastopijo lažje ali težje (včasih zelo hude) telesno-duševne motnje. V blažjem primeru nastopijo tresenje rok, splošna slabost, potenje in boleči črevesni krči z drisko. Nekateri odvisniki lahko doživijo tudi krče celega telesa, podobne božjastnemu napadu. Resnejši odziv telesa na ukinitve alkohola se imenuje delirij tremens in se začne z vznemirjenostjo, naraščajočo zmedenostjo, oteženim spanjem, močnim potenjem in vse hitrejšim srčnim utripom. Bolnik ne prepozna več bližnjih ljudi, ne ve, kdaj in kje se nahaja. Pogosto si v tem zmedenem stanju človek predstavlja, da je ponovno na delovnem mestu in počenja opravila, kot da bi bil tam. Prisluihi in prividi se pojavljajo skoraj brez izjeme in bolniku predstavljajo nepopisno grozo, zaradi katere včasih, v namišljeni obrambi, koga lahko hudo poškoduje. Zelo dovteten je za vse čutne zaznave, še posebej ga strašijo osebe, bitja in stvari, ki jih vidi v poltemi. Tudi v teh okoliščinah se lahko nevarno odziva - brani se navideznega napadalca. Motnje čutila za ravnotežje povzročajo občutek, da se tla premikajo, stene rušijo nanj in da se soba hitro vrti. Roke, včasih tudi glava in telo, se grobo tresejo, stabilna hoja je nemogoča, zato je človeka treba varovati pred možnimi samopoškodbami. Srce utripa vse hitreje in telesna temperatura se nekoliko dvigne. Vsi omenjeni hudi pojavi v alkoholnem deliriju

največkrat minejo v enem ali dveh dneh in se končajo z dolгим spanjem, razen v primeru, ko je prišlo do resnejše poškodbe glave ali je bila prisotna še kakšna druga motnja ali bolezen. Vsi deliriantni bolniki so skrajne odzivni na vsa duševna dogajanja. Zato so izredno vodljivi in odločna, pomirjajoča drža soljudi najpogosteje zadošča v premoščanju duševnih motenj. Bolnika v takšnem stanju ni treba zapirati ali drugače omejevali, če je na voljo kakšen prijatelj ali terapevt, ki je za časa delirija lahko nenehno pri njem in mu odločno in mirno stoji ob strani. Če je bolnik pri zavesti, potrebuje dosti tekočine in velike količine vitamina C in B. Manj pogosto, toda ne zanemarljivo redko, pride med delirijem do odpovedi srca, kome ali kakšnega drugega resnega stanja, ki se lahko konča s smrtnim izidom.

Prvo obdobje, takoj po ukinitvi alkohola, lahko po prvih zelo neprijetnih ali celo resnih telesnih reakcijah traja še kakšen teden, toda z blažjimi telesnimi motnjami. Na tej stopnji je bolnik, razen če se ne odloči za dolgoročno zdravljenje, odpuščen iz morebitne bolnišnične oskrbe. Vzdrževanje treznosti je zanj praviloma težko dosegljiv cilj, ki ga dosežejo le redki s spoštovanjem vredno odločnostjo, voljo in pogumom. Bolj pogosto ljudje v tem obdobju kmalu najdejo kakšno opravičilo in razlog za začetek pitja. Nekaj dni (le redko nekaj tednov) jim uspeva kon-

trolirano popivati, toda neizogibno drsijo v nekontrolirano pitje in prejšnje stanje.

Pri dolgoročnem zdravljenju odvisnosti od alkohola se je kot najboljša pokazalo skupinsko delo. Možno je tudi zdravljenje s tabletkami (Tetidis), ki pa terja odločenost in sodelovanje bolnika. Tabletki deluje določeno obdobje (običajno odvisniki prihajajo po njo dnevno) in znotraj tega obdobja proizvaja hudo neprijetne telesne reakcije, če človek spije tudi minimalno količino alkohola. Le redki pri tem načinu zdravljenja tvegajo nekajurno rdečico, neznošen glavobol, hitro bitje srca, potenje, slabost in bruhanje, ki včasih lahko pripelje do nezvesti. V zahodnih deželah (v zadnjih letih tudi v Sloveniji) so pri zdravljenju alkoholizma zelo uspešne skupine za samopomoč, t.i. AA (anonimni alkoholiki). Človek mora poiskati skupino, v kateri se počuti najprijetneje in domače. Tam lahko najde prijatelje, ki ne pijejo in so pripravljeni na druženje, in prostor za družabne ali individualne aktivnosti, stran od gostilne. Človek sliši druge, bolj izkušene ljudi, kako pred skupino govorijo o vseh izmišljenih razlogih, s katerimi so opravičevali svoje pitje. Nenazadnje, možnost, da tudi on pomaga drugim sotrpnom, človeku počasi vrača samospoštovanje in zaupanje vase, ki ga je pred tem iskal le v alkoholu.

*Minil je trušč
in naglica sveta,
spokojni mir je zdaj v tišini,
ničesar duše več ne bremeni,
resnica jasna je le v večnosti.*

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, dedek in brat

AVGUST ZALETEL

z Malega Hudega

Ob njegovi izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala g. župniku Kastelicu za lep pogrebni obred. Zahvaljujemo se članom gasilskih društev, ki so ga pospremili k njegovemu zadnjemu počitku.

Hvala govorniku gasilskega društva Marjanu Knezu in govorniku Zveze borcev in upokojencev Cirilu Jurčiču.

Zahvaljujemo se tudi Perparjevim za vse pogrebne storitve in stiškemu kvartetu.

Vsi domači

*SMRT SE IZLILA V BLEDO OBLIČJE,
POGLED JE ZAPLAVAL V NEZNANI POKOJ,
NI VEČ TRPLJENJA NE BOLEČINE,
ŽIVLJENJE JE TRUDNA KONČALA SVOJ BOJ.*

ZAHVALA

V 75 letu starosti se je od nas tiho poslovila naša draga sestra in teta

FANI KASTELIC

iz Velikih Pec 22

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem, ki ste jo prišli pokropit in nam izrekli sožalja, darovali cvetje in sveče, darovali v dobre namene in svete maše.

Posebej se zahvaljujemo družinam Peček z Glogovice, Petan iz Velikih Pec, Perparjevim iz Zaboršta in Bregarjevim z Vrhpolja, za vso požrtvovalno pomoč.

Hvala gospodu župniku Jožetu Koželju za lepo opravljen pogrebni obred s sveto mašo, šentviškim pevcem in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Njeni domači

ZAHVALA

V 76 letu starosti je tiho odšla od nas sestra

MINKA BIČEK, roj. Janežič.

Zahvaljujemo se vsem občanom Stične, gasilskemu društvu Stična in posebno Lojzetu Ljubiču za izrečene poslovilne besede in sožalja.

Hvala vsem prijateljem, ki ste se s svojo prisotnostjo na ljubljanskih žalah še zadnjič poslovili od nje.

Sestre, bratje in vsi njeni.

*DOMAČIJO NA POKOJNICI POMLAD V ČRNINO JE POVILA,
SONCE PO GAJU DOMAČEM JANEZA NAŠEGA IŠČE ZAMAN,
SAJ LUNA V NOČI CVETNE NEDELJE MU JE NAROČILA,
DA ZANJ V RODNEM KRAJU PRERANI GROB JE ŽE IZKOPAN.*

V dneh žalosti, ko domači zaman čakajo na vrnitev moža in očeta

JANEZA ŠTRUSA

iz Pokojnice pri Šentvidu,

se vsem zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano sveto mašo, za molitev, cvetje, sveče, za poslovilne pesmi in govor, za številni obiski na njegovem domu in pogrebu. Hvala za tolažilne besede in za vso ostalo pomoč v težkih dneh slovesa. Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

Lojzeta Mišmaša

Kal pri Ambrusu 24

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala gre gospodu župniku za lepo opravljen obred, cerkvenemu in lovskemu pevskega zboru, članom gasilskega društva, društvu upokojencev Ivančna Gorica ter zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in bolnišnici Golnik.

Žalujoči Koščakovi

ZAHVALA

Na Velikocvetno nedeljo, 5. aprila 1998, smo se na pokopališču v Šentvidu pri Stični še zadnjič poslovili od drage žene, mame, stare mame, sestre, svakinje in tašče

ANDREJE JERIN

upokojenke iz Šentvida pri Stični 117

Naša iskrena zahvala je namenjena vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo obiskovali in imeli radi v času njene hude bolezni in ki so jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti v večni mir. Iz srca se zahvaljujemo za ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje ter sveče, katere bomo prižigali v njen spomi. Hvala g. župniku Jožetu Koželju za tolažilne besede in obred ob slovesu od pokojnice. Posebna zahvala pa velja dr. Damjanu Radosavljeviču iz Ortopedske klinike v Ljubljani ter dr. Janezu Zupančiču, patronažnim sestram in ostalim zdravstvenim delavcem Zdravstvenega doma Ivančna Gorica za nesebično nego in pomoč, še posebej v zadnjih mesecih njenega življenja. Zahvaljujemo se pevcem za zapete žalostinke in trobentarju za zaigrano Tišino. Vsem še enkrat najlepša hvala.

Vsi njeni

Šentvid pri Stični, Trebnje, Ljubljana, Portorož

*Imel težko si življenje,
toda zdaj nič več ne čaka te trpljenje.
V naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš.
Tam lučka ljubezni vedno gori
in tvoj nasmeh med nami živi.*

ZAHVALA

V 44. letu starosti je tiho odšel od nas naš dragi mož in oče

ANTON KERMC

z Vira pri Stični 50

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev, sv. maše in poslovilne besede ter množično spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala osebju zdravstvenega doma Ivančna Gorica in osebju bolnišnice v Ljubljani. Zahvaljujemo se gospodu župniku p. Janezu Novaku za lepo opravljen pogrebni obred ter stiškemu kvartetu za zapete žalostinke.

Iskrena hvala tudi gasilskemu društvu Stična, še posebej zakoncem Ljubič in Govekar. Zahvala velja tudi družini Perpar.

Vsi njegovi najdražji.

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.*

ZAHVALA

Za vedno se je ustavilo zlato srce naše ljubljene žene, mami, hčerke in sestre

ANICE FINEC

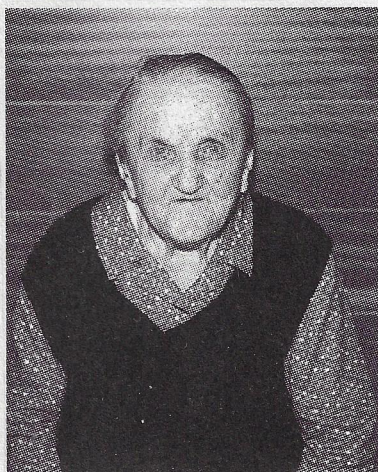
z Vira 104 pri Stični.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo imeli radi in ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami.

Vsi njeni.

1901 — 1902 — 1903 —
 1910 — *Ljudje z začetka* — 1904
 1909 — *našega stoletja* — 1905
 — 1908 — 1907 — 1906 —

FRANČIŠKA ZAJC

Tudi Muljava se lahko ponaša z vaščanko častitljive starosti. To je Frančiška Zajc, ki sicer zadnji dve leti živi v grosupeljskem domu, drugače pa je pristna prebivalka Deželice desetega brata. Na svet je prišla dan po svetem Miklavžu, to je 7. grudna 1907. leta. Bila je šesti in zadnji otrok v družini, torej otrok pometavek, kot so nekdanj v šali imenovali zadnjega otroka v družini. Pa najbrž ne bi bila zadnja, če ne bi kmalu po njenem rojstvu mati umrla in zapustili šest sirot.

Na srečo je pri Strojnovih na Vrheh ostala pri hiši očetova sestra, teta Micka. Ta se je vsa predala otrokom in jim po najboljših močeh nadomestila mater. Še posebej težko breme je leglo na ramena tete Micke, ko so morali oče na rusko fronto, bili tam ujeti in jih pet let ni bilo nazaj. V takih razmerah so morali otroci trdo delati že v zgodnji

mladosti, vendar večjega pomanjkanja niso trpeli. Oče so namreč že prej nekoliko po ameriansko zastavili domačijo in še teta Micka je znala vse prav obrniti.

Strojinova družina z Vrhov, iz katere je izšla naša slavljenka, je nastala na nekoliko nenavaden način; oče in mati sta se namreč spoznala v Ameriki, se tam poročila in spravila na svet dva "Amerikanca", sina in hčer. Doma je tedaj gospodaril Franckin stari oče, znan godec in veseljak, a ne preveč dober kmetovalec. Bil je dvakrat oženjen in imel osemnajst otrok. Težke razmere v domači hiši so prišle na uho najstarejšemu sinu v Ameriko. Z družino se je vrnil domov, poplačal dolgove in pričel z umnim kmetovanjem. Do štirideset mernikov pšenice in petdeset mernikov ajde so pridelali v enem letu, pa medu in voska, da se je kar dobro živelo. Na domačiji na Vrheh so se potem rodili še štirje otroci in zadnja med njimi "naša" Francka.

Kmalu potem, ko je Francka končala šolo na Krki, je šla služiti za dekle h Kocmanovim na Muljavo. Tam je čez nekaj let spoznala Tokčevega Jožeta. Zdel se ji je dober človek, pa sta se vzela. Jože je bil priden in gospodaren. Čeprav je bil tedaj še mlad, je že imel v "šparkasi" kar lepe denarce. Pri delu se tudi Francka ni držala nazaj, zato sta si že v nekaj letih postavila na Muljavi nov dom in ga kmalu napolnila s štirimi mladimi življenji; dva sina in dve hčerki sta dobila kar po vrsti. Mož Jože je hodil v službo, ona je pa skrbela za domačijo in za otroke. Ob vseh skrbih in delu je bilo takrat najlepše.

A kaj, ko vse lepo tako hitro mine. Kot bi trenil, so otroci odrasli in drug za drugim odhajali za kruhom - kar na lepem sta se z atom zavedla,

da sta spet sama. Takrat sta se še bolj zbližala in skupaj vztrajala na domu, ki sta ga gradila s tolikšno ljubeznijo in z velikimi pričakovanji. Potem se je ata Jožeta lotila bolezen in je odšel za zmeraj. Francka je ostala sama, kot na začetku življenjske poti.

Pred dvema letoma je zbolela in se ni mogla več sama "komandirati". Tedaj so skrbni otroci poskrbeli, da je prišla v grosupeljski dom. Tam jo redno obiskujejo in se trudijo, da bi ji bilo čim lepše. Med obiskovalci so vedno tudi vnuki in vnukinje. Teh se Francka še posebej razveseli, ker čuti, da so to mlade veje njenega rodovnega drevesa. "Tukaj, v domu," pravi Francka, "mi nič ne manjka, le od časa do časa me popade hudo domotožje. Delček tega, po čemer hrepenim, mi prinese tudi Klasje. Tega redno preberem vsak mesec, če izide".

Dokler je imela dober glas, je nadvse rada pela. Celih štirideset let je pela na cerkvenem koru. Tedaj, ko sta se z Jožetom vzela, je mlademu možu župnik še posebej priporočil: "Glej, da jo boš pustil k cerkvenemu petju tudi poslej, ko bo poročena žena." In Jože je držal besedo. Kadar Francka v dolgih nočeh premišljuje o svojem življenju, se najrajši spominja dveh ljudi: dobre tete Micke in skrbnega moža Jožeta. Z njim je imela res posebno srečo. Vsa leta, ki sta jih preživela skupaj, je bil zanj in za otroke nadvse dober. Le enkrat se je Francka zares hudovala nanj. To je bilo tistikrat, ko je šla na obisk k takrat še živeči sestri Pepci v Ameriko, pa ni maral zraven. Rada bi ga imela zraven, ko je občudovala mogočne Niagarske slapove, ameriške nebotičnike in neskončno prostranost oceanov, "pa je ta pipec lepo doma čepel". Saj mu je bilo potem žal, a je bilo prepozno. V Ameriki je bilo vse "olrajt", le nekaj ji ni bilo pogodu: preveč se poljubljajo. "Saj je človek ves moker od tistega brezkončnega kušvanja pri vsakem snidenju in ob vsakem slovesu".

Takoj sem videl, da je Francka kljub visokim letom ohranila dobršno mero pristnega dolenskega humerja. Najbrž ji tudi ta pomaga, da tako pokonci vztraja na svoji dolgi življenjski poti. Tako je prav. Se bomo že še kaj videli, mama Francka, in tedaj rekli kakšno o življenju in o lepih starih časih, ko smo bili mladi.

Leopold Sever

MALI OGLAS

PRODAM MALO RABLJEN VOZIČEK INGLESINA - globok in športen, modre barve, previjalno desko in stojalo za baldahin.

Alenka Ivanjko
Šentvid pri Stični 42
Tel.: 785-067 (Verbič)

Glasbena šola Grosuplje

bo v šolskem letu 1998/99 uvedla standardni pouk čela in kontrabasa, saj bi radi ustanovili godalni orkester.

V nadstandardnem programu pa se bo poučevalo domačo, to je diatonično harmoniko (fajtonarico) in citre. Tisti, ki bi se želeli učiti enega od teh štirih instrumentov, naj nam v glasbeno šolo, Partizanska 5, Grosuplje, pošljejo na dopisnici ime in priimek, svoj naslov in morda telefon. Zaradi organizacije moram poznati natančno številko interesentov.

Ravnatelj Franc Korbar

RADIU ZELENI VAL PRISLUHnite IN Z NJIM SODELUJTE

- Informacije vsako uro: 6.30, 7.30... osrednja informativna oddaja ob 12.30 in 16.30
- Jutranja in dnevna črna kronika ob 9.00 in 14.00, v nedeljo ob 9.30
- Horoskop ob 9.15 in 15.00, v soboto ob 10.30, v nedeljo ob 9.45
- Lokalne novice v osrednjih informativnih oddajah, tedenski pregled lokalnih novic v soboto ob 14.00
- Brezplačni mali oglasi v soboto od 12.30 do 13.00
- Stranke vam sporočajo ob 16.00
- Borza znanja vsak torek in četrtek ob 15.00
- Kulturni parnas v četrtek ob 15.30
- Napoved vremena v živo v petek ob 15.30
- Obrtnik - podjetnik v ponedeljek, sredo in petek od 8.00 do 8.30
- Oddaja za invalide Ljudje odprtih rok vsako zadnjo sredo v mesecu ob 10.30
- Prodaja nepremičnin v četrtek in nedeljo ob 11.00
- Športna oddaja v ponedeljek ob 17.00
- Oddaja z narodnozabavno glasbo Pesmi preprostih ljudi v torek ob 20.00
- Zeleni val gradi hišo v sredo ob 17.00
- Zdravnik pri vas doma vsako drugo sredo v mesecu ob 20.00
- Razvedrilno - kontaktna oddaja Izza črte vsakih štirinajst dni v sredo ob 20.00
- Glasbena oddaja Na tri akorde vsak četrtek ob 19.00
- Turistična oddaja Turistična malha vsak četrtek ob 17.00
- Vsak petek od 18.00 ure dalje Rezervirano za člane Kluba mladih src
- Oddaja o kulturi Knjigarna - kavarna v soboto ob 16.00
- Izbor Hit tedna v soboto ob 18.00
- Vsako prvo soboto v mesecu oddaja Energija, šport, zdravje in zabava ob 20.00
- Vsako drugo nedeljo v mesecu narodnozabavna oddaja Igor in zlati zvoki ob 11.15
- Vsako nedeljo Čestitke in pozdravi naših poslušalcev od 12.00 ure dalje, svojim bližnjim pa lahko seveda čestitate tudi med tednom
- Nedeljski kviz v nedeljo ob 19.00

Tel./Fax: 061/764-240, 764-242, 764-243

NOVICA LETA V ČRNI GORICI: "VETER SE JE OBRNIL!"

ČRNA GORICA, 10. maj 2002 - Zahodni veter se je obrnil v vzhodnik. V vzhodni del Črne Gorice so zopet prišli Črnogoričani iz zasilnega tabora v Stični, kjer so bili celih 6 mesecev, nazaj na svoje domove. Zamenjali so jih prebivalci iz zahodnega dela Črne Gorice, ki so se morali začasno izseliti zaradi močnega zahodnika.

Starejši Črnogoričani zavračajo odhod s svojih domov, četudi je njihovo zdravje ogroženo iz bližnje livarne. Zlata država da vsakemu prebivalcu, ki ostane v taboru jeklenko kisika in dihalne maske brezplačno, kar je prebivalce presenetljivo zadržalo v tem visoko gospodarsko razvitem kraju.

Karitas in Rdeči križ prav tako brezplačno (vse pohvale tema dvema organizacijama) delita hrano in zaščitno obleko, ki varuje pred nevarnimi, petkratno povečanimi koncentracijami cinka, kroma in kadmija, kar je za polovico znižalo stroške življenjske košarice v tem kraju.

Še enkrat se je izkazala pripadnost Črnogoričanov kraju, saj ne zapustijo svojega kraja zaradi vsake malenkosti, kot je na primer črni prah.

Da pa bi prebivalci prišli do dodatnega zaslužka, postrgajo težke kovine s svojih okenskih polic, dvorišča in jih pretaljujejo v ulitke, ki dosegajo enako kakovost, kot jo dosega bližnja livarna (podjetništvo ne pozna meja).

Prebivalci čakajo, da bo začel pihati tako močan veter, da bo predramil tudi Jurčičevo deželo.

Zadnje upanje za obupane prebivalce je le še zagotovilo Evropske skupnosti, da bo striktno izvajala sprejeta določila glede varstva okolja tudi v Črni Gorici.

Črna solata

CENIK OGLASOV

v občinskem glasilu KLASJE

Naklada 4.300 izvodov, najmanj 14.000 bralcev.

Časopis prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Izdatek za oglas se šteje med materialne stroške.

KOMERCIALNI OGLAS

cela stran 96.000
polovica strani 60.200
četrtnina strani 30.600
osmina strani 23.100
šestnajstina strani 13.300

Oglas na prvi strani je za polovico dražji, v več barvah za 100%. Na zadnji strani je dražji za eno četrtino, v več barvah za 50%

Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5 %, do največ 30 %.

ZAHVALE

Velikost cca 50 cm2
3.000 SIT.

Cene veljajo do konca leta 1998.

V cene ni vračunano oblikovanje in 5% prometni davek

P.S. Za enkratno objavo oglasa ali zahvale plačate ob naročilu, za serijsko objavo pa sklenemo pogodbo.

"Hodil po zemlji "SEVERNA"

sem naši ..."

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

Kako sta Micka in Gustelj tihi teden imela

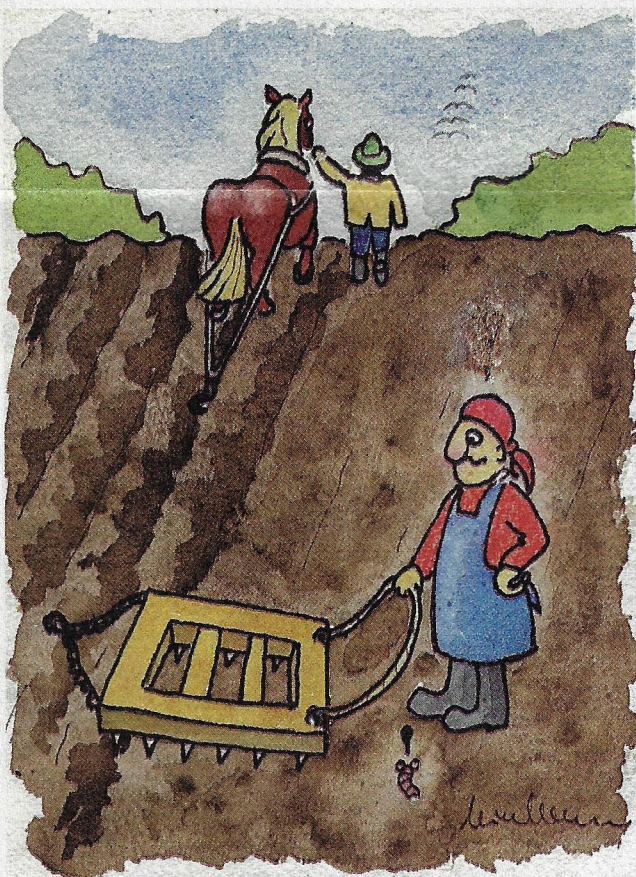
V eni od naših vasi sta živela zakonca Micka in Gustelj. Živela sta složno, včasih pa sta se tudi sprla, kdo se pa ne v tem čudnem svetu. Kadar sta izrekla drug drugemu posebej hude besede, sta imela "tihi teden" - to se pravi, da več dni nista spregovorila niti besedice. Toda življenje je šlo naprej in delo na domačiji ni čakalo.

Gustelj je Micki pokazal na konja in na brano, kar je pomenilo, da gresta vlačiti na zorano njivo. Pripela sta brano in šla gor in dol po njivi: Gustelj pri konju, Micka pa pri brani.

Delo je, kljub molku, lepo teklo, dokler se pri obračanju ni odpela vaga in brana je obstala. Micka pa kar tiho, kaj naj bi sicer drugega, saj sta imela strogi besedni post. Gustelju se je malo čudno zdelo, da konj tako velike "šrite" dela, a je šele na drugem koncu opazil, da sta brana in Micka obtičali daleč zadaj.

Pozneje, ko je Gustelj Micki očital trmo, se je Micka branila: "Saj sem rekla eehaa, pa nisi nič porajtal!"

L. S.

X. rekord - salama velikanka

Za jubilejni X. rekord imamo res nekaj posebnega - salamo velikanko. Naredili so jo v Mesarstvu Maver v Stični. Ima res nenavadne mere: štiri metre petintrideset centimetrov, teža: devet kilogramov in štirindvajset dekagramov, obseg: petnajst centimetrov, vonj: omamen. Rekorderka spada v kategorijo domačih kmečkih salam, napravljena pa je po stari samostanski recepturi. Mojster Slavko Maver je namreč pred leti delal v znani stiški mesariji in se tam seznanil s skrivnostmi mesarske stroke. Moderniziral je le tehniko sušenja in zorenja. V Mavrovi mesariji so naredili že dosti salam te vrste, tako velike pa še ne. Z zorenjem salama velikanka sicer nekoliko zgublja na merah, na vonju pa pridobiva. Ko bo rekorderka zrela, pridemo na pokušino. Meni se že vnaprej cedijo sline. Če se kaj takega ob branju dogaja tudi vam, spoštovane bralke in bralci, vsi skupaj pazimo, da ne bomo pri tem preveč onesnaževali okolja.

L. S.

ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

KRAVJEK

Če ti Muljavec v pogovoru pravi: "Stopil sem na kravjek", lahko pomeni, da je pohodil kravji hlebček ali pa, da je na hitro obiskal kraj Kravjek. Na naših poteh bi dandanašnji najbrž prej srečali Turka kakor kravo, zato je prva varianta malo verjetna. Gre torej za selišče in zemljišče Kravjek. To leži nekaj streljajev severozahodno od Muljave in uradno spada k naselju z zgornjim imenom Leščevje.

Kravjek ni karsibodi - ima namreč zelo pestro, lahko bi rekli kar slavno preteklost. Tod je v minulih stoletjih živel v treh gradih več znanih plemiških rodbin;

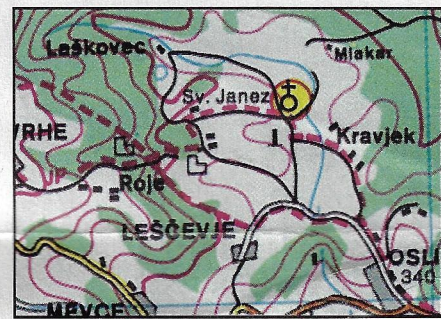
veliko Jurčičevih literarnih junakov in junakinj je hodilo po Kravjeku - in skoraj gotovo tudi po kravjekih.

Danes ime Kravjek zemljepisno ni povsem natanko opredeljeno. Za nekatere je to cela dolina potoka Laškoveca, za druge je le pol ducata hiš na levem bregu potoka, tretji pa vam bodo pokazali le svet okoli cerkve svetega Janeza Krstnika.

Preprosta razlaga pravi, da je ime prišlo od kravjih hlevov, ki so jih tamkaj imeli grajski. Natančnejši raziskovalci, med njimi tudi župnik Alojz Zupanc, pa ime izpeljujejo iz nekdanje graščine Berggraf, polatinjeno Burggravius. To so preprosti

ljudje v stoletjih besedno prelili v "burgkravus", ali čisto po naše Kravjek. Vidite, pa smo na Kravjeku.

L. S.

SLOVENŠČINI SE SLABA PIŠE

Poglejte, kje smo. Tale mačkon ima na voljo več različnih zabojčkov, toda vedno se vgnezdijo v tegale, s pomenljivim tujim napisom PAPA L'AMANTE. Lepo vas prosim, kaj ne bi bilo lepše in bolj domače, če bi pisalo ATA MAČEK ali pa OČE MAČKON in DRUŽABNIKI! Toda ne - napis mora biti inozemski ali pa rajši gre. Pa se ne čudite, če je tako. Samo pogledajte, kakšna imena dajemo ljudje našim javnim lokalom in drugim obratom. Saj sploh ne veš, kaj počnejo v njih, če nisi posebej študiral tujih jezikov. Boste videli, tako daleč nas bo tole pripeljalo, da še mački ne bodo hoteli biti več Slovenci.

L. S.

DVA POPRAVKA

V zadnji (tretji) številki Klasja sta na Severno stran prišli dve napaki, ki zaslužita popravilo:

1. V prispevku "Pojdimo na pot" je pravilen zapis JEZERSKA KOČNA in ne PETERSKA KOČNA!
2. V podlistku Naši kraji v preteklosti bi moral biti naslov MLAJŠA ŽELEZNA DOBA namesto MLAJŠA KAMENA DOBA.

Prosimo za opravičilo.

PODLISTEK

PRETEKLOSTI

KELTI (mlajša železna ali latenska doba)

Če v osnovnih potezah primerjamo Ilire in Kelte, bi prve označili pretežno kot radožive Balkance, ki uživajo življenje, kadar je vsega v izobilju in potem životarijo ob pomanjkanju. Kelte pa so bolj srednje in zahodnoevropski, praktični, iznajdljivi in gospodarni v vseh pogledih. Med širjenjem po Zahodni Evropi in po ozemljih sredozemskih civilizacij so preudarno povezali vse tamkajšnje gospodarske in druge dosežke z lastnimi izumi in pridobitvami in iz tega ustvarili takoimenovano latensko civilizacijo. Ob prihodu v naše kraje so pri naših Ilirih našli dokaj dobro razvito železarsko tehnologijo, temelječo na domači rudi in oglju. Postopke za pridobivanje železa in njegovo nadaljno obdelavo so Kelte še izpopolnili in v mnogočem dosegli kvaliteto, primerljivo z današnjimi izdelki. Zaradi tega Kelte v naših krajih in drugod po Evropi upravičeno štejemo za začetnike mlajše železne dobe. V keltskem času so prednamci že uporabljali srpe, kose, škarje, svedre in celo lemeže pri plugu, ki se niso kaj dosti razlikovali od ročnega orodja današnjega in polpreteklega časa. Uspešen razvoj črne metalurgije je potegnil za seboj nagel razvoj obrti, zlasti kovaštva, poljedelci so z dobrim orodjem pridelali več hrane. Prebivalstvo se je tedaj številčno okrepilo,

proizvodni viški pa so vzpodbudili živahno trgovino. Gospodarsko podjetni, a hkrati tudi bojeviteli Kelte so znali visoko železarsko in drugo tehnologijo uporabiti za opremo dobro organizirane vojske. Vojaki so bili že tedaj specializirani za

posamezne taktične namene. Na splošno so bili oboroženi z dolgim mečem, bodalom, sulico in obsežnim oglatim ščitom, vse iz oplemenitenega, jeklu podobnega železa.

Keltski bojovníci v bojni formaciji. Po njih so se pozneje v mnogočem zgledovali Rimljani, pa tudi Bizantinci in Germani.

URADNI VESTNIK

OBČINE IVANČNA GORICA

Št. 3/98

Ivančna Gorica, 13. 5. 1998

Leto 4

V skladu s 17. členom Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) in na podlagi 3., 19. in 22. člena Odloka o priznanjih in nagradah Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 8/96) ter na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na svoji 37. seji dne 08.05.1998 sprejel

ODLOK

o priznanjih in nagradah Občine Ivančna Gorica za leto 1998

1. člen

V letu 1998 se podelijo naslednja priznanja in nagrade:

- Naziv Častni občan,
- Zlati grb Občine,
- Nagrada Josipa Jurčiča,
- Plaketa Antona Tomšiča.

2. člen

Naziv Častni občan se podeli:

- Hubertu Patzeltu, za pripravo maket romanskega samostana, zgodovinskih zemljevidov in drugih muzejskih ureditev

in

- Avgustu Likovniku, za organizacijske dosežke in prispevek k turističnemu razvoju Krke.

Zlati grb Občine, se podeli Samostanu Stična za prispevek k razvoju gospodarstva in kulturnega delovanja na območju cele Slovenije, še posebej na območju naše občine.

Nagrado Josipa Jurčiča, prejmejo

- Anton Tekavec, za življensko delo na kulturnem

področju;

- Marko Tratar, za dosežene uspehe na šahovskem področju;

- Vzgojno izobraževalni zavod Višnja Gora, za vključevanje v občinski in širši prostor s šolsko dejavnostjo in za tvorno sodelovanje pri razvoju kraja in kulturnem dogajanju,

Plaketa Antona Tomšiča se podeli

- Andreju Agniču, uredniku občinskega glasila Klasje za opravljanje del in nalog urednika.

3. člen

Priznanja in nagrade iz 2. člena , se podeljujejo ob prazniku občine - 29. maju.

4. člen

Odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku Občine Ivančna Gorica.

Datum: 08.05.1998

Številka: 901 - 2/98

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ivančna Gorica
mag. Jurij Gorišek

Na podlagi četrtega odstavka 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) in 13. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 3/95) je Občinski

svet Občine Ivančna Gorica na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja na svoji 37. seji dne 08.05. 1998 sprejel

SKLEP

o imenovanju sekretarke Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica

1. Za sekretarko Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica se imenuje Sonjo Vesel, višjo upravno delavko, Male Lipljene 7, Turjak.

2. Imenovanje velja od 08.05.1998.

3. Sklep se objavi v Uradnem vestniku Občine Ivančna Gorica.

Številka: 108 - 3/98
Datum: 08.05.1998

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ivančna Gorica
mag. Jurij Gorišek

Sklep Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 - odločba US, 45/94 - odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 - odločba US, 63/95 - obvezna razlaga, 6/96 - odločba US, 44/96 - odločba US, 26/97, 70/97 in 10/98) ter na osnovi 17. in 103. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 37. seji, dne 08.05.1998 sprejel

SKLEP

1.

S tem sklepom se ukine status zemljišča v splošni rabi za nepremičnino parc. št. 1387/3 neplodno - gmajna, v izmeri 147m² vpisana v SEZ I. k.o. Metnaj.

2.

Del zemljišča parc. št. 1387/3 neplodno - gmajna v izmeri 147m², k.o. Metnaj postane last Občine Ivančna Gorica.

3.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku občine Ivančna Gorica.

Številka: 46501 - 4 /98
Datum: 08.05.1998

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ivančna Gorica
Jurij Gorišek

Sklep Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 17. in 103. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) in 15. člena Odloka o gospodarjenju z javnimi potmi in uporabi gozdnih cest, (Uradni list SRS, št. 7/87, 9/89 in RS št. 5/91-I) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 37. seji, dne 8.5.1998 sprejel

SKLEP

1.

S tem sklepom se ukine status zemljišča v splošni rabi naslednji parceli: v k.o. Dob, pot parc. št. 1491, pot v izmeeri 56 m², preneha biti javno dobro.

2.

Del poti parc. št. 1491, pot v izmeri 56m², k.o. Dob postane last Občine Ivančna Gorica.

3.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku Občine Ivančna Gorica.

Številka: 46501 -3/98

Datum: 8.5.1998

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ivančna Gorica
Jurij Gorišek

Na podlagi 17. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) in 4. člena Sklepa o delitveni bilanci prejšnje Občine Grosuplje na dan 31. 12. 1994 in Sklada stavbnih zemljišč prejšnje Občine Grosuplje na dan 1.8.1995 (Uradni list RS, št. 7/97) ter v zvezi s 24. členom Zakona o temeljih lastninskopravnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 6/80, 36/90), ki se uporablja kot predpis Republike Slovenije v zvezi s 1. odst. 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91), je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 37. seji dne 8.5.1998 sprejel

SKLEP

1.

Ugotovi se, da je nepremičnina parc. št. 5 travnik v izmeri 479 m², vpisana v zemljiškoknjižnem vložku št. 464 k.o. Krka, kot splošno ljudsko premoženje v upravi Občine Ivančna Gorica, na območju katere liži.

2.

Ugotovi se, da na zemljišču parc. št. 5 k.o. Krka gradi objekt (mrliška vežica) katere upravljanje bo sodilo v Krajevni skupnosti Krka vsled česar Občina Ivančna Gorica dovoljuje, da se pri vl. št. 464 k.o.

Krka, kjer je kot edina vpisana parc. št. 5 travnik v izmeri 479 m², izbriše Občina Ivančna Gorica, kot lastnik te nepremičnine in vpiše lastninska pravica za Krajevno skupnost Krka.

3.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku Občine Ivančna Gorica.

Številka: 465 - 4/98

Datum: 8.5.1998

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ivančna Gorica
Jurij Gorišek

Na podlagi 25., 27. in 28. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96), prvega odstavka 42. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92) in 17. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 1/95) je na prošnjo Vide Sinjur, višje fizioterapevtke, Šentvid pri Stični 177, Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 37. seji, dne 08.05.1998, sprejel

S K L E P

O PODELITVI KONCESIJE ZA OPRAVLJANJE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI NA PODROČJU FIZIOTERAPIJE

I.

Koncesija za opravljanje javne zdravstvene dejavnosti na področju fizioterapije za območje Občine Ivančna Gorica (obseg 0,85 fizioterapevta) in del območja Občine Grosuplje (obseg 0,15 fizioterapevta) se podeli Vidi SINJUR, višji fizioterapevtki, Šentvid pri Stični 117. Koncesija se podeli za nedoločen čas, dejavnost pa se bo opravljala v prostorih v Dednem Dolu 33, Višnja Gora.

II.

Odločbo o podelitvi koncesije izda župan.

III.

Občina Ivančna Gorica (koncedent) in Vida Sinjur (koncesionar) uredita medsebojna razmerja s pogodbo o koncesiji.

IV.

Sklep se objavi v Uradnem vestniku Občine Ivančna Gorica, velja pa z dnem sprejema na občinskem svetu.

Številka: 14001-0001/98

Datum: 08.05.1998

OBČINA IVANČNA GORICA
OBČINSKEGA SVETA
Predsednik:
mag. Jurij Gorišek